ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 107 (4607) П'ЯТНИЦЯ, 12 ЧЕРВНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ухвалено три антикорупційні закони

Ранкове засідання 11 червня

Учора Верховна Рада розглянула та ухвалила в цілому три закони, які стосуються протидії корупції. Ці законопроекти розроблені задля приведення вітчизняного законодавства у відповідність з положеннями ратифікованими Україною Конвенції ООН проти корупції, Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією та Цивільною конвенцією про боротьбу з корупцією. СТОР. 2

Хлібові дозволили подорожчати

Уряд вирішив дозволити пекарям підвищити рентабельність свого виробництва більш ніж удвічі, до 10—12%. Це означає, що глави обласних держадміністрацій більше не зможуть стримувати ціни на хліб, і вони, за експертними оцінками, зростуть на 10—15%.

Таке непопулярне серед виборців рішення покликане підтримати пекарів, які запевняють, що ціни на хліб зростуть неістотно. Водночас Кабмін знову запровадив обов'язкове декларування зміни оптово-відпускних цін на 1% і більше. На відміну від попереднього механізму, декларування не поширюватиметься на оптових продавців — тільки на виробників. Їм уже не знадобиться висновок Держзінспекції — достатньо подати в місцеві органи влади пояснення підвищення, розрахунок собівартості продукції і проект декларації зміни оптово-роздрібних цін.

Студентів поставлять перед вибором

Цьогорічним першокурсникам дозволять самостійно обирати предмети з гуманітарного блоку вищої освіти. До нововведення міністра освіти Івана Вакарчука університети мають готуватися уже з першого вересня, адже другий семестр студенти навчатимуться за «власним розкладом». СТОР. 6

«Відстань від виставки до практичного життя повинна бути мінімальна»

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин узяв участь у відкритті 21-ї міжнародної агропромислової виставки-ярмарку «Агро-2009» у селі Чубинське, що на Київщині.

Цьогоріч учасниками виставки є понад 2300 вітчизняних і більш як 170 іноземних агрофірм та підприємств. На ній представлено досягнення аграріїв у рослинництві, тваринництві, сучасній біотехнології, сільськогосподарської техніки, харчової промисловості. СТОР. 2

КОРОТКО

- Заповідник «Асканія-Нова» має шанс вийти у півфінал всесвітньої акції «Сім нових чудес природи», оскільки піднявся з 39-ї на 14-ту позицію в Інтернет-голосуванні за претендентів на це звання у групі «Ліси, національні парки, національні заповідники».
- У Києві внаслідок вибуху в кіоску постраждало п'ятеро людей.
- На Херсонщині кількість пожежних водойм для тушіння лісових пожеж менша від необхідного більш як у 16 разів.

(За повідомленнями Укрінформу.)

КУПУЙ УКРАЇНСЬКЕ!

Вікно з великим плюсом

Десять років присутнє на ринку, а особливо — в Західній Україні кам'янець-подільське підприємство «ВікноПлюс». Увесь цей час воно плідно співпрацює з відомою європейською фірмою VEKA, використовує для виготовлення металопластикових вікон її профілі. «ВікноПлюс» нині випускає широкий перелік продукції: це різноманітні модифікації багатофункціональних вікон та дверей, аналогів яких в Україні немає. Зокрема, підйомно-розсувні двері, які можуть замінити цілу стіну — за теплохарактеристиками вони кращі за стіну у дві з половиною цеглини. Вироби «ВікнаПлюс» ніколи не «потіють». Можна також вибрати оригінальні арочні конструкції або ж вироби з імітацією чудових вітражів чи «під дерево» найрідкісніших порід. СТОР. 14

ФОТОФАКТ

Пасажирські перевізники Києва пікетували Кабінет Міністрів і Верховну Раду з вимогою відставки Леоніда Черновецького з посади міського голови.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

ПОДІЇ

«Мода» на пограбування банків докотилась і до Одеси

У найбільшій міській «спальні» — житломасиві Котовського — у відділенні «Ощадбанку» двоє невідомих, погрожуючи працівникам банку предметом, схожим на пістолет, вигребли з каси всю наявну готівку. Пограбування сталося за декілька хвилин до закінчення робочого дня. Схопивши гроші, грабіжники вибігли на вулицю, де на них чекав автомобіль з держномерами Республіки Молдова. На цій машині злочинці зникли в густонаселеному районі. Незважаючи на введення в дію оперативних пошукових планів, бандитів знайти по гарячих слідах не вдалося. Скільки грошей було викрадено, правоохоронні органи замовчують, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ**.

Причина замаху — загальносвітова криза

Генеральний директор київської фармацевтичної компанії «Фармак» Філя Жебрівська не знає причини збройного нападу на неї, що стався днями біля її будинку. «Когось підозрювати — не моя діяльність, я не працюю в правоохоронних органах. Але впевнена, що в його основі не лежать особисті образи», — зазначила вона. Водночас Жебрівська висловила думку, що спричинив замах «правовий нігілізм, який склався в Україні в останні роки, де шляхом сумнівних оборудок відбувався тіньовий перерозподіл власності». Тепер, припустила вона, «з настанням загальносвітової кризи він вилився на вулиці міст та селищ у вигляді відверто бандитських проявів у стилі гарячих 90-х». І додала, що охорони у неї ніколи не було і вона не має наміру її наймати навіть після замаху.

Буревій над Волинню

Тривожну ніч з 10 на 11 червня пережили жителі Любешівського району. Після 19 години над районом пронісся буревій, що супроводжувався сильним дощем з градом. Швидкість вітру сягала 30 м/с. За першу годину стихії випало 29 міліметрів опадів, а загалом — 47, тобто більше половини місячної норми. Травмовано двох людей, одного з яких госпіталізовано. Знеструмлено 24 населені пункти, серед них і районний центр Любешів. Як розповів по телефону голова районної ради Валерій Панасюк, найбільше постраждали сім населених пунктів. Поламано дерева, обірвано електричні дроти, пошкоджено покрівлю на більшості будинків, на багатьох з них зруйновано фронтони. Град, розмір якого сягав 10—12 міліметрів, знищив посіви. СТОР. 7

«Відстань від виставки до практичного життя повинна бути мінімальна»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Під час роботи виставки відбудеться понад 40 конференцій, семінарів, «круглих столів» та переговорів за участі українських та зарубіжних партнерів.

Відкриваючи виставку, глава парламенту сказав, що як син селянина він радий бути серед людей, котрі розуміють, як своїми руками та розумом вирощувати хліб та все, що росте на землі. І саме селяни, наголосив В. Литвин, тримають на своїх руках Україну. На жаль, у вітчизняному сільському господарстві не все так добре, як на виставці. Бо, приміром, минулого року, зауважив В. Литвин, Україна мала найбільший урожай і посіла 4—5-е місце за експортом зерна, але відбувається збіднення українського села. «Відстань від виставки до практичного життя повинна бути мінімальна, — наголосив Голова Верховної Ради. — Треба зробити все, щоб люди на селі не були безмовними рабами, а українська влада не діяла за принципом рабовласника».

Після оглядин виставки В. Литвин відзначив наявність позитивних змін у сільському господарстві — зокрема, побільшало технологій, які відповідають сучасним світовим взірцям, приміром, зрошувальні системи та захист рослин. Однак основна проблема, наголосив глава парламенту, полягає в тому, щоб усе це стало надбанням якомога більшої кількості аграрних господарств та селян. «А для цього потрібно підняти купівельну спроможність, щоб ціна на сільськогосподарську продукцію була відповідною, — сказав В. Литвин. — Ключова проблема — це паритет цін на сільськогосподарську продукцію і можливість її збувати не монополістам, а за ринковими цінами».

Голова Верховної Ради також звернув увагу на те, що на законодавчому рівні парламентом прийнято відповідні рішення на підтримку аграріїв, у тому числі й задля захисту агропромислового виробництва на період фінансової кризи. Але ще потребує вирішення проблема соціального захисту селян.

Відповідаючи на запитання журналістів щодо призначення міністра оборони, глава парламенту підкреслив, що сфери зовнішньої політики і оборони — це прерогатива Президента. Тож коли він внесе кандидатури міністрів закордонних справ та оборони, він за них і відповідатиме. А Верховна Рада повинна прийняти це як даність.

Юліана ШЕВЧУК.

Мільярд євро від ЄБРР

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся у середу з делегацією Ради директорів Європейського банку реконструкції та розвитку.

На початку зустрічі керівник парламенту підкреслив, що діалог між Україною і ЄБРР конструктивний і результативний. «Є всі підстави констатувати плідність діалогу між Україною і Європейським банком реконструкції і розвитку, про що свідчить виділення Україні позики на реалізацію цілої низки проектів», — сказав В. Литвин.

Як прозвучало в ході зустрічі, за весь час співпраці з ЄБРР Україні було надано інвестицій на загальну суму 4,4 мільярда євро у рамках реалізації майже 200 проектів. Ці кошти було спрямовано на розвиток харчової, нафтопереробної, транспортної галузей та комунікацій, на підтримку фінансової сфери, надавалася допомога аграрному сектору, на реалізацію енергозберігаючих проектів та розвиток муніципальної інфраструктури. За 2008 рік фінансування проектів збільшилося на 1,1 мільярда євро.

В. Литвин зазначив, що це «надзвичайно важливо для України, яка переживає непростий етап свого розвитку». При цьому він наголосив на важливості «економічної і політичної передбачуваності в Україні» як передумови для нормальних відносин між Україною, Європейським Союзом і Європейським банком реконструкції та розвитку, зокрема.

У свою чергу, голова делегації Ради директорів ЄБРР Террі Браун сказав, що мета візиту — «краще зрозуміти ті зміни, які відбуваються в Україні, та зробити висновки, які стоять у контексті подолання кризи». На його думку, «для стабілізації економіки та забезпечення виконання пропозицій з боку ЄБРР українська політична еліта має демонструвати єдність».

У цьому контексті В. Литвин зазначив, що складності ситуації додає протистояння в українському політикумі. Він наголосив на необхідності соціальної відповідальності великого національного бізнесу, «адже саме він зосереджений у тих сферах, за рахунок яких Україна отримує свій національний продукт». За словами В. Литвина, це, насамперед, металургія і хімічна промисловість.

Голова Верховної Ради України вкотре висловив свою позицію про необхідність підтримки в умовах фінансової кризи «надійних банків, а не рятування банкірів».

За словами В. Литвина, співпраця з ЄБРР є вкрай важливою, як і співпраця з іншими міжнародними фінансовими інституціями. «Висновки фінансових інституцій щодо тих чи інших документів дозволяють парламенту виходити на адекватні рішення», — зазначив він.

Прес-служба Верховної Ради України.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Дорогі борги

Під час опалювального сезону 2008—2009 років було порушено вимоги законів «Про житлово-комунальні послуги», «Про питну воду та питне водопостачання», «Про теплопостачання». Зокрема, траплялися факти відключення житлового фонду, бюджетних установ та організацій від тепло- та водозабезпечення в зимовий період, не подавалися енергоносії теплопостачальним підприємствам. Про це сказав, відкриваючи слухання «Про підсумки проходження опалювального сезону 2008—2009 років та про підготовку до роботи в зимових умовах 2009—2010 років» голова Комітету Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства і регіональної політики Володимир Рибак.

Окрім того, за його словами, урядом у цьому році повністю зупинено реалізацію законів та нормативних актів, спрямованих на забезпечення споживачів стабільними та доступними житлово-комунальними послугами за рахунок бюджетного фінансування. Не виконуються загальнодержавні програми «Реформування та розвиток житлово-комунального господарства на 2004—2010 роки», «Питна вода України», комплексна програма ліквідації наслідків підтоплення в містах і селищах, програма поводження з побутовими відходами та Державна програма розвитку міського електротранспорту на 2007—2015 роки.

У свою чергу, заступник голови комітету Олександр Попов заявив про загрозу зриву опалювального сезону 2009—2010 років. «Ми маємо реальну загрозу ненормального входження у наступний опалювальний сезон», — сказав він. На його думку, серед проблем, які необхідно вирішити на державному рівні, — фінансова здатність споживачів оплачувати житлово-комунальні послуги, фінансово-економічний і технічний стан підприємств ЖКГ, а також наявність енергоресурсів.

Олександр Попов зазначив, що в минулому році збільшення тарифів на житлово-комунальні послуги на 30 відсотків призвело до того, що в середньому по країні на 20 відсотків зменшилися платежі за житлово-комунальні послуги. «У нас ситуація на цей рік складається так, що зростання тарифів буде не меншим, ніж торік», — сказав він.

За словами заступника голови комітету, місцеві бюджети, які й так приймалися зі значними дефіцитами, цього року вже вичерпали ліміти на оплату житлово-комунальних послуг.

Олександр Попов вважає, що для виходу з такої ситуації слід терміново внести зміни до державного кошторису, щоб збалансувати витрати на оплату житлово-комунальних послуг з бюджетної сфери.

Народний депутат нагадав, що минулий рік житлово-комунальне господарство закінчило зі збитками у 1,6 млрд. грн., а за перший квартал цього року ці збитки становили 800 млн. грн. При цьому кредиторська заборгованість галузі становить близько 10 млрд. грн., із них за спожитий газ за всі роки незалежності України — 4,5 мільярда гривень.

Сергій МЕЛЬНИК.

Ухвалено три антикорупційні закони

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 11 червня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зокрема, перший законопроект про засади запобігання та протидії корупції, котрий, за словами члена Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Олександра Ребеки, є базовим у системі боротьби з корупцією. В ньому, зокрема, дається визначення таких термінів, як «блага», «близькі родичі», «конфлікт інтересів», «корупція», «подарунок», та визначаються можливі суб'єкти відповідальності за корупційні правопорушення. Для прикладу, щоб подарунок не підпадав під поняття корупції, його вартість не може перевищувати 20 відсотків прожиткового мінімуму. Закон також має убезпечити органи, які покликані запобігати та протидіяти корупції від неналежного впливу.

На передньому плані народний депутат Володимир Мойсик, на другому — Андрій Парубій.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Другим ухваленим у цілому законом — про відповідальність юридичних осіб за вчинення корупційних правопорушень, встановлюється кримінальна відповідальність юридичної особи за корупційні правопорушення. А саме: за незаконне надання або пропонування її керівникам чи іншою уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи різних благ за отримання незаконного «сприяння» такій юридичній особі. До кримінальної відповідальності притягатимуть юридичних осіб і за пропонування або давання хабаря посадовій чи службовій особі державного органу або органу місцевого самоврядування, за підкуп особи, яка не є посадовою чи службовою, але виконує надані законом владні повноваження, та за комерційний підкуп. Як покарання пропонується застосовувати штрафи, заборону займатися певним видом діяльності, з яким було пов'язане незаконне надання благ, або ліквідацію суб'єкта господарювання.

Третім антикорупційним законом — про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо відповідальності за корупційні правопорушення пропонується встановити відповідальність за пропозицію, надання або отримання неправомірної вигоди за вплив на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання державних функцій, незалежно від розміру. Запровадити адміністративну відповідальність за сумісництво, за незаконне одержання подарунка тощо.

Також у цілому як закон ухвалено законопроект про внесення змін до закону «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», які передбачають, що громадяни, котрі звільнилися з роботи за угодою сторін, є такими, що втратили роботу через не залежні від них обставини, а отже, допомога у зв'язку з безробіттям їм має надаватися з 8-го дня після реєстрації застрахованої особи у державній службі зайнятості.

Ще один ухвалений закон, про внесення змін до деяких законодавчих актів, передбачає скасування обов'язкового нотаріального посвідчення договорів оренди землі за наявності державної реєстрації. Щоправда, Микола Катеринчук («НУ—НС») у зв'язку з цим зазначив, що ліквідація обов'язкового нотаріального посвідчення призведе до неузгодженостей у судовій практиці, оскільки, за умови відсутності нотаріального посвідчення угоди, будь-хто може поставити підпис і така угода буде чинною.

Далі було ухвалено закон про внесення змін до деяких законів України з питань забезпечення громадян житлом, які передбачають надання військовослужбовцям, котрі мають військову вислугу 20 і більше років, права за їх бажанням отримати грошову компенсацію замість житла для постійного проживання.

Після складення присяги членами Вищої ради юстиції Верховна Рада внесла зміни до Закону України «Про Вищу раду юстиції» та до Регламенту Верховної Ради, які передбачають, що той член Вищої ради юстиції, який уже складав присягу і який обраний її членом повторно, більше присяги не складатиме. Також ліквідовано прив'язку до термінів прийняття присяги членів Вищої ради юстиції. Щоправда, у зв'язку з цим Адам Мартинюк (КПУ) заявив, що оскільки деякі члени Вищої ради юстиції склали присягу до набуття цими змінами чинності та в яких відведений для прийняття присяги термін уже сплив, то це означає, що «присягу прийняли порушники закону».

Далі Верховна Рада ухвалила постанову про звіт тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з питань розслідування обставин порушення Конституції та законів України, прийняття протиправних рішень посадовими особами Київської міської ради та її виконавчого органу, в якій, зокрема, Президенту рекомендується відсторонити на час роботи ТСК від виконання обов'язків голови КМДА Леоніда Черновецького.

Перейшовши до законопроектів, повернутих Президентом для повторного розгляду, Верховна Рада не змогла подолати вето на Закон «Про внесення змін до статті 25 Закону «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», які передбачали надання ними біометричних даних під час перетину кордону України. Таким чином, цей закон скасовано. 390 голосами подолано вето Президента на Закон «Про заборону грального бізнесу в Україні».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ПОДЯКА

ГОЛОВІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ВОЛОДИМИРУ ЛИТВИНУ, НАРОДНИМ ДЕПУТАТАМ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

**Шановний Володимире Михайловичу!
Шановні народні депутати
Верховної Ради України!**

Асоціація "Виноградарі та виноробі України" від імені українських виноградарів та виноробів та їхніх родин висловлює Вам щиру подяку за те, що Ви почули простих людей і підтримали виноградарську та виноробну галузь України при прийнятті Закону про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2009 рік" №4503 та не дали можливості зруйнувати галузь.

Те, що завдяки Вашій підтримці ставки акцизного збору на вітчизняну виноробну продукцію залишилися незмінними, дозволить зберегти понад 1 млн. робочих місць у сільській місцевості та зберегти вітчизняне виноградарство та виноробство.

Ваша позиція і Ваші дії надають українським селянам віру в справедливість та стимул для роботи на майбутнє України.

Щиро дякуємо!

Світлий день Авдіївки

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Авдіївка — одне з найбільших сіл Сосницького району. Минуло не так багато часу, як воно відзначило своє 410–річчя. Населений пункт має не тільки цікаву вікову історію. Його громада активно працює над тим, щоб завтрашній день був кращий і гідніший, ніж вчорашній. Попри нинішні кризові негаразди, авдіївці знову відзначили День села, чергові роковини...

Таке буває лише в громаді, де є перспектива, де думають не тільки про скороминущі клопоти. В селі працюють сільгосппідприємства «Лан», «Прогрес», ВАТ «Авдіївський агрохім», медичний заклад, школа. Відтак це сприяє зайнятості населення, благополуччю родин. Останнім часом в Авдіївці чимало зроблено для поліпшення добробуту людей і за державної підтримки.

Про це говорив на святкуванні гість народний депутат, заступник голови Комітету з питань бюджету Верховної Ради Олег Ляшко.

— Я пам'ятаю, як приїхав два роки тому в село, — сказав він. — У ньому були певні проблеми, зокрема, в освітньому закладі з підлогою, стелею, дверима. Нині в авдіївців є газ. Минулого року затрачено 800 тисяч гривень на ремонт школи. Цього ж року теж продовжимо її облаштовувати. На закінчення ремонту школи виділено з державного бюджету один мільйон гривень. Хочу запевнити всіх, що в особі мене, в особі Юлії Тимошенко ви бачитимете тих, хто про вас постійно пам'ятає, підтримує і завжди допоможе.

Біля Будинку культури зібралися малі й дорослі. Всіх зворушили слова Героя України та Героя Соціалістичної Праці Олександра Боровика про те, що він сформувався як відповідальна і дисциплінована людина в Авдіївській МТС, де починав працювати трактористом. Виконуючий обов'язки голови Сосницької райдержадміністрації Василь Колос теплим словом згадав і про таких відомих діячів-авдіївців, як, зокрема, Василь Ірха, Володимир Шкурко, Михайло Куліш, Олександра Самарцева, Марія Чепурна, Василь Чепурний та багатьох інших.

А потім відбувся концерт.

Народний депутат України додав до свята ще приємну родзинку. Дізнавшись напередодні, що в багатодітної родини Іващенків (дві старші дочки яких навчаються у вищих учбових закладах Чернігова та Києва) виникла проблема з підведенням газу, він подбав про вирішення цього питання. Буквально напередодні приїзду О. Ляшка до Авдіївки в їхньому будинку встановлено газовий опалювач та все необхідне до нього обладнання вартістю майже 8000 гривень.

Водій Володимир Федорович Іващенко та його дружина Тетяна Миколаївна дякували народному депутату за такий несподіваний і приємний подарунок, на який вони зовсім не сподівалися.

— Ми думали зібратися самотужки на підведення газу за 3—4 роки, — сказала Тетяна Миколаївна, яка працює у лікарні. — Бо, хоч як крути, а важко. Та ще й за навчання однієї дочки платимо.

О. Ляшко, приїхавши додому до Іващенків, запалив на газовій плиті довгожданий голубий вогник.

Петро ЄРМОЛАЄВ.

с. Авдіївка
Сосницького району
Чернігівської області.

На знімку: народний депутат України Олег Ляшко (ліворуч) **та Герой України Олександр Боровик** (праворуч) **з родиною Іващенків.**

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Інформаційне законодавство України: проблеми і перспективи

Інститут законодавства Верховної Ради України продовжує започатковану серію тематичних науково–практичних семінарів з питань кодифікаційної діяльності в Україні.

Так, 4 червня ц. р. відбувся «круглий стіл» на тему: «Проблеми кодифікації інформаційного законодавства України».

Метою обговорення учасників «круглого столу» було вирішення питань: національної політики розвитку інформаційного суспільства в Україні; сучасного стану кодифікації інформаційного законодавства; наукового забезпечення кодифікації інформаційного законодавства; пріоритетів законодавчого забезпечення інформаційних відносин в Україні.

У роботі «круглого столу» взяли участь провідні науковці в галузі інформаційного права, які займаються проблемами його становлення ще з 90-х років: О. Копиленко, Ю. Гирик, В. Горобцов, М. Швець, В. Брижко, К. Бєляков, В. Цимбалюк та інші вчені, представники органів державної влади, наукових установ, вищих навчальних закладів, громадських організацій.

Зокрема, директор інституту, член-кореспондент НАН України Олександр Копиленко вказав на об'єктивні умови необхідності розвитку законодавства у сфері інформаційних відносин з огляду на вирішальну роль інформації на сучасному етапі побудови громадянського суспільства.

У свою чергу, заступник голови Державного комітету телебачення та радіомовлення України Володимир Горобцов підкреслив, що необхідність обговорення проблем кодифікації інформаційного законодавства зумовлено сукупністю значної кількості неузгоджених правових норм у сфері інформаційних відносин, яка досягла у своїй кількості критичного стану.

Зважаючи на відсутність системності у підходах до кодифікації інформаційного законодавства, однією з важливих проблем учасниками «круглого столу» виділено підготовку й прийняття Інформаційного кодексу України, який би відповідав рівню розвитку інформаційних відносин та адекватно врегульовував питання функціонування інформаційної сфери.

Також було приділено значну увагу змістовому наповненню проекту Інформаційного кодексу: предмету кодифікації інформаційного законодавства, суб'єктам інформаційних правовідносин, правовому режиму доступу до інформації, включаючи доступ до публічної інформації (інформації органів державної влади та органів місцевого самоврядування), персональних даних, державної та іншої передбаченої законом таємниці.

Особливий інтерес та жваве обговорення викликала пропозиція голови Національної експертної комісії з питань захисту суспільної моралі Василя Костицького щодо відображення в майбутньому кодифікаційному нормативно-правовому акті основних засад захисту суспільної моралі як порядку відносин між людьми, що існує в громадянському суспільстві.

Підсумовано, що Інформаційний кодекс має об'єднати, гармонізувати й розвивати норми і принципи суспільних відносин, що визначені в законодавстві України; враховувати ратифіковані Україною міжнародні договори; легалізувати позитивні звичаї в сфері інформаційних відносин та норми суспільної моралі, загальнолюдські цінності, визначені в Статуті ООН, Декларації прав людини, Європейській конвенції про захист прав людини та основних свобод та інших загальноприйнятих міждержавних нормативних актах, які сьогодні виступають у ролі стандартів, що визначають цивілізованість не лише окремої країни, а й світового співтовариства в цілому.

Учасники «круглого столу» узагальнили свої думки щодо наукового забезпечення кодифікації інформаційного законодавства України, окреслили перспективні напрями його розвитку та висловили сподівання на подальшу співпрацю з Інститутом законодавства Верховної Ради України з метою забезпечення правової системи держави якісними нормативно-правовими актами.

Президент просить нас заплатити за газ

Глава держави Віктор Ющенко закликає населення розраховуватися за спожитий газ регулярно й у повному обсязі. Про це він сказав учора на нараді в НАК «Нафтогаз України».

«Звертаючись до людей, я хотів би сказати: шановні громадяни, регулярна оплата вами спожитого газу — це робота на незалежність країни. Ваші неплатежі стають неплатежами держави... Це справа честі, моралі і нашої дисципліни. Політика неплатежів — це не наша політика», — сказав Ющенко, нагадавши, що рівень проплат населення за спожитий газ становить 95% відсотків, а торік у цей же період було 102%.

Президент вважає, що неоплата населенням спожитого газу погіршує репутацію країни й ускладнює вирішення державних питань між Україною та Росією. Віктор Ющенко також доручив головам районних і державних адміністрацій забезпечити розрахунки за газ підприємств і організацій, що фінансуються з місцевих бюджетів.

Він також підкреслив, що вкрай погано оплачують газ підприємства комунальної теплоенергетики. У квітні серед регіонів найбільшу заборгованість населення за газопостачання зафіксовано в Дніпропетровській (209,980 млн. гривень), Луганській (154,292 млн. гривень) і Харківській (153,960 млн. гривень) областях.

ОФІЦІЙНО

*ПОСТАНОВА
Верховної Ради України*

Про підготовку та відзначення 75-річчя стахановського руху

У серпні 2010 року виповнюється 75 років з дня заснування стахановського руху — трудового змагання шахтарів Донбасу, які своєю героїчною працею дали потужний поштовх індустріальному розвитку нашої країни.

У ніч з 30 на 31 серпня 1935 року молодий забійник Олексій Стаханов, який працював на шахті «Центральна-Ірміно», встановив світовий рекорд видобутку вугілля відбійним молотком, добувши за зміну 102 тонни вугілля, таким чином перевиконавши денну норму в 14 разів. Ця подія пролунала як виклик — кращі шахтарі Донбасу розпочали змагання і згодом стахановський рух охопив усі галузі господарювання, дозволивши країні вийти на провідні позиції у світі.

Враховуючи історичну вагомість цієї події для Донбасу і України в цілому, а також значну роль традицій стахановського руху у вихованні молоді та підготовці майбутніх робочих кадрів, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Підтримати ініціативу мешканців міста Стаханова Луганської області про відзначення на державному рівні 75-річчя стахановського руху.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України розробити план заходів з нагоди цієї дати, яким, зокрема, передбачити:

проведення урочистих та культурно-масових заходів, присвячених 75-річчю стахановського руху, в обласних центрах та безпосередньо у місті Стаханові Луганської області;

вшанування на місцях ветеранів праці та передовиків виробництва;

створення та оснащення медичних реабілітаційних центрів для шахтарів, ветеранів праці та інвалідів;

впорядкування пам'ятних місць і пам'ятників, пов'язаних з історією стахановського руху;

проведення ремонтних та реекспозиційних робіт у музеї стахановського руху, ремонт інших соціально-культурних об'єктів, пов'язаних з історією стахановського руху;

запровадження всеукраїнського змагання «За високі досягнення у праці» з нагоди 75-річчя стахановського руху;

проведення тематичних виховних заходів у навчальних закладах;

проведення тематичних екскурсій і лекцій з історії стахановського руху в історичних та краєзнавчих музеях;

організацію спортивних змагань, естафет пам'яті тощо;

виділення необхідних коштів для проведення зазначених заходів при підготовці проекту Закону України про Державний бюджет України на 2010 рік та розробку відповідних рекомендацій місцевим органам виконавчої влади.

3. Рекомендувати місцевим державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування здійснити необхідні заходи щодо відзначення ювілею стахановського руху, у тому числі:

надати дієву допомогу професійним, ветеранським та іншим об'єднанням громадян у здійсненні заходів, пов'язаних з відзначенням ювілею;

посилити контроль за додержанням вимог щодо захисту прав ветеранів праці, заслужених працівників, визначених законом;

зосередити зусилля відповідних структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування на поліпшенні соціально-побутового та пенсійного забезпечення ветеранів праці.

4. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити висвітлення у засобах масової інформації заходів, присвячених 75-річчю стахановського руху.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань економічної політики.

**Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.**

м. Київ, 2 червня 2009 року.
№ 1431-VI.

СБУ затримала при отриманні хабара начальника однієї з філій «Київоблгазу» *(УНІАН)*

Порушення законодавства про працю щодо неповнолітніх виявлено на 63% перевірених підприємств, заявила заступник головного держінспектора праці України Ганна БІЛА *(Укрінформ)*

КРИМІНАЛ

У миколаївських супермаркетах продають м'ясо «другої свіжості»

У Миколаєві тривають перевірки продукції тваринного походження у супермаркетах. Одну з них було проведено у травні у чотирьох супермаркетах: «Маркет-Плазо», «Фоззі-Юг», «ЕКО», «Південний Буг». У ході цих перевірок виявлені численні порушення санітарних норм.

Зокрема, у «Маркет-Плазо» зберігалися прострочені 87 кг м'яса яловичини та 32 кг м'яса птиці. У «Фоззі-Юг» виявили 60 кг охолодженого курячого філе, яке теж вже було непридатним, а також 11 кг язика свинячого мороженого, 44 кг печінки свинячої мороженої та 20 кг печінки яловичої мороженої без відповідного маркування та ветеринарних документів. Крім цього встановлено, що рибний цех підприємства — в незадовільному санітарному стані.

Під час перевірки супермаркету «ЕКО» встановлено, що холодильні камери підприємства — в незадовільному санітарному стані. А у «Південному Бузі» знайшли 35 кг морепродуктів, термін зберігання яких закінчився, 7200 курячих яєць з порушенням маркування, яйця перепелині без відповідних ветеринарних документів.

Усю неякісну продукцію вилучено з обігу, а стосовно посадових осіб підприємств складено протоколи про адміністративні правопорушення.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Вандали розтрощили пам'ятник Тарасові Шевченка, а замість тризуба встановили серп і молот

На пам'ятному знакові Голованівська (Кіровоградська область) невідомі демонтували тризуб і замість нього встановили серп і молот. Тієї ж ночі в центрі селища розтрощили ще й погруддя Тараса Шевченка.

Цікаво, що рішення про демонтаж тризуба та встановлення серпа і молота свого часу (22 травня 2009 року) одностайно ухвалила на своєму засіданні Голованівська селищна рада (голова — Маковей А. М.). На думку представників місцевого осередку ВО «Свобода», такі дії підпадають під статтю 338 «Наруга над державними символами» розділу XV «Злочини проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян» Кримінального кодексу України.

Реакція на скоєне місцевих правоохоронних органів ще невідома. А от Кіровоградська обласна організація Всеукраїнського об'єднання «Свобода» вимагає розпустити депутатський корпус Голованівської селищної ради та притягти її членів до кримінальної відповідальності.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Важко навчатися, легко працевлаштуватися

Ми вже не раз розповідали нашим читачам про цікавий і неповторний у своїй самобутності юридичний факультет Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана. Восени факультет відзначив своє 15-річчя. Які ж плани на майбутнє, що нового за цей час відбулося і що заплановано, ми попросили розповісти декана юридичного факультету, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента НАН України, заслуженого діяча науки і техніки України Віталія ОПРИШКА.

Нові магістерські програми

— Віталію Федоровичу, ваш факультет завжди йде в ногу з часом. Ви створили факультет, який готує не просто професійних юристів, а юристів, що мають ґрунтовні знання ще й з економіки. І магістр з правового регулювання економіки — це не просто слова. Згодом відкрили не менш цікаву магістерську програму «Міжнародне економічне право». Що нового приготували для студентів цьогоріч?

— Ми завжди намагаємося відкликатися на потреби суспільства і держави. Так, справді, два роки тому створили магістерську програму «Міжнародне економічне право». А нещодавній спір щодо острова Зміїний у Міжнародному суді в Гаазі показав, що в нас досить мало фахівців з міжнародного економічного права — Україна була змушена взяти фахівців з Англії і Франції та заплатити декілька мільйонів доларів лише за підготовку матеріалів до розгляду в зазначеному суді. Сподіваємося, що наша магістерська програма (а ми вже маємо два випуски) допоможе вирішити питання держави зі спеціалістами з міжнародного економічного права. Тим більше що в розробці цієї програми брали участь провідні університети Австрії (Віденський університет), Італії (університет Партенопе), Великобританії (університет Носамбрія). До речі, ми днями отримали пропозицію щодо співробітництва з Європейською організацією публічного права. На цей рік підготували дві нові магістерські програми — «Господарське судочинство» та «Правове регулювання банківської діяльності».

— Чим спричинена поява цих нових магістерських програм?

— Ми вважаємо, що суддя господарського суду повинен мати не лише серйозну юридичну підготовку, а й володіти знаннями з економіки, знати специфіку ринкових відносин. Саме таких фахівців, потенційних суддів господарських судів ми й хочемо готувати на новій магістерській програмі «Господарське судочинство». Більше того, аби студенти мали безпосереднє уявлення про роботу судді господарського суду та власне процес розгляду справ, їх підготовки до розгляду, ми створили філію кафедри правового регулювання економіки у Вищому господарському суді України, яку очолює голова суду Сергій Демченко. Щодо другої магістерської програми «Правове регулювання банківської діяльності», то всі бачать, що сьогодні відбувається з банківською системою, які виникли, наприклад, проблеми з отриманням депозитів, поверненням кредитів. Отож, гадаємо, є потреба у юристах, які б володіли і специфікою правового регулювання банківської діяльності. За цією магістерською програмою ми готуватимемо фахівців для банків — Національного банку України та комерційних банків.

За 15 років факультет випустив майже 2300 бакалаврів та 2500 магістрів права.

— Які спеціальні предмети викладатимуть студентам на нових магістерських програмах?

— На магістерській програмі «Господарське судочинство» будуть вивчатися такі спеціальні предмети: актуальні проблеми господарського судочинства, процесуальні документи господарського судочинства, процесуальні аспекти процедури банкрутства. А на магістерській програмі «Правове регулювання банківської діяльності» — правове регулювання функціонування банківської системи, правове регулювання валютних відносин, правове регулювання контролю у фінансовій та банківській сфері та інші.

Хто обрав наш факультет, стане його студентом

— Віталію Федоровичу, чи важко стати студентом вашого факультету?

— Торік у нас був один з найвищих конкурсів — із 600 можливих потрібно було набрати прохідний бал 575. Але, на мій погляд, нічого страшного у високому конкурсі немає, адже набираємо ми чимало студентів. Так, цього року запланований набір на перший курс — 300 осіб. Можна вступити і на заочну чи вечірню форми навчання (на заочну плануємо набрати 250 осіб та 165 на вечірню). При цьому державне замовлення становить у нас близько 100 осіб. Отже, той, хто обрав наш факультет, обов'язково стане нашим студентом — стаціонару, заочної форми навчання чи вечірньої. Не потрібно боятися високого прохідного бала, навпаки це плюс, який свідчить про високий авторитет факультету.

Не можу не відмітити також один цікавий момент — щороку більш як 100 випускників інших вузів України (у тому числі й відомих київських) ідуть навчатися на наші магістерські програми. І хоча їм нелегко скласти іспит, оскільки він хоча й один, але пронизує усю досить складну правову систему нашої держави, бажаючих стати нашими студентами магістратури щорік лише більшає.

— Навчатися, напевно, теж непросто?

— Справді, вчитися у нас нелегко. Важко, бо у нас оцінюють знання лише об'єктивно, і декан, завкафедри чи хтось інший не має звички давати вказівки про «допомогу» якомусь із студентів.

— Однак крім ґрунтовної теоретичної підготовки для майбутніх фахівців не менш важливою є й практика. Як вирішується на вашому факультеті це питання?

— Питанню практики приділяємо серйозну увагу, особливо базам практики. У нас це апарат Верховної Ради, Кабінет Міністрів, Генеральна прокуратура, міністерства юстиції, фінансів, економіки, ЦВК, Конституційний та Верховний суди, обласні та міські суди, серйозні підприємницькі структури. Також, що важливо — ми все робимо для того, щоб дипломні роботи студенти писали за тематикою баз практики. Таким чином створюються умови для кращого написання дипломної роботи та більш ґрунтовного опанування теми. А для студентів заочної та вечірньої форм навчання ми формулюємо теми дипломних робіт, виходячи з їх місця роботи, що безпосередньо віддзеркалює її особливості, а також дає можливість належним чином зарекомендувати себе на роботі як майбутнього фахівця і сформулювати певні висновки та пропозиції щодо вдосконалення законодавства та практики його застосування. До речі, хочу зазначити, що значна кількість студентів залишається працювати в організаціях, установах та інших базах практики.

Юридичний факультет двічі здобував визнання Єврокомісії (у 1999 та 2003 роках) і виграв два гранти Європейського союзу загальною сумою більш як 1 мільйон доларів США.

— Отже, можна впевнено говорити, що студенти мають ґрунтовну підготовку?

— Наведу такий приклад. У нас на факультеті діє Клуб цікавих зустрічей, де студенти можуть безпосередньо поспілкуватися з відомими діячами України. Так от на одній із зустрічей, яка відбулася у квітні цього року, заступник міністра юстиції В. Богатир повідомив, що випускника нашого факультету призначено керівником департаменту міністерства. А президент Укрінюрколегії Данило Курдельчук зазначив, що наші студенти, які були направлені до нього на практику, є одними з кращих, і він їх запросив на роботу. Залишилися після проходження практики працювати наші студенти в апараті Кабінету Міністрів України, системі органів юстиції, помічниками суддів. Отож ми можемо впевнено констатувати, що, попри відсутність держрозподілу, особливих проблем з працевлаштуванням у випускників нашого факультету немає.

— Які ще додаткові плюси навчання на вашому факультеті ви можете назвати?

— Наприклад, на другому курсі з студентів, які добре володіють іноземною мовою, формуємо спеціальну групу з її поглибленого вивчення. Потім відмітка про поглиблене вивчення іноземної мови робиться у додатку до диплома, що буде не зайвим при наступному працевлаштуванні випускника. Ще одним вагомим плюсом у майбутньому пошуку роботи, я вважаю, є наявність інформації у додатку до диплома, що наші студенти мають право бути викладачами юридичних дисциплін у вузах. Для цього на факультеті функціонує кафедра педагогіки та психології.

— Турбуються на факультеті й про дозвілля студентів.

— Ми створюємо умови не лише для гарного навчання студентів, а й для їх відпочинку. Для цього є центр художньої творчості, різноманітні гуртки, спортивна секція, Клуб цікавих зустрічей. І не можу не сказати, що наші студенти у змаганнях, які проводяться серед студентів вищих навчальних закладів, посідають призові місця. Так, наприклад, цього року наші студенти посіли в університеті перше місце з художньої творчості. Також студенти зі своїми кураторами відвідують пам'ятки архітектури, історії, культури, музеї та театри.

Ми пишаємося нашими студентами, і робимо все для того, щоб вони були не лише гарними фахівцями, а й справжніми громадянами і патріотами нашої держави.

Наталя ГЕЛЕТКО.

Доля онкохворих перейшла до рук Феміди

Поштовхом до публікації даної статті стало цинічне ігнорування суддями не тільки норм чинного законодавства, а й суспільно визнаних норм моралі і порядності

Василь ХАРА.

21 травня 2009 року відбулося перше і останнє судове засідання Київського апеляційного адміністративного суду під головуванням судді Шостака О. О. у складі суддів Ізмайлової Т. Л. та Умнової О. В., що тривало 17 хвилин, за які суддівська Феміда визначила долю десятків тисяч онкохворих людей на найближчі місяці, а може, й роки.

Якщо коротко описати шлях «судової справедливості», то він починається з 20.02.2008 року, коли до Окружного адміністративного суду м. Києва було подано позовні заяви від пацієнтів Бези Т. В., Мірошникова В. М., а також моя, як народного депутата України, суб'єкта владних повноважень, «Про визнання протиправним і скасування розпорядження КМУ № 1186-р від 24.12.2007 р. «Про підвищення ефективності онкологічної допомоги».

Досить іронічним видається те, що розпорядження уряду, яке мало б підвищити медичну допомогу населенню, навпаки, знизило її так, що громадяни Беза Т. В. і Мірошников В. М. та інші хворі далі не мають можливості продовжити лікування, у зв'язку з припиненням медичної роботи з наукової теми, затвердженої Президією АМНУ, згідно з якою розроблялись протоколи лікування хворих. Також дивною видається турбота уряду про онкологію, з огляду на те, що в Інституті раку, як він зараз називається, внаслідок розпорядження ліквідовано два важливих відділення: відділення загальної онкології та реконструктивної хірургії молочної залози і відділ системних пухлинних захворювань. До того ж під тиском нового директора звільнилося майже п'ять десятків провідних фахівців. Це професори, доктори та кандидати наук, звільнився навіть заслужений лікар України. Чого вартий лише один із десятків вагомих прикладів, що видатний хірург, професор, доктор медичних наук, лауреат Державної премії, заслужений діяч науки і техніки, світило вітчизняного та зарубіжного масштабу Сергій Олександрович Шалімов відсторонений від хірургічної практики новим керівником інституту!

Доречно сказати, що весь безлад розпочався з того, що після першого тижня перебування Юлії Тимошенко при владі (з 18.12 2007 р.) вже 24.12 2007 р. було прийнято вищезазначене розпорядження, яким за один день перепідпорядкували Інститут онкології зі сфери управління Академії медичних наук України до сфери управління Міністерства охорони здоров'я. Це при тому, що прийнятий документ не був погоджений ні з Академією медичних наук, ні з Міністерством економіки, ні з Фондом державного майна, ні з Державним комітетом статистики.

Численні звернення громадян, громадських об'єднань, народних депутатів до Президента України, Прем'єр-міністра, міністра охорони здоров'я з приводу недопущення передачі інституту не дали жодних результатів, а лише поповнили паперові архіви установ цих поважних чиновників.

Останньою надією для відновлення законності залишався суд, до якого було подано позовні заяви про скасування незаконного розпорядження уряду. Суддя Окружного адміністративного суду м. Києва Вовк П. В. так ретельно перевіряв матеріали справи та осіб, які подали заяви, що навіть залишив позов без руху, щоб позивачі зазначили адресу електронної пошти та телефон.

До судового процесу та розгляду справи залучено значне коло учасників: це три позивачі, що вище зазначені, та Академія медичних наук на боці позивачів, як третя особа без самостійних вимог. Сторону відповідача представляє Кабінет Міністрів України та, як третя особа без самостійних вимог, Міністерство охорони здоров'я і Національний інститут раку.

У суді першої інстанції провадження у справі тривало три судових засідання, досліджувались докази, заслуховувались свідчення, але, як виявилось, то була лише фікція. У своєму рішенні головуючий суддя Вовк П. В. у складі суддів Кротюк О. В. і Степанюк А. Г. дійшли висновку, що: «Оскаржуване розпорядження Кабінету Міністрів України має суто індивідуальний характер, стосується визначеного кола суб'єктів правовідносин та до позивачів не застосовується (не поширюється на них), а також позивачі не є суб'єктами правовідносин, у яких застосовано цей акт, а тому в суду немає підстав проводити перевірку даного розпорядження на предмет його протиправності (законності та відповідності правовим актам вищої юридичної сили)». Цікаво було б дізнатись, який вуз закінчували ці судді і хто були їхні вчителі, якщо у сфері публічно-правових відносин розпорядження Кабінету Міністрів України щодо державної установи визнається актом індивідуальної дії. Може, інакше поставити запитання: «Хто замовляв таке явно незаконне рішення і де його закулісні автори?» Я сподіваюся, що відповіді на ці запитання скоро стануть відомими не тільки вузькому колу осіб, а й усьому загалу громадськості.

Цинічність служителів Феміди проявилася навіть у тому, що після засідання суду 24 червня 2008 року, коли було оголошено вступну та резолютивну частини, остаточне рішення позивачі не могли отримати протягом майже двох місяців.

Перша надія хворих на справедливість розтанула в пеклі суддівського горнила, яке добре роздмухують корупція та вищі керівники держави.

Не втрачаючи надії, позивачі подали апеляційну скаргу, яку прийняв до розгляду Київський апеляційний адміністративний суд майже через рік після її подання, що також заслуговує на незадовільну оцінку роботи судової системи.

І от, здавалося б, безглузде необґрунтоване рішення суду першої інстанції буде скасовано за результатами об'єктивного розгляду, належного вивчення всіх доказів, заслуховування свідків та прийметься нове справедливе рішення, яке відповідатиме букві закону. Але свавілля людей в мантіях не перестає дивувати.

Головуючий суддя Шостак О. О. у складі суддів Ізмайлової Т. Л. та Умнової О. В. розпочали засідання о 15.50, а вже о 16.05 попросили присутніх залишити залу судового засідання для проведення нарадчої процедури та ухвалення рішення. Під час процедури дослідження доказів, хоча назвати це так дуже важко, на вимогу сторони позивача дослідити окремі матеріали справи суд не вважав за потрібне це робити, пославшись на те, що ознайомлений з двома томами справи. До того ж суддя Умнова О. В. жестикуляціями нервово показувала на годинник та пояснила, що часу на обговорення немає і потрібно закінчувати засідання, оскільки наступне засідання за 10 хвилин. При цьому заявила, що не бачить порушень у розпорядженні, оскільки у відповідності до закону ініціатор МОЗ України звернувся до уряду з метою перепідпорядкування інституту, що й було задоволено і відображено у тексті розпорядження.

Такій безвідповідальності судді відповідає лише її звільнення та заборона займати відповідні посади, оскільки вона навіть не читала матеріали справи, де чітко в позовній заяві значиться, що: «Згідно зі статтею 4 Закону України «Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук та статусу їх майнового комплексу», галузеві академії наук вносять пропозиції до Кабінету Міністрів України щодо передачі об'єктів майнового комплексу галузевих академій наук України до сфери управління інших органів, уповноважених управляти державним майном». Таким чином, пропозиція має бути не від того, хто хоче заграбастати напрацьоване, а від того, кому по закону належить право управління майном. Отож суддя не знає не тільки матеріалів справи, а й законів, на підставі яких «чинить правосуддя».

Окремо необхідно сказати про одностайність суддів, оскільки рішення було прийняте протягом двох хвилин. Одне лише було незрозуміло: як за ці лічені хвилини за відсутності оргтехніки, безпосередньо принтера, не виходячи з зали судового засідання, судді і секретар зуміли сформулювати, написати та віддрукувати повних дві сторінки тексту рішення, яке потім демонстративно зачитали! Звичайно, висновок напрошується сам собою: рішення суду, так само як і доля хворих, заздалегідь були вирішені на чиїсь, напевно, прохання, кошти або вказівки.

Звичайно, всі розуміють, особливо люди, які чекають на медичну допомогу, що судочинство чиниться не по закону, а по телефону, по кумівству, по шелесту купюр. Але єдине, що важко піддається розумінню, — як можна за двадцять хвилин, не знаючи матеріалів справи, не дослідивши всі обставини, не вислухавши всіх учасників процесу, свідків, творити таке беззаконня, що коштує життя хворим?

Невже наша судова система прогнила настільки глибоко, що здоров'я громадян ставиться на останню чергу при винесенні рішення з гучним вступом: «ІМЕНЕМ УКРАЇНИ»?

Хто дасть оцінку діям таких суддів? Хоча б тим, хто причетний до цієї справи, але не доведи Господи, щоб саме він їх оцінив, оскільки людські сльози можуть їм дорого коштувати — звичайно, в духовному вимірі.

Разом з іншими позивачами в даній справі хочу засмутити тих, хто потирає руки від блискавично прийнятого протиправного рішення, оскільки судові тяжби на цьому ще не завершено.

Василь ХАРА,
народний депутат України, голова Комітету з питань соціальної політики та праці.

Друкується відповідно до законів України «Про статус народного депутата України», «Про комітети Верховної Ради України» в рахунок квоти Комітету з питань соціальної політики та праці.

КРИМІНАЛ

➤ *ДОНЕТЧИНА*

«Петеушників» водили на екскурсію до ізолятора тимчасового утримання. Для профілактики

Учні професійного ліцею з Горлівки Донецької області побували на незвичайній екскурсії в Центрально-Міському райвідділі міліції. За словами начальника районної кримінальної міліції у справах дітей Сергія Шумського, правоохоронці прагнули, щоб діти ближче ознайомилися як із діяльністю співробітників міліції, так і з тим, які покарання настають за порушення закону. Гостей провели до ізолятора тимчасового утримання, де учні на власні очі побачили, в яких умовах перебувають затримані. Крім того, ліцеїстам розповіли, за які правопорушення підозрювані ізолюються від суспільства. «Вважаю, підростаючому поколінню краще на власні очі все побачити й зрозуміти, що в такі місця, як ізолятор тимчасового утримання, краще не потрапляти зовсім, — зазначив начальник кримінальної міліції у справах дітей. — Сподіваємося, що екскурсія до міліції змусить їх замислитися і вбереже від негативних наслідків».

Ліна КУЩ.

➤ *ДНІПРОПЕТРОВЩИНА*

Потопельнику було лише два роки

З початку літа кожен день Головне управління МНС України в Дніпропетровській області інформує про дедалі більшу кількість трагедій на воді. На жаль, цю сумну статистику поповнюють малолітні діти. В селі Остапівка Покровського району на річці Гайчур під час відпочинку з батьками потонув хлопчик 2003 року народження, а в Дніпропетровську на каналі під час купання — дворічна дитина.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

➤ *ЗАПОРІЖЖЯ*

П'яні парубки вбили таксиста за сто гривень

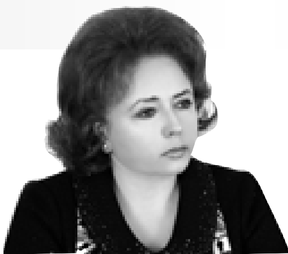
Мелітополь продовжує підтверджувати славу кримінальної столиці країни. Так, днями на узбіччі шляху жителі приміського села Костянтинівка знайшли тіло чоловіка зі слідами насильницької смерті. Ним виявився зниклий напередодні таксист, а його машину відшукали пізніше спаленою в лісосмузі.

Правоохоронці вже затримали підозрюваних і відтворили картину злочину. З'ясувалося, що напередодні увечері двоє двадцятирічних парубків разом з ровесниками влаштували хмільне застілля на території одного з дитсадків. Згодом посиденьки молодикам набридли, і вони пішли «шукати пригод». Побачивши таксі, ці двоє вирішили покататися. Але в салоні «Ланоса» приятелям заманулося обікрасти таксиста, і вони накинули на шию водія пасок, вимагаючи віддати виручку. Таксист учинив опір, та не зміг упоратися з двома злочинцями. Вбивши чоловіка, парубки викинули його тіло на узбіччя і поїхали розважатися далі. Потім, прихопивши виручку, котра ледь перевищила сотню гривень, втекли, спаливши машину в лісосмузі.

Вражає той факт, що обидва молодики виросли в благополучних сім'ях і раніше не мали приводів до міліції. Стосовно затриманих порушено кримінальну справу за ч. 2 ст. 115 Кримінального кодексу України (умисне вбивство).

Микола МАНЬКО.

Нижня палата парламенту Японії учора прийняла закон, що підтверджує японський суверенітет над кількома Південно-Курильськими островами, які зараз є російськими *(Укрінформ)*

До Уповноваженого Верховної Ради з прав людини Ніни КАРПАЧОВОЇ звернулися працівники та батьки учнів Заставлянської загальноосвітньої школи Дунаєвецького району Хмельницької області щодо захисту права на працю і навчання у цьому закладі. За зверненням розпочато провадження Омбудсмена *(Укрінформ)*

У НОМЕР

КРИМ

Чиновники Джанкойського машинобудівного завели «в тінь» солідну виручку від виробництва причепів

Водночас вони постійно скаржилися на те, що продукцію нема куди реалізовувати. Тут виробляли та продавали причепи, пересилаючи виручку на загальну суму в 2,4 мільйона гривень на рахунки «лівих» фірм. При цьому власні рахунки заводу перебували під арештом виконавчої служби у зв'язку із заборгованістю підприємства у 2,5 мільйона гривень, зокрема і перед власними робітниками. За фактом перевищення службових повноважень посадовцями заводу порушено кримінальну справу. Нині з'ясовуються всі обставини цих злочинів, повідомили в кримській прокуратурі.

Віктор ХОМЕНКО.

ЧЕРНІВЦІ

Зарплату «в конвертах» платять на кожному підприємстві

Податківці Буковини спільно з іншими контролюючими органами перевірили 59 підприємств з приводу нелегального використання найманої робочої сили. «Чорною готівкою» зарплатню видавали працівникам на кожному з перевірених підприємств. За результатами інспектувань додатково нараховано основного платежу та застосовано штрафних санкцій на понад 75 тисяч гривень, **повідомили у відділі масово-роз'яснювальної роботи та звернень громадян ДПА у Чернівецькій області.**

ЗАКАРПАТТЯ

Найкращім амбулаторіям — авто

На факультеті післядипломної освіти Ужгородського національного університету відбувся завершальний етап обласного конкурсу на визначення кращої амбулаторії загальної практики— сімейної медицини. Змагалися 13 лікарів — переможців відбірного туру з усіх районів області, — **повідомили у пресцентрі Управління охорони здоров'я Закарпатської облдержадміністрації.** За перші три місця переможці конкурсу отримали по автомобілю «ВАЗ—2107» для своїх амбулаторій, за четверте і п'яте — комп'ютер та принтери для своїх закладів.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Подорожчали ліфти

Це сталося після того, як виконавчий комітет Івано-Франківської міської ради прийняв рішення про встановлення тарифів на послуги з обслуговування ліфтів. Як твердять міськвиконкомівські чиновники, затрати на технічне обслуговування механізмів було вираховано згідно з висновками Державної інспекції з контролю за цінами. Відповідно до них, після розрахунку відношення вартості обслуговування ліфтів до площі будинків і було вирішено встановити тариф на послуги з обслуговування ліфтів в сумі 0,208 гривні за 1 кв. м загальної житлової площі будинків з ліфтами. Таким чином, вартість користування ліфтами для іванофранківців зросла більш як удвічі.

Дарина НАЗАРЧУК.

Врятуйте перлину природи — уманську «Софіївку»!

Через брак води у ставках-резервуарах може загинути найвідоміший український дендропарк

Для порятунку шедевру садово-паркового мистецтва світового значення потрібно 15 мільйонів гривень. Саме стільки коштів «потягне» створення системи зворотного водопостачання та реконструкція гідротехнічних споруд Національного дендрологічного парку «Софіївка» НАН України.

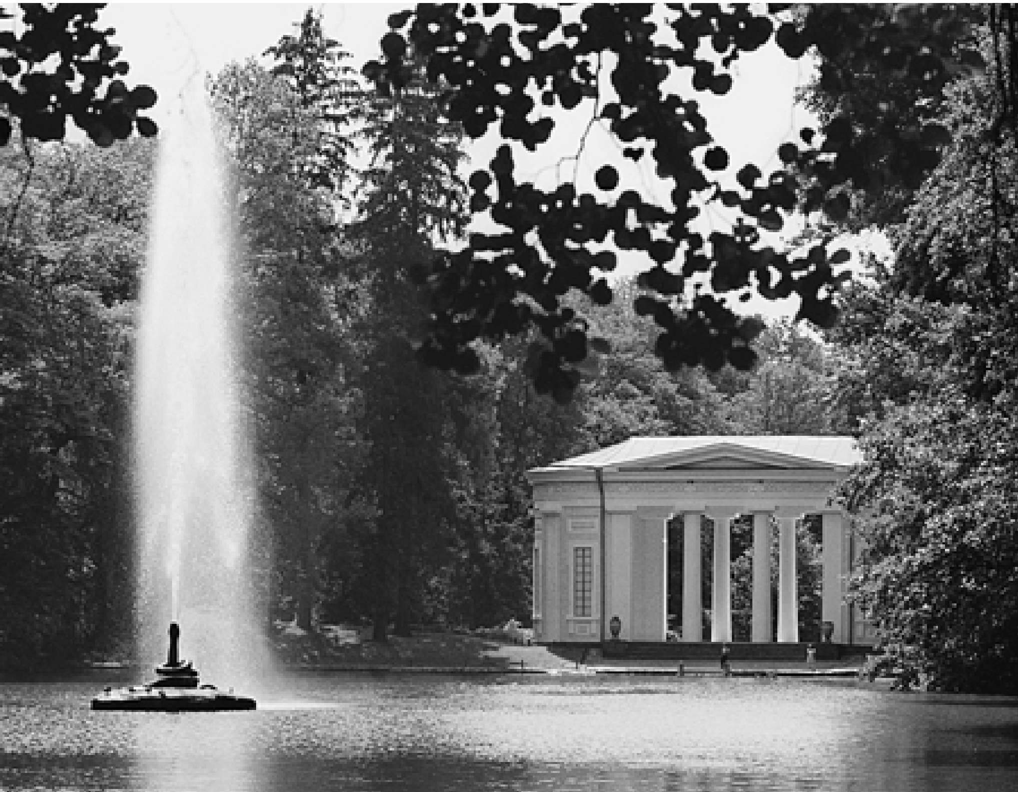

Фото Укрінформу з архіву «Голосу України».

За словами директора дендропарку доктора біологічних наук Івана Косенка, упродовж всієї своєї історії «Софіївка» використовувала воду каскаду ставків, побудованих наприкінці вісімнадцятого століття. Однак з часом рівень підґрунтових вод опустився на два метри, джерела зміліли. До того ж протягом останнього десятиріччя середньорічна кількість опадів в Умані з 633 міліметрів зменшилася до 416. Основний природний резервуар парку — Красноставський ставок — на початок цьогорічного травня не добрав до норми 1 метр 24 сантиметри води! Через це вода не може переливатися через шлюзи і наповнювати водойми парку.

Нині під загрозою перебуває вся екосистема уманського дендрологічного дива: всихають водолюбні рослини, дерева і кущі, погано розмножуються риба та інша річкова живність. Можуть захворіти, наголошує Іван Косенко, лебеді й дикі качки, які гніздяться на ставках.

Минулого року засуха також нашкодила флорі та фауні знаменитого парку. Щоб відвернути екологічне лихо, рятувальники МНС проклали тимчасовий водогін і за допомогою спецтехніки та потужних насосів перекачали з водойми «Карпівка» у змілілий Третій ставок 150 тисяч кубометрів води. Однак і ці надзвичайні заходи не принесли очікуваного результату: водне дзеркало ставка піднялося лише на 30 сантиметрів. Зате коштів на цю операцію витрачено було чимало — більш як півмільйона гривень.

— Треба негайно викопати нижче софіївського каскаду водойм, — каже директор дендропарку, — ще один ставок-резервуар. Він наповнюватиметься водою з двох артезіанських свердловин і забезпечить систему зворотного водопостачання.

На фінансування цього проекту ні в НАН України, ні в міському бюджеті Умані, ні в обласному грошей немає. Тому адміністрація національного дендропарку звернулася з листом до Кабінету Міністрів України з проханням виділити з резервного фонду уряду 15 мільйонів гривень на порятунок «Софіївки». На жаль, Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко не відгукнулася на заклики науковців зберегти унікальний дендропарк. З Міністерства фінансів надійшла відмова. Попри цю прикрість уманчани не втрачають надії. Науковий колектив всесвітньо відомого дендропарку звертається до меценатів та благодійників, усіх, кому не байдужа «Софіївка», щоб врятувати її красу.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Студентів поставлять перед вибором

ПОЧАТОК 1-Й СТОР.

— Молода людина, яка прийде на перший курс, обиратиме на наступний семестр предмети з переліку, який задекларує вищий навчальний заклад. Це вперше в історії України ми надаємо можливість студентам вивчати дисципліни за своїми вподобаннями, здібностями та бажаннями, — підкреслив міністр учора на прес-конференції. — Для всіх інших студентів, які сьогодні вже навчаються, залишається стара схема.

За словами І. Вакарчука, «вільна траєкторія студента» — одна з головних ознак західних університетів. Відповідно до ініціатив міністра, робоча група МОН вже підготувала проект наказу «Про вдосконалення частини змісту підготовки бакалаврів».

Так, обов'язковими в гуманітарному блоці залишаються українська мова, історія України, історія української культури, іноземна мова та філософія. Решту дисциплін студенти обиратимуть з переліку, який запропонує вуз. Список має містити не менше 20 навчальних предметів, а мінімальна чисельність групи з вивчення вибіркового курсу — нараховувати 25 осіб.

Самі викладачі побоюються такого нововведення, кажуть, можуть не набрати необхідної кількості студентів і залишаться без роботи. Міністр у такому випадку радить педагогам зайнятися самоаналізом.

— Щодо викладачів, то є система перепідготовки або нехай вони самі оцінять свої можливості, проаналізують, чому до них не йдуть, чи це залежить від характеру або стилю викладання, — сказав він. — Викладачі, предмети яких не користуються попитом, мусять зважати на бажання студентів, адже коли їх винаймають на працю, вони мають усвідомлювати, що існує такий ризик.

Загалом І. Вакарчук прогнозує: якість підготовки завдяки «вільній траєкторії» стане значно вища, оскільки студентів не треба буде більше «зганяти на лекції, вони самі виявлятимуть бажання туди ходити».

Анастасія КОВАЛЬЧУК.

ФОТОФАКТ

Міністр охорони здоров'я Василь Князевич *(ліворуч)* та голова Держприкордонслужби Микола Литвин взяли участь у підбитті підсумків 8-го огляду-конкурсу «Кращі серед середніх медичних працівників органів Держприкордонслужби України», організованого з нагоди Дня медичного працівника.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Пляжі тепер беруть штурмом

Днями ялтинці знищили паркан, який тиждень тому спорудила одна приватна фірма між будинком творчості «Актор» і Масандрівським пляжем. Цей паркан перекривав жителям міста вільний прохід до моря. Присутня міліція спостерігала за подією, не втручаючись, намагалася лише не допустити травмування людей.

Як прокоментував інцидент міський голова Ялти Сергій Брайко, закриття безкоштовних пляжів — «це проблема не тільки Ялти, а й усіх приморських міст». Як відомо, всі пляжі перебувають на балансі протизсувного управління, і, за словами Брайка, «питання про передачу їх на баланс міста не вдається вирішити на найвищому рівні вже багато років, хоча місто бере на себе прибирання сміття». Тим часом протизсувне управління укладає договори про спільну діяльність з різними комерційними організаціями, які встановлюють обмеження для відвідання пляжів усього кримського узбережжя. На думку міського голови, вже давно пора провести інвентаризацію всіх пляжів, залишити кілька з обмеженим доступом для спеціалізованих чи дорогих санаторіїв. Але більшість пляжів, переконаний Брайко, можуть бути без збитку для оздоровниць відкриті для відвідування неорганізованими відпочивальниками. Сергій Брайко підтримав дії протестувальників і навіть направив спеціалістів КП «Комбінат благоустрою» для знесення воріт.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Понад 80 відсотків заробітчан прагнуть повернутися

Проте на масове повернення українців на рідні землі навіть за умов світової фінансової кризи годі сподіватися, переконаний Ігор Марков з Інституту народознавства Національної академії наук України. Принаймні про це свідчать результати комплексного дослідження процесів української трудової міграції, проведеного міжнародним благодійним фондом «Карітас України» у співпраці з сектором етносоціальних досліджень уже згадуваного Інституту.

За словами Андрія Васьковича, президента МБФ «Карітас України», ініціювати проведення такого дослідження його змусили проблеми, які в нашому суспільстві уже досить тривалий час не вирішуються.

— Ми маємо, — каже пан Васькович, — літніх людей, чиї діти виїздять на заробітки за кордон і залишають їх без нагляду. Тут же потрібно згадати і про дітей, що також зостаються без батьківського нагляду. Ще одна проблема — заробітчани, які потрапляють у скрутні ситуації у країнах перебування. Жодне з цих питань не можна вирішити, попередньо не проаналізувавши всю глибину та масштабність міграційного руху.

Тож для дослідження останнього було обрано вісім країн: Російська Федерація та сім держав ЄС. Скрізь, за винятком Греції та Португалії, кількість виїздів переважає над поверненнями на батьківщину. Ще одна риса українського заробітчанства — масовість жіночої міграції.

— Вирізняються наші співгромадяни, — розповідає Ігор Марков, — і досить високим освітнім рівнем. Останнім часом відбувається перехід від «човникових» виїздів до тривалих переселень. І нікуди не поділася наша основна проблема — переважно нелегальний характер праці.

Буцімто, тільки 30—35 відсотків усіх заробітчан з України працюють легально. Та в цьому, стверджують дослідники, є не лише наша провина. Мовляв, у більшості країн світу регуляторна політика не відповідає міграційним процесам. Проте, незважаючи ні на що, люди ідуть на заробітки за кордон. І якщо раніше «на виїзд» працював здебільшого Західний регіон України, то нині активізувалися і Східний з Південним. Помітно зростає міграційна готовність серед молоді. Чому їдуть? — здебільшого з бажанням заробити і все-таки повернутися назад. Принаймні 90 відсотків трудових мігрантів прагнуть реалізовувати свої плани на майбутнє в Україні, і понад 70 відсотків мають тут сім'ї.

Перший етап — збір інформації, уже зроблено. Тож організатори дослідження сподіваються на крок від влади, або хоча б на її бажання співпрацювати. Адже, на їхню думку, країна має захищати своїх громадян, хоча б де вони перебували.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Закарпаття відвідала регіональний представник Управління Верховного комісара ООН у справах біженців у Білорусі, Молдові та Україні Симона Волькен.

Узбек тримав у рабстві 100 осіб

В околицях села Нерушай Татарбунарського району правоохоронними органами було звільнено від рабства понад 100 громадян України, Росії і Молдови. «Рабовласник» — громадянин Узбекистану — використовував підневільну працю людей за миску їжі та дах над головою. Жили «раби» в халупах, працювали по 16 годин — вирощували овочі, голодували і відчували постійну спрагу. Серед звільнених — семеро неповнолітніх дітей, багато жінок. Стосовно громадянина Узбекистану прокуратура Татарбунарського району порушила кримінальну справу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Дайте дівчатам шанс

Під таким гаслом сьогодні проходить Всесвітній день боротьби за ліквідацію дитячої праці. За оцінками Міжнародної організації праці, в світі працює 218 млн. неповнолітніх, із них — сто мільйонів дівчат. У МОП прогнозують: у період глобальної кризи зросте чисельність дітей, особливо дівчат, залучених до праці.

— Ризик дівчат бути залученими до дитячої праці пов'язаний з фактом, що в багатьох країнах перевага в навчанні віддається хлопцям, — коментує звіт МОП національний координатор програм цієї організації в Україні Василь Костриця. — Під час кризи зросте рівень бідності, й малозабезпечені багатодітні родини змушені обирати, хто з дітей залишиться у школі, а хто піде працювати. Зазвичай цей вибір не на користь дівчат.

Найчастіше дівчата працюють у домашніх господарствах, їх примушують займатися проституцією, використовують у порноіндустрії тощо. Міжнародні експерти наполягають на необхідності інвестування в освіту дівчат. Мовляв, це є ефективним засобом боротьби з бідністю.

Проблема дитячої праці є і в Україні. Це визнають у Мінпраці.

— Приймаючи дитину на роботу, роботодавці часто зволікають з укладанням трудових договорів та оформленням трудових книжок, як того вимагає чинне законодавство, залучають неповнолітніх до понаднормової роботи, у нічний час та у вихідні дні. Найбільше таких випадків зафіксовано в Дніпропетровській, Полтавській, Сумській, Тернопільській, Київській областях. На всі порушення була відповідна реакція з нашого боку, — каже міністр праці та соціальної політики України Людмила Денісова.

Уперше дослідження МОП стану справ стосовно дитячої праці в Україні провели десять років тому. Тоді виявили 350 тисяч працюючих неповнолітніх. Найгірші форми дитячої праці поширені в сільському господарстві, вуличній торгівлі, на неофіційних вугільних копальнях, в індустрії розваг, секс-індустрії тощо. Головна причина, чому батьки змушують дітей іти працювати, — бідність, безробіття... На жаль, сподіватися на покращення ситуації марно. Щоби позбутися цього ганебного соціального явища, насамперед дорослі мають зробити світ досконалішим.

Ольга ВІТЕР.

Статус інваліда — не перешкода для роботи

Луганське енергетичне об'єднання найближчим часом відкриє новий диспетчерський пункт, персонал якого в основному складатиметься з людей з обмеженими фізичними можливостями. Робочі місця передбачається обладнати відповідно до вимог комфортності для цієї категорії громадян. Як підкреслив директор обласного центру зайнятості населення Андрій Черкасов, допомога в працевлаштуванні інвалідів неможлива без злагодженого співробітництва соціальних та служб зайнятості, органів влади і громадських організацій. Незважаючи на економічні труднощі, що їх в умовах кризи відчувають луганські підприємства, з січня вдалося забезпечити роботою 238 громадян з обмеженими фізичними можливостями. Крім того, служби зайнятості ведуть системну роботу з професійної орієнтації, допомоги в навчанні і працевлаштуванні з дітьми та молоддю, котрі мають статус інваліда.

До речі, Луганська область — чи не єдина в Україні, що зберегла спеціалізоване ПТУ-інтернат, де діти з обмеженими можливостями можуть не тільки одержати середню освіту, а й здобути професію. За 11 робітничими спеціальностями в ньому навчається 300 дітей-інвалідів з 19 областей України.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ФОТОФАКТ

На березі річки Мухавець у Бресті (Білорусь) можна в буквальному розумінні слова походити по воді.

Проблем з обігрівом житла стане менше

Херсонська міська рада вирішила безплатно виготовити документацію щодо розробки технічних умов на установлення систем автономного опалення мешканцям 10 будинків. Йдеться про ті будинки, які залишилися без тепла через вихід з ладу вуличних мереж по вулиці Нафтовиків і Фонтанної через наднормативний термін експлуатації.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Херсон.

Протипаводкова програма розрахована на 17 років

Минулорічне лихо спонукало владу Тернопільщини ініціювати розробку проекту програми протипаводкового захисту: у басейні Дністра передбачається створити комплекс гідротехнічних та інших споруд. Передбачено також поліпшення гідрологічного режиму річок, регулювання поверхневого стоку вод тощо. Програма має бути реалізована за 17 років і, за попередніми підрахунками, коштуватиме 3196,80 мільйона гривень. Прогнозується, що основну частину витрат візьме на себе держава. Проект програми, розроблений фахівцями обласного виробничого управління меліорації і водного господарства «Тернопільводгосп», буде подано на розгляд сесії обласної ради.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

У НОМЕР

Буревій над Волинню

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Депутатські комісії здійснюють подвірні обходи, щоб з'ясувати розміри збитків. **Працює оперативна група ГУ МНС у Волинській області на чолі із заступником начальника управління полковником Василем Ромком.**

— Наші рятувальники вже ввечері зробили все, щоб звільнити від поваленних дерев і зламаного гілляччя шляхи району і в першу чергу міжнародну магістраль Луцьк—Барановичі, — зазначив він. — Щоб не допустити уражень струмом, були відключені деякі лінії електропередач. Уточнюються завдані стихією збитки. Відновлюється подача струму. Прикро, але від буревію дуже постраждали місцеві навчальні заклади. Засклити їх буде непросто, оскільки в більшості з них встановлені металопластикові віконні блоки.

За інформацією Волинського обласного гідрометцентру, яку нам надала інженер-синоптик Світлана Гончаренко, стихійне явище пов'язане з проходженням через територію області холодного атмосферного фронту, яке супроводжувалося шквалистим посиленням вітру, сильними зливами, градом.

Тривожить одна обставина: руйнівні буревії, які раніше траплялися на Волині раз на 10—20 років, тепер завдають значної шкоди області майже щоліта, переважно в червні. Однак мережа спостережних метеостанцій в області (шість) за останні роки не змінилася. Недосконалою залишається і система оповіщення населення.

Микола ЯКИМЕНКО.

КАЗАХСТАН

Університети Києва та Астани обміняються магістрами й науковцями

П'ятеро магістрів Київського національного університету імені Тараса Шевченка цьогоріч пройдуть практику в Євразійському національному університеті імені Гумільова — головному вузі Казахстану. Крім того, в рамках обміну між вузами з Астани до Києва завітають казахстанські студенти. Про це розказав на прес-конференції ректор вищого навчального закладу Бахитжан Абдраїмов. Планується і стажування за обміном вчених двох країн:

— Великий інтерес для нас представляють факультети технологічного профілю в Україні, тож плануємо залучити до співпраці Національний технічний університет України «КПІ» і Дніпропетровський національний університет.

Незважаючи на те, що Євразійському національному університетові лише 13 років, там уже викладає або проводить наукові консультації близько 60 професорів із різних країн. Цікаво, що посол Словаччини в Казахстані на півставки викладає фізику в цьому вищому навчальному закладі, а відомі політики з усього світу, посли іноземних держав часто проводять тут майстер-класи. Одним із останніх, приміром, читав лекцію у вузі президент Ірану Махмуд Ахмадінеджад.

Примітно, що 75 відсотків студентів тут навчаються безплатно, наголосив посол Казахстану в Україні Амангельди Жумабаєв. «Освіта — один із пріоритетів політики Казахстану. Цьогоріч держава виділила 11 тисяч грантів та 40 тисяч пільгових кредитів для студентів».

Анна БОЙКО.

— У бізнесменів є кошти, які вони можуть укласти в розвиток "зеленого" туризму. Це для них як хобі — вважає голова Луганської обласної організації Союзу підтримки сільського "зеленого" туризму Олександр ПАНТЕЛЄЄВ

ПОДРОБИЦІ

Ще один крок до таємниць

Інформаційно-довідковий зал розсекречених архівних документів відкрили в управлінні Служби безпеки України в Івано-Франківській області. Його обладнано комп'ютерами, де міститься систематизована база даних розсекречених документів Галузевого державного архіву СБУ.

Електронний архів налічує близько 22 тис. документів, упорядкованих за темами: «Голодомор 1932—1933 років», «Репресії проти інтелігенції», «Репресії проти церкви», «Діяльність ОУН і УПА», «Друга світова війна», «Діяльність дисидентів» тощо. Було представлено, зокрема, унікальні для Івано-Франківщини документи — 18 томів розсекречених кримінальних справ по Станіславському управлінню НКВС. Вони, звісно, викликали найбільше зацікавлення журналістів і відвідувачів, оскільки ще й досі багато прикарпатців шукають слідів своїх зниклих в застінках НКВС родичів.

У базі даних інформаційно-довідкового залу містяться електронні копії документів Галузевого державного архіву СБУ, фотодокументи із фондів Галузевого державного архіву СБУ, наукові видання. Наразі база містить до 30 гігабайт інформації і постійно поповнюється. Користувачі електронного архіву мають можливість копіювати інформацію, що їх зацікавила, на цифрові носії.

Послугами інформаційно-довідкового залу, за словами керівника прес-групи СБУ в області Марії Римар, може скористатись кожен. Для цього не потрібно отримувати спеціальних дозволів, записуватись заздалегідь або володіти навичками комп'ютерного користувача, оскільки в ІДЗ повсякчас перебувтиме співробітник, який виконуватиме роль своєрідного гіда: порадить, прокоментує, надасть допомогу в користуванні електронним архівом.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

А є чим здивувати...

«ЗЕЛЕНИЙ» ТУРИЗМ

«Дайте грошей», — просять одні. «Прийміть програму», — вимагають інші. І все це — про «зелений» туризм на Луганщині.

Розповідав якось знайомий чиновник, чим цікавився в Луганську один німецький турист, якого йому довелося супроводжувати. Отож цього іноземного гостя найбільше приваблили дві речі — по-справжньому дике озеро із чаплями, качками й ліліями та кладовище паровозів. Що стосується незайманої природи, то німець приїхав упевнитися, що це можливо в розвиненій європейській країні. А звалище залізничної техніки минулих років привабило його суто як колекціонера. Виявляється, простий німецький підприємець три десятки років збирає техніку й устаткування, що має стосунок до залізниці. Побачивши на запасних шляхах холдингової компанії «Луганськтепловоз» паровози початку минулого століття, він онімів від подиву. Але «добило» його озеро. Із чаплями, дикими качками, яке заросло величезними білосніжними ліліями. «Вам потрібно розвивати «зелений» туризм» — порадив гість на прощання. «Треба, — погодилися з ним чиновники. — Тільки грошей на такий проект у нас нема». Це виглядало правдою. Грошей на розвиток туризму в регіоні справді не було. Але пізніше стало очевидним, що запитання стосується не так грошей, як людей, котрі бажають взяти на себе організацію всієї роботи з розвитку сільського «зеленого» туризму.

Це не тільки бізнес, але й хобі

РИТОРИЧНЕ ПИТАННЯ

Взагалі треба зазначити, що ставлення до розвитку «зеленого» туризму на Луганщині трохи скептичне: а чим може привабити степова Луганщина? Шахтними териконами, бабаками, степовими півоніями воронцями, які цвітуть у першій половині травня? Виявляється, і першим, і другим, і третім. І ще багатьма своїми особливостями, про які жителі регіону навіть не підозрюють.

За два роки в Луганській області з'явилося п'ять садиб, які можуть прийняти туристів на пристойному рівні. Їхніми послугами вже користувалися іноземці й, судячи з відгуків, залишилися задоволені. П'яти садиб, правду кажучи, замало для такої великої області. Але робота, по суті, стартувала недавно, тому має перспективу. Організацію почали зі створення внутрібласної системи з підтримки сільського «зеленого» туризму. У результаті сьогодні майже в кожному районі області є структурні підрозділи, які надають допомогу всім, хто обрав «зелене» підприємництво. Таких людей стає дедалі більше, причому для деяких створення місць відпочинку на лоні живої природи стало не стільки бізнесом, скільки захопленням. Голова обласної організації Союзу підтримки сільського «зеленого» туризму Олександр Пантелєєв розповідає, що з настанням літнього сезону до нього звертаються місцеві бізнесмени за рекомендаціями. Маючи дачі й заміські будинки в мальовничих місцях області, вони хочуть улаштувати тут відпочинок на вихідні дні й для інших.

— За такими садибами — перспектива розвитку маршрутів вихідного дня, — вважає Олександр. — У бізнесменів є кошти, які вони можуть укласти в розвиток «зеленого» туризму. Це для них як хобі. У такій садибі можна розмістити стайню, або, скажімо, екзотичних тварин, які розважатимуть відпочивальників, ловити рибу в озерах, займатися збиранням трав. На жаль, сільські жителі не мають коштів на розвиток такого підприємництва. Банківський кредит сьогодні взяти неможливо, немає допомоги й з боку місцевої влади.

Сьогодні в Шульгінці створена одна із кращих «зелених» садиб регіону. Сюди вже знайшли дорогу білоруси й французи. Місце відпочинку розташоване на узліссі. Рублені будинки минулого століття не позбавлені сучасного комфорту. Крім того, у туристичний комплекс входить і музей, де зібрані предмети побуту, якими користувалися сільські жителі протягом ста років. Ентузіазм господарки виявився заразливим. Її родичі, побачивши можливість заробити гроші, теж викупили старі будинки й готують їх до прийому туристів.

Немає програми — нема інвестицій

Безумовно, на Луганщині є напрацювання зі створення чіткої системи розвитку «зеленого» туризму, але справа просувається дуже повільно. Чому?

— В багатьох бажання не підкріплене платоспроможністю, — вважає Олександр Пантелєєв. — В області є декілька дуже цікавих проектів. У селі Гречишкине Старобільського району, наприклад, у рамках «зеленого» туризму умільці хочуть налагодити народний промисел: виготовляти для гостей різні дерев'яні сувеніри. У селі Макарова на базі колишнього піонерського табору сьогодні створюється цілий туристичний комплекс, що прийматиме великі групи відпочивальників, організовуючи для них спектаклі кінного театру, виступи козацьких хорових і танцювальних колективів. Я вже не говорю про оздоровчий момент — сауни, басейни та ін. Сьогодні практично в кожному сільському районі триває робота зі створення приватних «зелених» садиб, однак просувається вона повільно, тому що в людей немає грошей і досвіду. Крім того, я вважаю, що процес багато в чому гальмується через те, що в області досі немає програми з розвитку й підтримки «зеленого» туризму. А якщо немає програми, то немає й інвестицій.

ІСТОРІЯ ПИТАННЯ

Першою «зелений» маршрут в області відкрила Віра Аннусова з Біловодського району. «Фішкою» цього регіону є рукотворна пам'ятка природи, створена Костянтином Юницьким — засновником першої міжнародної степової лабораторії. В Урочищі Юницького досі ростуть унікальні дерева, посаджені вченим. Завдяки його старанням збереглася також ділянка цілинного степу. У недалекому минулому вчителька математики сьогодні здебільшого працює з дітьми, організовує для них цікаві й, головне, пізнавальні екскурсії.

Алла АНТІПОВА.

На знімку: садиба Віри Аннусової в Біловодському районі.

Фото надано обласним управлінням культури та мистецтв.

* КОНФЛІКТИ * КОНФЛІКТИ * КОНФЛІКТИ * КОНФЛІКТИ * КОНФЛІКТИ * КОНФЛІКТИ * КОНФЛІКТИ *

Без роботи могло залишитися більше 20 тисяч осіб

Два тижні по 10—12 годин тривали напружені перемовини між представниками Асоціації виробників і постачальників і теперішнім оператором ТК «Інтермаркет» — компанією «Євротек». Конфлікт, як його означив генеральний директор ЗАТ «Євротек» Михайло Весельський, був «суто комунікаційним». Хоча розкручувався він не на жарт, і двом сторонам навряд чи вдалося б домовитися, якби не втручання третьої — Львівської облдержадміністрації. Адже на карту були поставлені чималі кошти і людські долі. В разі подальшого нерозуміння без роботи залишилося би більше двох десятків тисяч людей і чимало приватних підприємств стали б банкрутами.

А почалося все з того, що в березні ТК «Інтермаркет», яка входить у десятку найбільших торгових компаній України, повністю припинила розрахунки зі своїми виробниками та постачальниками. Останні, створивши громадську організацію (куди ввійшли майже 500 компаній, у яких працює 25 тисяч осіб), розпочали боротьбу за свої права. З проханням вплинути на ситуацію вони звернулись у прокуратуру, міліцію, Львівську міську раду та Львівську облдержадміністрацію. Члени асоціації наполягали на вирішенні проблеми, вірніше, на окресленні шляхів виходу з неї у 10-денний термін. Якщо протягом означеного часу цього б не сталося, постачальники готові були розпочати активні акції протесту, аж до голодовки. Саме тоді стало відомо, що «Інтермаркет» уже має нового власника, який не йде зі своїми кредиторами на контакт, навіть більше, про сам продаж компанії люди дізнались лише з преси...

Минає два тижні. І ось, як підкреслювали члени асоціації виробників та постачальників, якщо вже вони оголосили про конфлікт журналістам у стінах облдержадміністрації, у цих само стінах хочуть оголосити про його завершення: постачальники, так би мовити, «прощають» 25 відсотків боргу, однак до 75 відсотків заборгованості переводяться на компанію «Євротек». Більше того, ця заборгованість перераховується живими коштами певними частинами на рахунки кожного кредитора, члена асоціації. У грошовому виразі «Євротек» прийняв на себе борги перед постачальниками компанії «Інтермаркет» на суму близько 80 мільйонів гривень, з яких уже виплачено 8 мільйонів. Також підписано угоди про співпрацю із більш ніж з 300-ми компаніями-постачальниками. Що показово, обидві сторони конфлікту пішли на компроміс, без якого про жодну згоду не могло би йтися. І завдяки цьому не лише люди отримають гроші, а, як зазначив голова асоціації Володимир Яворський, мережа «Інтермаркетів» та «Арсенів» буде у Львові збережена, і всі

Телефони корпунктів: Львів — (032) 72-17-70; Сімферополь — (0652) 22-33-23; Луганськ — (0642) 58-65-50

Легітимна летальність

Сільському пацієнту важко розраховувати на допомогу лікарів, бо сама медицина важко «хворіє»

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Про критичний стан сільської медицини говориться давно і багато. Час від часу навіть з'являються повідомлення про ремонт фельдшерсько-акушерських пунктів або відкриття амбулаторії сімейного типу. Але загальна ситуація не змінюється: сільському люду хворіти заборонено: лікуватись ніде, немає за що, а головне — і лікувати нікому.

Хто лікуватиме?

Проблема сільських медичних кадрів уже багато років поспіль залишається найгострішою. Неважко відшукати населені пункти, де вже роками не бачили людину в білому халаті. І хоча в області працює понад сотня лікарських амбулаторій, завжди набирається близько двох десятків таких, де не зайнята жодна посада лікаря. Ще приблизно півтора десятка забезпечені лише лікарями-сумісниками. А це значить, що добирається сюди терапевт чи із сусіднього села, чи із райцентру часом пішки, часом на попутках. І застати його можна лише в певні години. Якщо біль захопить зненацька — рятуйся хто як може. А найголовнішим медичним «світилом» для сільського пацієнта залишається фельдшерка. Добре, якщо має стаж у пару десятків літ, тоді простo життєвий досвід підкаже, як рятувати хворого. А от на вчорашніх випускників медучилищ надія, як переконуються, невелика. Що з того, що недавній студент і вчився непогано, і хорошу теоретичну підготовку має, і навіть весь час мріяв про благородну справу — рятувати людям життя? Як тільки він опиняється в холодному неопалюваному медпункті, отримує для житла стару сільську хату, а після місяця роботи — першу зарплату, вся професійна романтика умить розвіюється. Пригадується розмова з керівником однієї з райдержадміністрацій. Прийшов глянути на медпункт одного з віддалених сіл району і був приємно вражений, що в приміщенні все чистенько та акуратно, скрізь порядок і навіть на ганку килимок лежить. А поки не почався прийом хворих, зовсім молоденька дівчинка-фельдшер... рубала дрова, щоб натопити в приміщенні.

Для села не така це вже дивина. Але важко собі уявити, скажімо, вчорашню міську дитину, котра готова була б до такого подвижництва. Не секрет, що медучилища намагаються надавати перевагу саме сільським абітурієнтам, щоб потім можна було відправити їх туди ж на роботу. Але знову проблема: із глухого села, де вже й школи немає, хто поїде вчитись? А якщо новоспечений фельдшер із села заможнішого і перспективнішого, а ще батьки там, і хата нова зведена, — що може втримати його у чужій найманій хатині?

От і виходить, що навесні після випускних іспитів у медучилищах кількість вакансій на селі різко зменшується. Але триває це до початку зими. Як тільки настають холоди й стає зрозуміло, що із власним житлом ніяких перспектив, а зарплата така, що кінці з кінцями ніяк не звести, молоді медсестри, фельдшери та лікарі потихеньку виїжджають.

Гіркий рай для сироти

Проблема ця настільки давня, що, здається, з нею просто звиклись і змирились, як з важкою невиліковною хворобою. Правда, останнім часом на Хмельниччині спробували знайти свій варіант її вирішення, запропонувавши випускникам-сиротам та позбавленим батьківського піклування зайняти вільні місця у сільських медпунктах. Раціональне зерно в цій ідеї справді є. Насамперед тому, що у молодої людини, котра практично не має матеріальної та соціальної підтримки, з'являється реальний шанс отримати і роботу, і житло. Про останнє повинні подбати сільські голови.

Перші кроки на цьому шляху вже зроблено. Адже в області працюють чотири медичні училища, серед вихованців яких є частина саме таких студентів-пільговиків. Тож уже цьогорічний випуск повинен заповнити близько півсотні вакансій. І, можливо, сільський медпункт для декого справді стане місцем роботи на все життя. Та попри всі благородні наміри цієї акції не можу не зауважити: складається враження, що для сироти має стати справжнім раєм те, що не підійшло нікому.

Гіркий це рай. Будьмо відвертими: ні умови життя та роботи, ні зарплатня, ні життєві перспективи не стають кращими. І ніхто не обіцяє, що матеріально-технічна база сільської медицини та її фінансування найближчим часом суттєво поліпшаться. Тож і запропоноване місце роботи залишається не добровільним вибором, а примусовою згодою через життєві обставини. А як лікувати під примусом?

Найгірший діагноз — безгрошів'я

Найприкріше у цій ситуації те, що винних немає. А коли так, то й спонукати до змін просто нікого. Звичайно, можна знайти окремі ФАПи чи амбулаторії, де не метено не білено бездарних фельдшерів і некваліфікованих лікарів. Але не це є найбільшою бідою. Найважчий недуг, на який хворіє сільська медицина, — недостатнє фінансування. А через це менше половини амбулаторій та третини ФАПів оснащено всім, що відповідає загальноміністерським вимогам. Йдеться не про сучасне медичне обладнання, а про елементарні речі, такі, як холодильники, дитячі ваги, гінекологічні крісла. А про те, щоб зробити найпростіші аналізи, кардіограму, рентгенівський знімок, сільський пацієнт навіть мріяти не може. Такі медичні послуги тут просто на межі фантастики. Найбільше, на що можна розраховувати, — бинт із йодом, апарат для вимірювання тиску та кілька знеболювальних таблеток. І не дай Боже селянину захворіти серйозно. Де шукати вихід? Про це криком повинні були б кричати у найвищих ешелонах влади. Але ситуація складається так, що за організацію сільської медичної допомоги найбільше відповідає... сільський голова. А він би щось і хотів змінити, та за який кошт?

На найближчі три роки в області навіть прийняли програму розвитку охорони здоров'я сільського населення. На це передбачається витратити понад 28 мільйонів гривень. Але при цьому близько 25 мільйонів гривень повинні знайти місцеві бюджети, а сподівання на державну підтримку вмістились у 2,6 мільйона гривень. Чи потрібні тут якісь коментарі?

МОВОЮ ЦИФР

У сільській місцевості мешкає понад 46 відсотків жителів Хмельниччини. Третину становлять пенсіонери, що вдвічі більше, ніж у місті. Кількість сільського населення щорічно зменшується на півтора-два відсотки, рівень смертності вдвічі перевищує рівень смертності міських жителів і продовжує зростати.

Рятуйся сам

Цей вислів можна застосувати до всіх — від сільського пацієнта зокрема до медичної галузі області в цілому. За відсутності загальнодержавної концепції медичного реформування кожен на місці намагається шукати вихід із хронічної хвороби. Так, обласна рада запропонувала концепцію регіональних центрів з надання медичної допомоги. Це намагання зробити для сільських мешканців доступною високоякісну сучасну медицину. На базі Кам'янця-Подільського та Шепетівки повинні з'явитись регіональні центри з сучасним медичним обладнанням та апаратурою. Чудовий задум: нарешті пацієнт із глибинки довідається про те, що лікування — це не тільки фонендоскоп і вимірювання тиску, а й новітня діагностика, лапароскопічні операції, профілактичні центри... Все це справді крок уперед. Але навіть роблячи його, ми мало що змінюємо в житті та лікуванні саме сільського пацієнта. До якого фельдшерка у медпункт приходить за графіком. Який змушений лікуватись на п'ять гривень у рік. І для якого поняття «швидка допомога» може розтягуватись на довгі години очікування.

Ірина КОЗАК.

Фото автора.

* КОНФЛІКТИ * КОНФЛІКТИ * КОНФЛІКТИ * КОНФЛІКТИ * КОНФЛІКТИ * КОНФЛІКТИ *

працівники мережі залишаться на своїх робочих місцях.

— Принциповим є й те, — підкреслив В. Яворський, — що постачальникам будуть повернуті кошти за раніше надіслані товари. Вони, в свою чергу, відновлять постачання товарів у «Арсени». Контракти з «Євротеком» будуть переглянуті на предмет виконання домовленостей між «Євротеком» і постачальниками. Також асоціація відкликала свої листи з контролюючих органів щодо ситуації навколо «Інтермаркету». Перемовини були дуже непрості, однак вдалося досягти компромісу значною мірою завдяки тому, що Львівська облдержадміністрація продемонструвала наполегливість і небайдужість.

Генеральний директор ЗАТ РК «Євротек» Михайло Весельський у свою чергу уточнив, що терміни повернення боргів залежатимуть «від обсягів продажів, які будуть у майбутньому. У когось це буде за 3—4 місяці, у когось — 6—7. Загалом з того, що вже домовлено, реструктуризація не вийде за термін у 12 місяців. Якщо ж ми бачитимемо, що час погашення боргу стає надто довгим, то намагатимемося збільшити обсяги продажів з постачальником, щоб пришвидшити повернення боргу».

Компанія «Євротек» також розробила фінансовий план підприємства щодо мережі ТК «Інтермаркет» та «Арсенів». Станом на сьогодні показники з виторгів, згідно з цим планом, становлять 50 відсотків від того, що має бути в майбутньому. Генеральний директор ЗАТ РК «Євротек» Михайло Весельський пообіцяв, що за три місяці показники з виторгів планується відновити до 100 відсотків. А за три тижні у мережу «Арсенів» повернуть усю продукцію, яка була там раніше.

Асоціація ж залишає за собою право контролювати виконання домовленостей, а також контролюватиме якість обслуговування в торгових мережах і якість представлених там товарів.

Так у цілому на позитивній ноті завершився конфлікт, що міг би послужити збільшенням соціальної напруги в регіоні, однак став прикладом того, як можна, згуртувавшись, відстоювати свої права і, добре все прорахувавши, піти на компроміс. Заради майбутнього.

Ірина ЄГОРОВА.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

Ще два тижні тому компанія «Інтермаркет» позиціонувалася як фактичний банкрут, і громадськість була майже впевнена, що людей ошукають і нічого не повернуть. Адже 110 мільйонів доларів США була винна банкам, усе майно — у заставі; 145 мільйонів гривень — борг перед постачальниками; боргові зобов'язання перед будівельником торгово-виставкового центру «Леополіс» — близько 200 мільйонів гривень. Отже, сукупний борг приблизно становив 1 мільярд 300 мільйонів гривень.

ПОДРОБИЦІ

«Масандрі» бути!

Верховна Рада України ухвалила закон, що надав цьому науково-виробничому аграрному об'єднанню національного значення статусу державного концерну. Це убезпечить його землі від зазіхань вельможних і грошовитих забудовників. Об'єднанню дали п'ять років на подолання наслідків кризи і економічне зміцнення.

Нагадаємо, що в липні 2006 року Мінагрополітики України видало розпорядження розділити «Масандру» на кілька самостійних організацій, що фахівці розцінили як підставу для початку боротьби за привласнення унікальних земель біля моря. Рішення міністерства оскаржили в суді, й «Масандра» зберегла всі свої радгоспи-заводи.

Але остаточно питання буття чи розвалу знаного у всьому світі своїми вишуканими винами підприємства вирішено тільки тепер — з прийняттям народними депутатами закону про його статус держконцерну.

Відтепер управлятиме концерном, якому перейде все майно «Масандри», Кабмін. Закон також увів п'ятирічну заборону на відчуження майна, санацію і банкрутство концерну, мораторій на зміну цільового призначення та оренду земель, переданих державою «Масандрі», й забороняє приватизацію її господарських комплексів.

Виноградарі й винороби держконцерну найціннішою позицією нового закону вважають «земельний пункт»: адже землю визнано особливо цінною й відповідно до статті 150 Земельного кодексу України для її відведення потрібні дуже особливі умови. Тепер «круті» бізнесмени, що вперто намагаються спорудити приморські палаци на виноградниках, не зможуть вихопити тут будь-який шмат землі. Нині захищені законом трудівники «Масандри» головним своїм завданням поставили боротьбу із захланними перекупниками і реалізаторами. Бо, приміром, найтитулованіше вино «Масандри», що отримало на міжнародних конкурсах три кубки Гран-прі, двадцять одну золоту й одну срібну медалі, — Мускат білий червоного каменю — заводи вимушені реалізувати усього по 12 грн. за літр. А в торговій мережі пляшка такого благородного вишуканого вина продається шонайменше за 120 — 150 гривень. Гроші осідають у посередників, а виробники залишаються в боргах.

Віктор ХОМЕНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 107 (4607)
П'ЯТНИЦЯ, 11 ЧЕРВНЯ 2009

Морські порти України за п'ять місяців збільшили перерахування до держбюджету майже втричі — до 664 млн. гривень *(УНІАН)*

Президент Віктор ЮЩЕНКО вважає, що «Нафтогаз» потрібно звільнити від сплати ПДВ і ренти за транзит *(УНІАН)*

Турбіни нового покоління ВАТ «Турбоатом»

Енергетична галузь загалом й устаткування, що працює в ній, вимагають постійної уваги з боку заводів—виробників цього устаткування за напрямами інженерного супроводу, постачання запчастин і модернізації. ВАТ «Турбоатом» є одним із найбільших у світі науково–виробничим підприємством із проектування та виготовлення парових турбін для теплових і атомних електростанцій. Завдяки своєму виробничому та науково–технічному потенціалу підприємство є ключовим стратегічним підприємством енергомашинобудівної галузі. ВАТ «Турбоатом» у змозі забезпечити потреби України в сучасному турбінному устаткуванні відповідно до Енергетичної стратегії України на період до 2030 року, що, в свою чергу, позбавляє необхідності закуповувати імпортні турбіни.

Віктор СУБОТІН, генеральний директор ВАТ «Турбоатом».

Устаткування теплової енергетики України фізично зношено і морально застаріло

ВАТ «Турбоатом» постійно нарощує обсяги виробництва та реалізації продукції, розробляє й освоює нові зразки енергетичного устаткування. Останніми роками з різних причин не будуються нові енергоблоки, тому актуальним є створення обладнання для реновації діючих блоків. Найважливішим завданням для підприємства є реконструкція теплових електростанцій України із заміною фізично застарілого устаткування. Основу теплової енергетики України становлять енергоблоки потужністю 200 МВт (43 блоки) і 300 МВт (42), основне устаткування яких на 60—70 відсотків фізично зношено, морально застаріло, має низькі техніко-економічні показники і вимагає значних витрат на ремонтно-відновлювальні роботи. Для вирішення завдання підвищення ефективності теплових електростанцій ВАТ «Турбоатом» спроектувало й виготовляє парові турбіни нового покоління потужністю 310—325 МВт, які відповідають сучасному технічному рівню.

Позитивним досвідом впровадження турбін нового покоління в Україні є заміна турбін на енергоблоці №11 Придніпровської і №8 Зміївської ТЕС. Головний зразок турбіни К-310-23,5 було введено в експлуатацію 2001 року. Ця турбіна дає можливість забезпечити теплом житловий масив та промисловий об'єкт. Слід зазначити, що проект реконструкції блоку №8 Зміївської ТЕС було виконано у співпраці з одним із лідерів світового енергомашинобудування фірмою Siemens. У складі турбіни потужністю 325 МВт один циліндр (ЦВТ) виробництва Siemens, а два циліндри (ЦСТ і ЦНТ) виробництва ВАТ «Турбоатом». Експлуатація турбіни і проведені випробування підтвердили високі техніко-економічні показники циліндрів, спроектованих і виготовлених ВАТ «Турбоатом».

Позитивний досвід співпраці ВАТ «Турбоатом» та фірми Siemens може бути використаний на інших об'єктах

Позитивний досвід співпраці ВАТ «Турбоатом» та фірми Siemens на базі блоку №8 Зміївської ТЕС може бути використаний на інших об'єктах, в тому числі на інших блоках Зміївської ТЕС. Завод виконав проект турбіни потужністю 325 МВт повністю власного виготовлення. Техніко-економічні показники цієї турбіни цілком відповідають світовому рівню, зокрема, циліндр високого тиску має високі показники, на рівні ЦВТ турбіни виробництва Siemens. Турбіни нового покоління потужністю 325 МВт встановлені й експлуатуються на блоках №1 та №3 ТЕС «Аксу» (Казахстан), а в монтажі перебуває турбіна на блоці №2 цієї електростанції. У травні 2009 року ще одну турбіну потужністю 325 МВт ВАТ «Турбоатом» введено в експлуатацію на блоці №7 Новочеркаської ДРЕС (Росія). Турбіни нового покоління, окрім цього, встановлені й успішно експлуатуються:

— потужністю 310 МВт на блоці №6 Новочеркаської ДРЕС і №4 ТЕС «Аксу»;

— потужністю 320 МВт на ТЕС «Нанкін» і ТЕС «Інкоу» в Китаї, по 2 турбіни на кожній електростанції.

Високий рівень ефективності турбін нового покоління ВАТ «Турбоатом» забезпечується за рахунок застосування нових технічних рішень, основними з яких є:

— оптимізовані проточні частини ЦВТ, ЦСТ і ЦНТ з високоекономічними профілями направляючих і робочих лопаток;

— зварноковані ротори низького тиску;

— високоефективний останній ступінь низького тиску, що працює в широкому діапазоні зміни режимів;

— надійна схема переміщень опор і циліндрів турбіни.

ВАТ «Турбоатом» постійно співпрацює з організаціями академічної і вузівської науки

Для створення нових технічних рішень ВАТ «Турбоатом» постійно співпрацює з організаціями академічної і вузівської науки. Це передусім Інститут електрозварювання імені Є. Патона НАН України, Інститут проблем машинобудування імені А. Підгорного НАН України, Інститут технічної теплофізики НАН України, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», НТУ «Харківський авіаційний інститут», Національний технічний університет «Київський політехнічний інститут» та інші.

Крім того, апробацію своїх технічних рішень, виробничих і технологічних можливостей ВАТ «Турбоатом» проводить, співпрацюючи з провідними світовими виробниками енергетичного устаткування. З фірмою МНІ (Міцубісі Хеві Індастріз, Японія) підписана угода про освоєння на ВАТ «Турбоатом» виробництва унікальних парових турбін потужністю 600 МВт, що працюють в супернадкритичних для теплової енергетики України параметрах. З фірмою Балке Дюрр (Німеччина) виконуються спільні проекти зі створення та модернізації теплообмінного устаткування машинних залів атомних електростанцій Росії.

Впровадження парових турбін нового покоління має подальше поширення

Масштабну багаторічну програму реконструкції блоків виконує ТОВ «Східенерго». Турбіни для цієї реконструкції спроектовані й виготовляються ВАТ «Турбоатом». На Зуївській ТЕС компанією «Східенерго» проводиться модернізація турбін К-300-240-2. На блоці №2 вона вже виконана, а на блоці №1 закінчується монтаж вузлів модернізації. Після виконаної модернізації на блоці №2 Зуївської ТЕС досягнута потужність 325 МВт порівняно з потужністю 300 МВт до модернізації, що підтверджує високу ефективність впроваджених технічних рішень. Фінансові витрати на отримання такого приросту потужності 25 МВт за рахунок модернізації турбін в декілька разів менше витрат, якщо споруджувати новий блок.

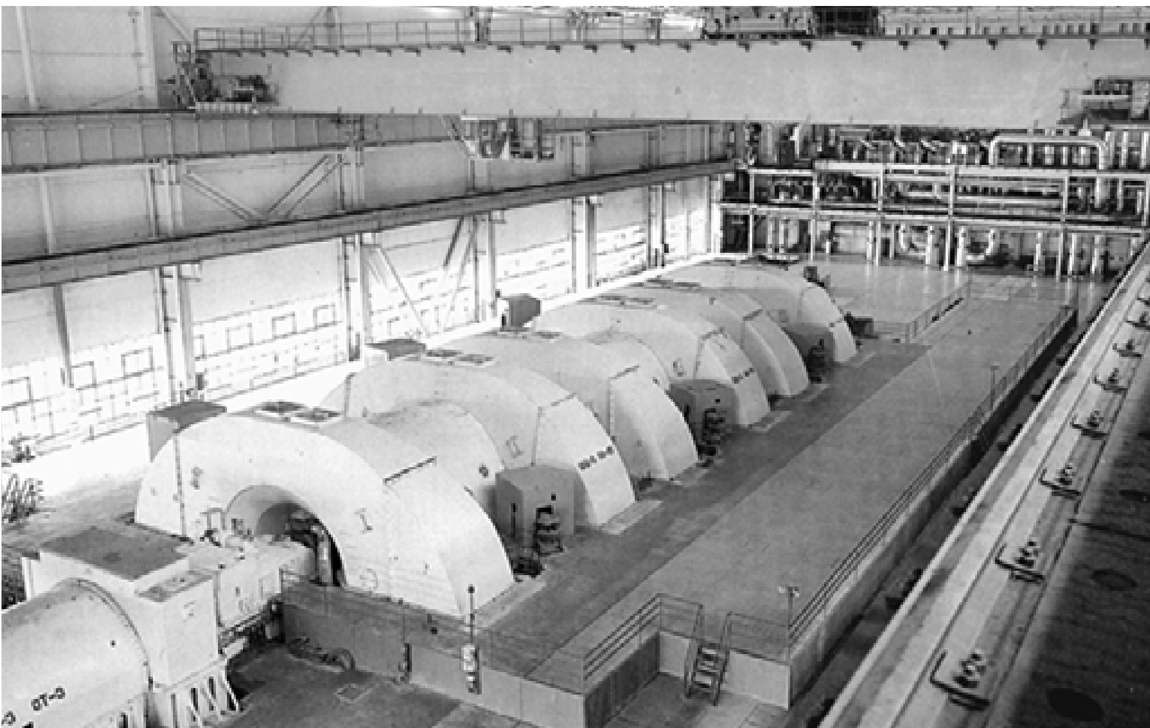
НАША ДОВІДКА

Енергетика України — це стратегічна галузь національної економіки, яка є основою функціонування загальнодержавного комплексу виробництва і забезпечення гідних умов життя населення. Сумарна встановлена потужність електростанцій країни становить 54,9 млн. кВт. Із них ТЕС — 36,4 млн. кВт, АЕС — 13,8 млн. кВт, ГЕС — 4,7 млн. кВт.

Впровадження парових турбін нового покоління потужністю 310—325 МВт для теплових електростанцій виробництва ВАТ «Турбоатом» має подальше поширення. Нині в цехах заводу виготовляється турбіна потужністю 330 МВт для енергоблока №9 Новочеркаської ДРЕС (Росія), що будується. У першій декаді травня 2009 року з іранською компанією «Azarab Energy» підписано контракт на постачання до Ірану двох парових турбін потужністю 315 МВт. Цей проект унікальний, оскільки турбіна забезпечує роботу в діапазоні широкої зміни температури води, що охолоджує, при роботі із змішувальним конденсатором. Поставки турбін до Ірану будуть своєрідним проривом українського енергообладнання на ринок енергетики цієї країни.

Впровадження сучасних технічних рішень — підвищення ефективності застарілого обладнання

На основі науково-технічних і конструкторських розробок, які використано під час створення парової турбіни нового покоління потужністю 325 МВт, розроблено і впроваджуються проекти модернізації турбін К-200-130 і К-300-240-2. Особливість модернізації турбін К-200-130, яку виконує ВАТ «Турбоатом», полягає в тому, що ці турбіни були виготовлені свого часу ЛМЗ (Концерн «Силові машини», Росія). Впровадження сучасних технічних рішень дає змогу підвищити

Складання парової турбіни потужністю 325 МВт на випробувальному стенді заводу.

«Турбоатом» у змозі забезпечити потреби України в сучасному турбінному устаткуванні

ефективність вироблення електроенергії на цих турбінах. Сьогодні проект модернізації турбін К-200-130 реалізується передусім у генеруючій компанії «Східенерго» на блоці №7 Курахівської ТЕС і №10 Луганської ТЕС. Подальше впровадження цього проекту на електростанціях України з турбінами К-200-130 дасть можливість отримати приріст потужності не менш як 15 МВт.

Слід зазначити, що кожне замовлення на виготовлення і постачання устаткування ВАТ «Турбоатом» отримує в жорсткому конкурентному змаганні на тендерній основі з провідними світовими виробниками, такими як Siemens (Німеччина), Alstom (Франція), «Силові машини» (Росія). Це є ще одним переконливим підтвердженням високого світового рівня розробок ВАТ «Турбоатом» і якості виготовлення продукції на підприємстві.

цих АЕС. З цією метою розроблено проект і почато виготовлення конденсатора модульної конструкції з трубною системою з неіржавіючої сталі для Південноукраїнської АЕС. Виконується великий обсяг робіт на об'єктах атомної енергетики за кордоном. У Російській Федерації ВАТ «Турбоатом» активно бере участь у роботах з добудови енергоблоків №2, №3 і №4 Ростовської АЕС, які нині в різній стадії реалізації. На Смоленській, Курській і Ленінградській АЕС виконується модернізація 21 турбіни потужністю 500 МВт, унаслідок чого загальна потужність цих турбін буде збільшена на 340 МВт. Наближається до завершення контракт на постачання до Індії устаткування для чотирьох блоків двох атомних електростанцій — АЕС «Кайга» та АЕС «Раджастан». Усе устаткування за цим контрактом виготовлено й перебуває в Індії на майданчиках АЕС. Турбоустановка на АЕС «Кайга-3» здана у промислову експлуатацію, устаткування на решті блоків — у монтажі. Традиційна плідна співпраця ВАТ «Турбоатом» і з партнерами з Фінляндії — АЕС «Ловіїса» та Угорщини — АЕС «Пакш» з модернізації турбін потужністю 220 МВт, виготовлених нашим підприємством.

для енергетики України

Парова турбіна ВАТ «Турбоатом» потужністю 1000 МВт в машинному залі Запорізької АЕС.

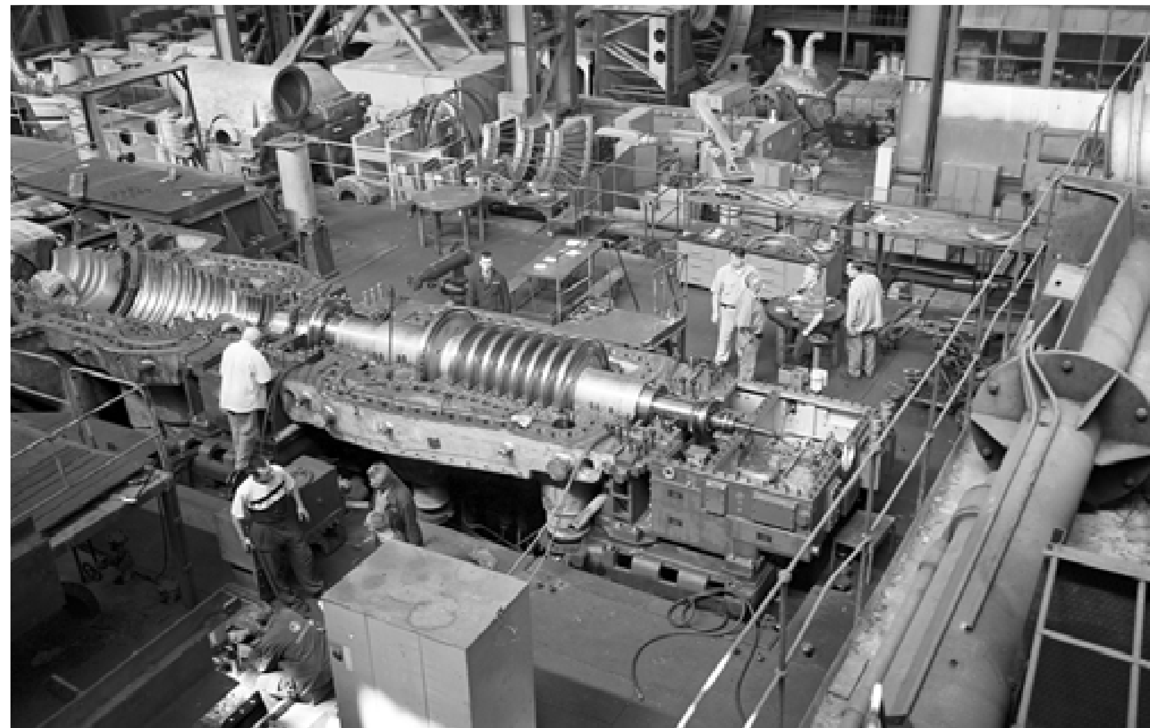
ПОДРОБИЦІ

На сьогодні для ГЕС Дніпровського каскаду: реконструйовано і введено в експлуатацію 34 гідроагрегати, у стадії монтажу перебуває 7 гідроагрегатів, у стадії виробництва на ВАТ «Турбоатом» — 9 гідротурбін. Загалом у результаті модернізації за мінімальних капітальних витрат (20—30 відсотків від повної вартості нового устаткування) встановлена потужність Дніпровського каскаду збільшиться приблизно на 350 МВт, істотно зростуть показники надійності, ефективності та екологічної безпеки, термін служби устаткування продовжиться ще на 40 років.

ВАТ «Турбоатом» — світовий бренд атомного турбобудування

ВАТ «Турбоатом» — це насамперед світовий бренд атомного турбобудування. За більш ніж 50-річну історію розвитку виробництва вологопарових турбін для атомних електростанцій у ВАТ «Турбоатом» було виготовлено понад 160 турбін загальною потужністю близько 64000 МВт, зокрема, турбіни потужністю 1000 МВт на 1500 об./хв. (тихохідні). Сьогодні на АЕС України, Росії та Болгарії в експлуатації перебуває 17 таких турбін, які зарекомендували себе як надійні та економічні агрегати. Пріоритетним завданням для підприємства є реалізація будівництва 3-го і 4-го блоків Хмельницької АЕС з турбінами потужністю 1100 МВт на 1500 об./хв., які затверджено для використання у проекті як більш надійні й економічні порівняно з турбінами на 3000 об./хв. ЛМЗ, котрі було передбачено раніше.

Важливим завданням є модернізація турбінного устаткування на Південноукраїнській, Запорізькій і Рівненській АЕС в рамках програм продовження терміну служби енергоблоків

Парова турбіна К-325-23,5 в машинному залі Зміївської ТЕС.

Єдиний в Україні завод, що виготовляє гідравлічні турбіни

Єдиним на Україні заводом, що виготовляє гідравлічні турбіни і передтурбінні затвори, є також ВАТ «Турбоатом». Номенклатура устаткування, що випускається заводом, різноманітна:

— гідротурбіни поворотно-лопатевого типу з масло-наповненими робочими колесами та екологічно чистими робочими колесами (без мастила в порожнині втулки робочого колеса в зоні ущільнення лопатей) потужністю 10.230 МВт;

— гідротурбіни радіально-осьового типу потужністю 10...615 МВт;

— горизонтальні капсульні гідротурбіни потужністю 5...40 МВт;

— оборотні гідромашини потужністю 40...400 МВт;

— дискові затвори діаметром від 1,0 до 7,6 м на натиски 10...230 м;

— кульові затвори діаметром від 0,8 до 4,2 м на натиски до 950 м;

— вбудовані циліндрові затвори діаметром від 3,43 до 10,74 м;

— турбіни гідравлічні для малих, міні- і мікро-ГЕС.

На сьогоднішній день завод виготовив близько 500 реактивних гідравлічних турбін і 480 гідрозатворів (передтурбінні і затвори для насосних станцій).

ВАТ «Турбоатом».

Модернізація устаткування ГЕС Дніпровського каскаду, який є основою гідроенергетики України

Із найзначущіших робіт ВАТ «Турбоатом» в області гідроенергетики слід зазначити роботи з модернізації устаткування ГЕС Дніпровського каскаду, який є основою гідроенергетики України.

Із 93 агрегатів, установлених на каскаді, — 90 виробництва ВАТ «Турбоатом». У зв'язку з тим, що основне устаткування каскаду відпрацювало по 30—50 років, виробило свій нормативний ресурс, морально і фізично застаріло, не забезпечувало повною мірою сучасні вимоги енергосистеми, було ухвалено рішення про його модернізацію.

Для реалізації поставлених завдань у ВАТ «Турбоатом» було проведено комплексні розрахунково-експериментальні роботи з розробки проточних частин з умовою збереження спіральних камер, статорів і відсмоктувальних труб гідротурбін, що діють, для всіх ГЕС каскаду.

Найширше застосування у світовій гідроенергетиці знайшли гідротурбіни радіально-осьового типу. У цьому класі виробництво гідротурбін в Україні перебуває на світовому рівні.

Останніми роками було поставлено в далеке зарубіжжя потужні турбіни для таких гідроелектростанцій:

— ГЕС П'єдра дель Агіла (Аргентина) — потужність турбіни 356 МВт, розрахунковий натиск 108 м, діаметр робочого колеса 6 м;

— ГЕС Агуамільпа (Мексика) — потужність турбіни 325 МВт, розрахунковий натиск 145 м, діаметр робочого колеса 5,2 м;

— ГЕС Тері (Індія) — потужність турбіни 255 МВт, розрахунковий натиск 188 м, діаметр робочого колеса 4,1 м;

— ГЕС Ель-кахон (Мексика) — потужність турбіни 380,33 МВт, розрахунковий натиск 156,54 м, діаметр робочого колеса 5,3 м.

Нині на ВАТ «Турбоатом» виготовляють дві гідравлічні турбіни із вбудованим кільцевим затвором для ГЕС Ла Йєска (Мексика) (максимальна потужність турбіни 426,13 МВт, максимальний натиск 186,7 м, діаметр робочого колеса 5,3 м). Максимальне значення ККД досягає 96 відсотків. Завдяки високому рівню українських гідротурбін у цьому класі, в тендерних торгах по ГЕС Ла Йєска ВАТ «Турбоатом» зуміло випередити такі відомі фірми, як Фойт-Сіменс, Альстом, Фа-тех.

Трудовий колектив ВАТ «Турбоатом» з упевненістю та оптимізмом дивиться в майбутнє. Підприємство має надійний портфель замовлень і ритмічне завантаження. В арсеналі ВАТ «Турбоатом» є резерви і виробничих можливостей, і нових розробок, які дають йому змогу здобувати нові замовлення і збільшувати обсяги виробництва, що загалом значною мірою визначає енергетичну незалежність України.

Віктор СУБОТІН,
генеральний директор ВАТ «Турбоатом».

Харків.

Фото з архіву ВАТ «Турбоатом».

Невикористаний потенціал

У гонитві за газовими контрактами із зарубіжними постачальниками Україна, схоже, забула про розвиток власного видобутку блакитного палива, запаси якого дають їй змогу стати енергонезалежною державою.

Крокуємо назад від власного багатства?

Після вивчення ситуації в Державному акціонерному товаристві «Чорноморнафтогаз» складається парадоксальна думка: Україна не зацікавлена у своїй енергонезалежності. Про це свідчать негаразди в цій сфері: й давніші, й нинішні.

Уже минуло чимало років, як у Криму відбулося виїзне засідання Комітету Верховної Ради України з паливно-енергетичного комплексу, на якому розглядали питання розвитку шельфової зони Чорного та Азовського морів. Ухвалені рішення зобов'язували Кабмін у найстисліші терміни розробити нову державну програму розвитку шельфу як складової частини енергетичної безпеки країни. Однак відтоді не було зроблено майже нічого.

Хоча через народних депутатів в український парламент не раз настійно подавалися законопроекти, що передбачають можливість збільшення власних запасів вуглеводнів, залучення інвестицій, особливо в розробку глибоководного шельфу. Декілька разів поспіль це питання народні обранці виносили на парламентські слухання, але визначити ефективну державну політику розвитку паливно-енергетичного комплексу України так і не вдалося.

Не зробив рішучих кроків до розробки державної програми і Кабмін. Відчайдушні сигнали про допомогу вітчизняних нафтогазодобувних підприємств влада за шумом політичних штормів так і не почула. Нафтогазівники назвали цей період «згаяною п'ятирічкою».

Урешті, маємо те, що... досі не маємо ні грунтовної концепції, ні виваженої стратегії, ні єдиної державної програми, що б установило пріоритети, етапи планового реального підвищення енергобезпеки держави.

Хоча колективу «Чорноморнафтогазу» останнім часом таки вдалося привернути увагу Мінпаливенерго і «Нафтогазу України» до проблеми розвитку вітчизняної нафтогазової галузі, зокрема, морського видобутку вуглеводнів. Знайдено розуміння хоча б у тому, що в ситуації ініційованих не нами систематичних «газових війн» необхідна надійна державна підтримка прискореного освоєння ресурсів нафти і природного газу континентального шельфу Чорного та Азовського морів. Адже йдеться про неабияке національне багатство й економічну незалежність.

Що ж маємо

Річ у тім, що на виключно нашій території Чорного моря є декілька високоперспективних зон та об'єктів для ефективного видобутку вуглеводнів. Для їхнього дослідження й освоєння «Чорноморнафтогаз» за підтримки «Нафтогазу України» розробив на період до 2016 року інвестиційні проекти загальною вартістю близько 9 млрд. гривень. Їх було затверджено після неодноразових нарад за участю вищого керівництва галузі й автономії.

Фахівці вважають, що безпомилковою й виграшною буде розробка найвивченішого північно-західного шельфу Чорного моря. Тут «Чорноморнафтогаз» працює з 1979 року — рівно 30 років від дня свого заснування. **Прогнозні запаси цього сектору становлять 604 млн. тонн умовного палива.** Геологи стверджують, що Каркінітський вигин є основним джерелом генерації вуглеводнів на північно-західному чорноморському шельфі. Це переконливо доведено і сейсмічними дослідженнями, а також відкриттям по його периферії семи газових родовищ.

...Нижче по глибині залягання щодо діючого родовища Голіцине виявлена перспективна структура Гордієвича з прогнозованими запасами понад 100 млрд. куб. м природного газу. Врахуймо й те, що наявність інфраструктури родовища Голіцине здатна істотно знизити вартість освоєння як цієї структури, так і інших нових багатих родовищ у північно-західній частині Чорного моря.

Віддача тут може бути значна вже в найближчій перспективі. Три роки тому вітчизняні нафтогазовики почали облаштування двох відкритих родовищ блакитного палива — Одеського і Безіменного, розташованих за 120 кілометрів від мису Тарханкут. Сума вкладень в цей спільний проект «Чорноморнафтогазу» та «Укргазвидобутку» — по 692 млн. гривень із терміном окупності шість років.

> **ФАКТ**, **характерний для осягнення нашого нафтогазового потенціалу**
>
> *Під час підготовки цього проекту передбачалося, що за період експлуатації цих родовищ можна добути 11,2 млрд. куб. м природного газу. Та вже в процесі буріння розвідувальної свердловини відкрито додаткові продуктивні пласти. Це дає змогу фахівцям упевнено прогнозувати, що* ***запаси блакитного палива по відношенню до проектних показників, найвірогідніше, збільшаться щонайменше втричі, що дасть можливість щороку видобувати до 2 млрд. куб. м природного газу. І за період експлуатації Одеського і Безіменного родовищ може бути добуто понад 30 млрд. куб. м блакитного палива. Відповідно зросте ефективність проекту й скоротиться період його окупності.***

...Додамо, що у зв'язку з освоєнням цього регіону більшу інвестиційну привабливість набуває проведення геологорозвідувальних робіт і на найближчих структурах. **Прогнозні ресурси лише площі Кутова, яка знаходиться тільки за 20 кілометрів південніше Одеського родовища, становлять 66 млрд. куб. м блакитного палива.**

Хоча регіон поки що розвіданий слабо — лише на 5 відсотків, та навіть ці початкові дані дають можливість фахівцям говорити про дуже значні запаси нафти і газу.

...Після північно-західної частини другим і найперспективнішим нафтогазодайним чорноморським регіоном є Прикерченський шельф із прогнозними запасами 603 мільйони тонн умовного палива.

Уже перші результати буріння й випробування на площі Суботіна, розташованій за 30 кілометрів південніше берегової лінії Керченського півострова, дають змогу говорити про наявність і тут значних запасів нафти. ***Підтверджено високі перспективи нафтогазоносності Прикерченського шельфу — відкрито перше в Чорному морі нафтове родовище.*** Загальний об'єм капіталовкладень по проекту оцінено в 7 млрд. гривень.

Промислова експлуатація розвіданих родовищ на цій площі дасть можливість Україні заощадити 78 млрд. гривень за рахунок заміщення імпортної нафти «чорним золотом» власного видобутку. Він, до речі, планується тут не менш як 2—2,5 млн. тонн на рік. Фахівці розраховували, що внаслідок здійснення Суботінського проекту «Чорноморнафтогаз» в бюджети всіх рівнів перерахує понад 75 млрд. гривень.

Крім того, ***ресурси глибоководної частини Чорного моря в цьому районі оцінюються в 5 млрд. тонн умовного палива.***

...Що стосується Азовського моря, то третьою за значимістю для відкриття родовищ вуглеводнів є нині його південна частина. ***Потенційні ресурси цього регіону становлять майже 325 млн. тонн умовного палива.*** Тут відкрито шість газових родовищ, три з яких перебувають у розробці. Ще близько десятка перспективних структур регіону можуть за сприятливих геологічних досліджень перейти у статус родовищ промислового значення.

...І це далеко не все в «портфелі перспектив» «Чорноморнафтогазу»!

Поряд із названими у стадії розробок перебуває ще декілька не менш масштабних інвестпроектів. Перший із них — геологічне вивчення та освоєння площі Паласа на глибоководній ділянці Прикерченського шельфу Чорного моря. Розробка цієї газоносної площі потребує залучення 4,6 млрд. гривень.

Унаслідок реалізації цієї справи буде видобуто майже 100 млрд. куб. м природного газу, а бюджет поповниться на 62 млрд. гривень. Максимальний річний об'єм видобутку блакитного палива тут може становити майже 5 млрд. кубометрів. Але поряд зі значною капіталоємністю цього проекту потрібна нова бурова установка для роботи на глибині моря понад 700 метрів.

Ураховуючи, що площа Паласа розташована на ділянці шельфу, територіальна приналежність якого досі ще чітко не визначена з нашою сусідкою Росією, необхідно на міждержавному рівні розглянути освоєння цього регіону з нашим північним партнером.

Істотно уточнюємо амбітні інвестиційні проекти «Чорноморнафтогаз» також з освоєння площ Кутова на північно-західному шельфі Чорного моря, а також площі Абіха на Прикерченському чорноморському шельфі. Ураховуючи значну схожість геологічної будови і близькість до структури Суботіна, фахівці з великою вірогідністю планують, що й на площі Абіха відкриють ще одне значне нафтове родовище.

Загалом наші та зарубіжні спеціалісти недаремно порівнюють і зіставляють потенціал запасів вуглеводнів української зони шельфу Чорного моря з Каспійським та навіть Кувейтом! І найобережніші з них переконані: вуглеводнів нашого шельфу обох морів обабіч Криму вистачить щонайменше на 70 років усім регіонам півдня України.

...Зрозуміло, що реалізація цих справді доленосних для держави масштабних проектів вимагає значних капіталовкладень. Ясно й те, що вітчизняні нафтогазодобувні підприємства, разом із «Чорноморнафтогазом» і «Укргазвидобутком», у нинішніх кризових умовах функціонування не можуть виділити власні фінансові ресурси для цієї мети. Тому активізація робіт з освоєння морських родовищ давно вже потребує енергійної комплексної підтримки від держави. І це не тільки фінансування конкретних проектів. Потрібні ще й зважена рентна політика, й централізоване фінансування геологорозвідувальних робіт, й оптимізація структури продажу природного газу, видобутого з морських родовищ, й економічно виправдана ціна на цей ресурс.

Характерно, що далекоглядні плани й заміри «Чорноморнафтогазу» поступово знаходять розуміння у всіх владних структурах. Скрізь і давно кримським нафтогазовикам гаряче обіцяють підтримку, розуміючи, що енергетична безпека держави, власне кажучи, лежить на дні моря. Усі погоджуються, що скарби морських глибин повинні служити людям, нести тепло і світло в українські оселі, створювати затишок і комфортність життя, приносити певність у вже завтрашньому дні. Але... кошти з року в рік так і не знаходяться, інвестиційні проекти з різних причин не здійснюються. Тож підняти з морської глибини наше нафтогазове багатство разом з енергобезпекою все ще не вдається.

...Нинішній непростий час кримські нафтогазовики переживають нелегко, але сконсолідовано і з націленістю на дисципліновану працю з максимальною віддачею. Та не все залежить напряму від їх роботи. Адже сьогодні нафтогазодобувна галузь надто енерго- та фінансоємна. Щоб значно збільшити показники, необхідно спочатку освоїти солідні кошти для того, щоб відкрити нове родовище чи пробурити енергодайну свердловину. Зважте: лише одна — морська — стає у майже 70 млн. гривень. Ці гроші важко акумулювати, бо «Чорноморнафтогаз» не бере нині кредити через зависокі відсоткові ставки. Намагаються покладатися самі на себе, підтримують потужності й діючі виробничі програми. На жаль, залишкові запаси родовищ, які експлуатуються вже десятки літ, з кожним роком вичерпуються і дедалі меншають. Тому падіння видобутку вуглеводнів — природний процес.

Усі сили тепер віддають новим проектам — Одеському і Суботінському родовищам. А оскільки доводиться, на жаль, послуговува- тися тільки власними силами, відповідно йдуть дуже повільними темпами. Для запуску одного Одеського родовища сьогодні треба вкласти вже близько мільярда гривень.

Продовжують роботу з Європейським банком реконструкції і розвитку, та через відому ситуацію в фінансовій сфері банкіри надто неохоче ставляться до питань кредитування й фінансування. Тож доводиться вирішувати нагальні питання самостійно, без жодної підтримки. Колектив прагне мінімізувати свої втрати, зокрема і з видобутку. Поки що це вдається.

Однак про перші кроки глибокого буріння нових свердловин, яке здатне озолотити Україну, навіть не йдеться. Про підводне каміння на цьому шляху наша наступна розповідь.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото автора.

> **ВІЗИТКА ПІДПРИЄМСТВА**
>
> ***ДАТ «Чорноморнафтогаз», яке входить до НАК «Нафтогаз України», — єдине в національній компанії й державі, що видобуває блакитне паливо із надр Чорного та Азовського морів. 30 років на шельфі двох морів самостійно веде всі необхідні для цього роботи — від геологорозвідки, пошукового та експлуатаційного буріння свердловин до облаштування родовищ, прокладання підводних і наземних газогонів, підготовки блакитного палива, його накопичення в підземному сховищі й постачання споживачам обсягом майже 1,5 млрд. кубометрів.***
>
> ***Сьогодні це потужне підприємство з розвиненою інфраструктурою виробництва вимушене животіти, хоча здатне в рази збагатити економіку Криму й материкової України, збільшити потужність паливно-енергетичного комплексу держави.***

Ідеться про неабияке національне багатство й економічну незалежність

Батіг без пряника

Прибутковість пасажирських перевезень транспортне відомство хоче стимулювати звільненням начальників

ЛИШЕ ЗБИТКИ

Міністр транспорту і зв'язку України Йосип Вінський оголосив про майбутню ротацію керівних кадрів «Укрзалізниці» у зв'язку з високою збитковістю пасажирського сектору перевезень.

«Я вкрай незадоволений діяльністю, а точніше — бездіяльністю начальників залізниць. Наказ міністерства про підвищення ефективності роботи пасажирського господарства залізниць не виконується, і величезні резерви залишаються невикористаними», — відповів міністр на запитання «Голосу України» про причини радикальних заходів, заявлених ім на колегії Мінтрансзв'язку.

За даними «Укрзалізниці», збитки від пасажирських перевезень становлять на сьогодні 4,2 млрд. гривень і зростають щомісяця, незважаючи на відплив користувачів залізничних послуг. Приміром, за три місяці поточного року на Донецькій залізниці зафіксовано зниження пасажиропотоку на 8,2 відсотка — переважно через скорочення робочого тижня на багатьох підприємствах Донецької та Луганської областей.

Виходить, що найбільш платоспроможні пасажири просто перестали їздити. Проте, незалежно від наповнюваності поїздів, їхній рух ніхто не скасовував. Залізниця справно виконує своє завдання. Кого ж возить? Переважно пенсіонерів і молодь, тобто пільговиків. У підсумку тільки у приміському сполученні донецькі залізничники не дорахувалися за перший квартал майже 66 млн. гривень.

Мільйонні збитки в мережі доріг складаються з різних причин: низьких тарифів і невідшкодованого державою пільгового проїзду, дорожнечі обслуговування рухомого парку та енерговитрат. Водночас експерти галузі й самі залізничники визнають, що збитки ці не можна перекрити локальними заходами — виловом безбілетників, роботою касирів-контролерів на перонах і у вагонах, місячниками якості роботи поїзних бригад або конкурсами на кращих провідників.

Півроку тому, в листопаді 2008-го, Йосип Вінський зобов'язав свого заступника Володимира Бадагова створити при міністерстві постійно діючу робочу групу фахівців Мінтрансзв'язку, «Укрзалізниці» і вчених-галузевиків, які сформують єдину політику підвищення прибутковості пасажирських перевезень у далекому і близькому сполученні. Низку невідкладних заходів, які рекомендовано до виконання, міністр закріпив у наказі, котрий чомусь досі не оприлюднено і не зрозуміло, як виконується.

«Триває перехресне субсидування, за рахунок вантажних перевезень фінансуємо пасажирські, що абсолютно неправильно з точки зору бізнесу», — каже Володимир Бадагов.

Проте чиновник так і не назвав жодного рецепта на допомогу бізнесу. «Немає ще ніякої групи, й коли вона почне діяти — не знаю, міністр сам переймається цим питанням», — раптом зізнався заступник Вінського.

Але начальникам залізниць Йосип Вікентійович уже пообіцяв, що не допустить збиткової роботи галузі. «У нас чітка мета: забезпечити нульову рентабельність пасажирських перевезень», — заявив він на спеціально скликаній нараді й пригрозив звільненням тим, хто за підсумками півріччя продемонструє найбільшу збитковість пасажирських перевезень.

> Мільйонні збитки в мережі доріг складаються з різних причин: низьких тарифів і невідшкодованого державою пільгового проїзду, дорожнечі обслуговування рухомого складу та енерговитрат.

Щоб без зайвих емоцій і за гострого браку коштів все-таки вирішити поставлене завдання, генеральний директор «Укрзалізниці» Михайло Костюк запропонував інший хід: для початку розділити пасажирський сектор на три складові — безнадійно збиткові перевезення, потенційно рентабельні і прибуткові. «Виходячи із цього, гроші доріг треба передусім спрямовувати туди, де буде швидка віддача, а паралельно посилити контроль якості продукції, одержуваної залізницями, щоб вагони, локомотиви й будь-яке інше устаткування служило довше, відповідало заявленій платі за послугу», — закликав колег Михайло Костюк.

У Йосипа Вінського інший план: уже в найближчому майбутньому ліквідувати перехресне субсидування. Однак він не уточнює спосіб виживання сектору перевезень. Якщо держава не зможе дотувати галузь, як це є й було, грошей залізниці взяти немає звідки, крім як із власної кишені. А заробляє вона винятково вантажоперевезеннями.

Міністр транспорту та зв'язку бачить вихід у тому, щоб об'єднати автобусні та залізничні вокзали в загальні логістичні центри. «Це світова практика, а будь-яке звернення пасажира по транспортну послугу — уже заробіток», — вважає міністр.

Але його оптимізм поділяють не всі. Не заперечуючи чужого досвіду, залізничники побоюються вітчизняного. Пасажири електричок, якщо трапиться їм більш зручна за часом маршрутка, яку приватники ганяють не за графіком руху, а як заманеться, просто не чекатимуть потрібного їм поїзда. «Хто від цього виграє?» — ставить запитання начальник Одеської залізниці Ілля Левицький. Тим паче що міністерство за минулий рік так і не домоглося обліку доходів тих самих маршрутників.

«Якщо посилатися на світовий досвід, то треба взяти до уваги інше — державний протекціонізм стосовно залізниць, цілком виправдано проведений багатьма країнами. Наприклад, у Німеччині, якщо є залізничне сполучення з містом, то на цьому маршруті автобус уже не одержить ліцензію», — каже керівник експертної групи консорціуму «Менеджмент консалтинг груп» Дмитро Подтуркін. І зазначає, що навзамін залізничники задовольняють масовий попит під час пікових сезонних перевезень — іншому транспорту це не під силу.

«Заради трьох місяців інтенсивної роботи залізницям доводиться роками утримувати резервний вагонний парк, за будь-якої погоди обслуговувати дорожню інфраструктуру, на що потрібні спеціальні технічні програми й гарантовані кошти, а не ідеї — нехай навіть найправильніші», — визнає експерт.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Безпілотні літальні апарати — на службу армії та народного господарства

Свого часу в складі делегації ВПС України і «Укроборонсервісу» довелося побувати в Ізраїлі. Вивчали можливості співпраці стосовно модернізації винищувачів МіГ-29. До того ж ознайомилися зі станом справ у ВПС Ізраїлю щодо виробництва, застосування і перспектив безпілотних літальних апаратів (БПЛА).

Ізраїль розташований в оточенні сусідів, які мають до нього територіальні претензії. Збройні сили цієї країни перебувають в постійній готовності до відбиття зовнішньої агресії і придушення спроб тероризму на власній території.

Усім відома фраза: «Хто володіє інформацією, той володіє світом». Ізраїльтяни повною мірою використовують наявні в них можливості стосовно збирання, обробки розвідувальної інформації про можливі удари і теракти. При цьому використовується як агентурна, так і технічна розвідка всіх видів збройних сил і відповідних силових відомств країни. Одна з головних ролей у збиранні інформації належить БПЛА, що надійшли на озброєння армії Ізраїлю наприкінці 70-х років минулого сторіччя. До їхніх функцій належить уже не тільки розвідка, а й завдання ударів по об'єктах, що становлять загрозу для національної безпеки країни. З урахуванням наявності різнопланових за своїми можливостями БПЛА і побудована система захисту держави.

У небі Ізраїлю постійно перебуває певна кількість БПЛА, що оглядають не тільки територію Ізраїлю, а й прикордонні райони країн-сусідів. При цьому використовуються всі наявні види повітряної розвідки: телевізійна, інфрачервона, магнітометрична, радіолокаційна та ін. Дані з борту БПЛА в реальному масштабі часу передаються в єдиний центр обробки інформації вдень і вночі в будь-яких метеоумовах. У повітрі також постійно чергує необхідна кількість (як правило, 2—4) F-15 чи F-16 з керованими авіаційними засобами ураження класу «повітря—земля». У разі виявлення небезпеки (наприклад, підготовки запуску реактивних ракет класу «земля—земля») на борт ударних літаків, що чергують у повітрі, з єдиного центру надходить інформація з цілевказівкою і завданням щодо знищення небезпечного об'єкта. Час від виявлення цілі засобами БПЛА до знищення її з повітря з урахуванням невеликих розмірів території Ізраїлю, швидкісних параметрів літаків і дальностей пуску засобів ураження становить 2—4 хвилини.

Постає питання: а як з безпілотними літальними апаратами в нас, в Україні?

Традиції і досвід експлуатації БПЛА оборонного призначення у Збройних Силах України не тільки були, а й благополучно продовжено. На озброєнні нашої армії до сьогодні перебувають БПЛА оперативно-тактичної розвідки типу «Рейс» і «Стриж», прийняті на озброєння наприкінці 1970-х. Інша річ, що літаки ці вже морально застаріли, хоча в разі потреби ще можуть виконувати певні бойові завдання. Крім того, частина з них успішно використовується як радіокеровані мішені, й по них відпрацьовують бойові стрільби і пуски ракет наша авіація і засоби ППО.

> Є цілий ряд напрямів застосування безпілотної авіації і для вирішення «цивільних» завдань. Серед них — екологічний моніторинг, розвідка природних ресурсів, постійний контроль за наявністю шкідливих викидів у водні артерії і на території тощо.

Лідером з конструювання і виробництва БПЛА в Україні є Харківський регіон. Тут розроблено й створено безпілотні літальні апарати «Альбатрос» і його морський варіант «Яструб» (КБ «Зліт»). НДІ проблем фізичного моделювання режимів польотів літаків Національного аерокосмічного університету імені М. Жуковського «Харківський авіаційний інститут» почав проведення дослідницьких польотів у рамках створення багатоцільового безпілотного розвідувального авіакомплексу «Атроґон Скай».

На Чугуївському АРЗ (директор Олег Соловйов) розроблено ціле сімейство БПЛА «Стрепет» (головний конструктор Андрій Яценко). У цьому проекті задіяно цілу низку іменитих українських підприємств та інститутів. Робота чугуївців одержала високу оцінку фахівців різних країн, у тому числі й на авіасалонах «Макс», «Авіасвіт». Здавалося б, дешеві й ефективні вітчизняні БПЛА мають «на повну котушку» використовуватися як для оборони країни, так і для вирішення народногосподарських завдань, а на розробку й удосконалення цієї молодої галузі авіації повинні йти потужні фінансові вливання і держави, і приватних інвесторів.

На жаль, нічого подібного не відбувається. БПЛА в Україні відродилися, існують і розвиваються винятково як приватна ініціатива ентузіастів, не з волі державного керівництва, а, швидше, всупереч їй.

Останніми роками складається враження, що всі наукоємні галузі промисловості, в тому числі авіація, і в першу чергу розробка та виробництво літаків і БПЛА, штучно пускаються «під ніж». Може, зовнішня і внутрішня ситуація в Україні дають змогу «розслабитися», віднести турботу про безпеку країни і населення в розряд другорядних? Навряд чи. Бо як на заході, так і на півдні та на сході, нема-нема, та й прориваються висловлювання як окремих політиків, так і громадських організацій про територіальні претензії до України. Постійно мусується проблема нафтогазоносного шельфу Чорного моря, акваторії Керченської протоки та Азову, протоки Дунаю. На жаль, починають з'являтися і просто вибухонебезпечні регіони, де зіштовхуються не тільки інтереси різних держав, а й інтереси релігійних громад... Де гарантії, що, за відповідних передумов, ці тенденції не позначаться на безпеці України? На мою думку, ізраїльський досвід застосування новітніх військових технологій і БПЛА, зокрема, для забезпечення безпеки держави потребує не тільки вивчення, а й впровадження.

Перераховані вище сфери застосування БПЛА стосуються військової галузі. Але є ще цілий ряд напрямів застосування безпілотної авіації і для вирішення «цивільних» завдань. Серед них — екологічний моніторинг, розвідка природних ресурсів, постійний контроль за наявністю шкідливих викидів у водні артерії і на території, що прилягають до потенційно небезпечних в екологічному відношенні об'єктів промисловості, АЕС, сховищ небезпечних відходів виробництва; постійний контроль пожежної безпеки лісового багатства країни; контроль нафто- і газопроводів, ліній електропередач, особливо у важкодоступних районах (гори, болота тощо); контроль за станом посівів сільськогосподарських культур... І це далеко не повний перелік народногосподарських завдань для БПЛА.

На мій погляд, найсуттєвішим висновком, виходячи з аналізу завдань у військовій і народногосподарській галузях, є те, що розв'язувати ці проблеми можуть одні й ті само типи БПЛА. Все залежить від комплекту апаратури та програми польоту. Тобто, вкладаючи кошти в розвиток виробництва безпілотних літальних апаратів, держава та приватні інвестори вирішують і військові, і народногосподарські завдання. Відповідно замовниками можуть бути не тільки Міністерство оборони, а й МНС, МВС, Мінтрансзв'язку, прикордонники, геологи... Тому й витрати міністерства і фірми можуть поділити між собою, і вони не ляжуть тяжким тягарем лише на бюджети окремих структур.

А ще це виробництво оживляє і тягне за собою масу суміжних галузей науки і промисловості — матеріалознавство й виробництво нових композитних матеріалів, розробку й виготовлення двигунів, радіоелектроніки, оптики, різних видів зв'язку, локації, цифрових технологій, навігації... Для цього потрібно не так уже й багато — державний підхід до розв'язання проблем із прицілом на майбутнє, прагнення їх насамперед організувати фінансування наукоємних галузей промисловості та оборони.

Володимир АЛЄКСЄЄВ,
генерал-майор запасу.

У Хмельницькому за кошти обласного бюджету запрацював єдиний у західному регіоні сучасний ангіограф *(Укрінформ)*

Олександр ТУРЧИНОВ нагородив почесними грамотами уряду співробітників міліції, які розкрили вибухи в «Ощадбанку» в Мелітополі *(Укрінформ)*

Вікно з великим плюсом

КУПУЙ УКРАЇНСЬКЕ!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Підприємство давно зарекомендувало себе як виробник продукції високої якості, котра реалізується в 45 містах і райцентрах України. До прикладу, у Львові, де велика конкуренція, кам'янецьке вікно беруть без сумнівів. А щоб споживачі й надалі могли переконуватися в тому, що справді купують найкраще, на території фірми відкрили новий офіс із великою експозицією всіх видів виробів. Учасниками цієї урочистої події стали генеральний директор компанії VEKA-Rus Лео Йозеф Бекхофф, комерційний директор VEKA-Ukraina Олександр Степаненко, підприємці, депутати місцевої ради, представники ЗМІ. Напередодні новий офіс та фірму відвідали три польські делегації, які оцінили їх як справжнє європейське підприємство. Пан Бекхофф зізнався, що трохи заздрить партнерам, адже подібної виставки не має навіть компанія VEKA-Ukraina. «Власник «ВікнаПлюс» Сергій Вєдєрніков зробив те, що викликає велику повагу. Уже шість років він займається власним виробництвом і так удосконалив весь процес виготовлення вікон та дверей, що вони стали найвисокоякіснішими на українському ринку. VEKA дуже пишається своїм партнером». Відвідавши цехи, присутні мали змогу на власні очі побачити, як натхненно й відповідально працюють люди, як чітко й безпомилково виконують операції роботи, розрізаючи скло, вирівнюючи кути рам. Найсучасніше обладнання, тільки-но воно з'являється, одразу стає надбанням «ВікнаПлюс».

Сергій Вєдєрніков є депутатом міської ради і, дбаючи про виборців, глибоко переймається їхніми інтересами як споживачів. Оскільки пластикові вікна продаються нині на кожному кроці, а виробляються мало не в кожному підвалі, власники численних фірмочок прагнуть заманити покупця дешевинкою, при цьому наголошуючи: «Тільки не йдіть на «ВікноПлюс»!», пан Вєдєрніков та його колектив і вирішили створити свій шоу-рум — офіс із продажу з експозицією товарів. Такої само якості буде й замовлене вами вікно, а менеджери допоможуть вибрати саме ту конструкцію чи матеріали, які вам потрібні. Тут не бояться давати гарантію на виріб до семи років — бо справді відповідають за нього. Сергій Вєдєрніков привселюдно викликав на змагання інших виробників. «Давайте візьмемо зі складів готової продукції вироби на кожній фірмі, в присутності експертів та преси кожен розберемо, розріжемо, подивимося, які там наповнювачі, ущільнювачі, з яких матеріалів зроблені вікна. Я не боюся такого конкурсу. Подивимося, хто його не злякається, хоч майже знаю наперед: виклику не приймуть. Бояться зізнатися, що дурять споживача. Втім, буду щасливий, якщо помиляюся. Наш народ заслуговує на те, щоб за свої гроші купувати виключно якісні товари. Пора це зрозуміти й підприємцям».

Колеги-бізнесмени дійшли думки, що виставковий зал «ВікнаПлюс» слід наповнити й іншими виробами місцевої промисловості. Сергій Вєдєрніков дав добро, тож невдовзі очікуємо розширення експозиції.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: червону стрічку перерізають Лео Йозеф Бекхофф, Сергій Вєдєрніков та Олександр Степаненко.

Фото автора.

ВІСТІ З СУМЩИНИ

Сільських голів змусять відповідати за свої вчинки

Останнім часом у поле зору правоохоронців дедалі частіше потрапляють керівники сільських установ, які своїми протиправними діями завдають значних збитків підпорядкованим їм територіальним громадам. Так, нещодавно обласною прокуратурою порушено кримінальну справу стосовно одного із сільських голів Глухівського району. Зловживаючи службовим становищем, цей голова вніс неправдиві дані до акта прийняття робіт з капремонту зовнішніх мереж сільського водогону, тоді як насправді ніякого ремонту не проводилося. Сільській громаді завдано збитків на 50 тисяч гривень. Тепер на сільського голову чекає суд.

Нечистим на руку виявився і його колега з Краснопільського району, який вирішив ухилитися від сплати штрафів, виписаних йому судом. До того ж діяв грубо і нахабно, силоміць вилучивши у бухгалтера сільради припис державного виконавця про стягнення штрафу. Проти нього також порушено кримінальну справу.

Правоохоронця, який обікрав пасажира, можуть посадити на 12 років

Обласна прокуратура передала до суду резонансну справу, що стосується колишнього начальника сектору кримінального розшуку лінійного відділу міліції на залізничній станції Конотоп Південно-Західної залізниці. Його звинувачують у тому, що в грудні минулого року, знявши з потягу нетверезого пасажира, «бравий» правоохоронець украв у людини 13 тисяч доларів. Крім цього, не погребував ще й документами: паспортом громадянина України, закордонним паспортом і водійським посвідченням. Тепер колишньому правоохоронцю «світить» до 12 років позбавлення волі.

Борги у зарплаті досягли рекордної позначки

Тільки за останній місяць, порівняно з початком травня, на Сумщині заборгованість у зарплаті зросла на 26,8 відсотка і досягла рекордної позначки у 40,4 мільйона гривень. Майже 70 відсотків заборгованості припадає на економічно активні підприємства — флагмани машинобудування, приладобудування та хімічної галузі. Серед фігурантів чорного списку — ВАТ «Селмі» та два державні підприємства — «Шосткинський казенний завод «Зірка» та ВАТ «Сумихімпром». Причому останній потрапив у боргову яму з «ласки» уряду Ю. Тимошенко, який цього року не повернув колективу хіміків 70 мільйонів гривень податку на додану вартість.

Владислав ЖМУРКОВ.

Мертве немовля знайшли у контейнері для сміття

Прибиральниця кафе на автовокзалі "Західний" у Вінниці Любов Мельник очам не повірила, коли в картонній коробці, що лежала у контейнері для сміття, побачила... немовля.

— Подумала, хтось викинув велику ляльку, — каже жінка. — А виявилося — дитина. Шкода, що мертва. Не повірите, тепер боюся торкатися картонних коробок.

Про те, що дитина народилася у пологовому будинку, свідчила бірка, закріплена на ручці. На животику був слід від розтину. Як повідомив начальник Вишенського відділення міліції Вінниці Олег Картишев, у патологоанатомічному бюро надали інформацію про те, що дитина народилася мертвою. Розтин зроблено медекспертом для встановлення причини смерті. Через тиждень після того тіло дитини знайшли на смітнику. Матір немовляти розшукує міліція. Дехто з медиків припускає, що жінка не могла оговтатися після шоку і продовжувала весь цей час носити дитину з собою, все ще не вірила в її смерть.

Віктор СКРИПНИК.

Розмір субсидії збільшився, а кількість одержувачів — зменшилася

За даними Головного управління статистики в Луганській області, в січні—квітні 2009 року за субсидіями для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг і електроенергії щомісяця в середньому зверталося майже п'ять тисяч родин, що на 5,2 відсотка менше, ніж за той самий період 2008 року. Середній розмір призначеної субсидії на одну сім'ю в квітні 2009 року збільшився порівняно з відповідним періодом минулого року на 79,3 відсотка і становив 102,4 гривні. Серед міст і районів найбільші субсидії призначали в Марківському районі (750 гривень), найменші — у Білокуракінському (3,2 гривні).

Алла АНТІПОВА.

Заборонені ярмарки відновили

У селі Стіжок, що в Шумському районі на Тернопільщині, днями відбувся міжобласний мистецько-краєзнавчий фестиваль «Братина», який зібрав колективи художньої самодіяльності, майстрів народних ремесел, краєзнавців з Тернопільської, Рівненської, Волинської і Хмельницької областей. Відновлено ярмарки, які вирували тут з давніх-давен аж до 1939 року, коли їх заборонили. Тут можна було придбати вишивки, картини, вироби з глини, лози, кованого металу тощо. Скажімо, Василь Бардачевський з Гусятинського району давав уроки гончарства під відкритим небом. У своєму селі Товсте він збудував гончарну піч, де навчає дітей цього давнього ремесла, організував студію юних гончарів у районному Будинку школяра.

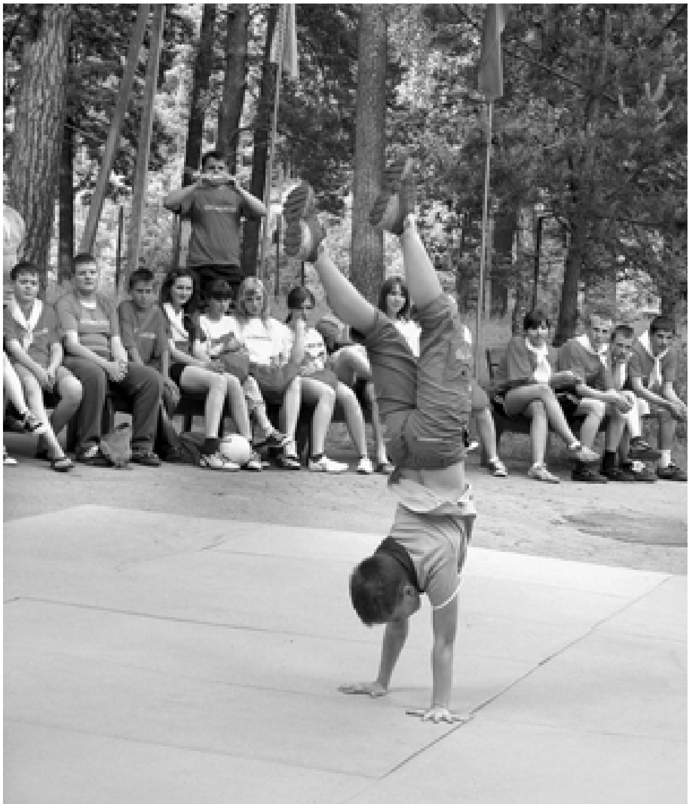
У рамках фестивалю відбулися також конкурс української сучасної пісні та співаної поезії, «круглий стіл» на тему «Волинський літопис».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Стартувало дитяче спортивне літо

Весело, з піснями, танцями, спортивними змаганнями та подарунками від спонсорів відкрили першу зміну в таборі «Олімпієць», розташованому біля села Березина Житомирського району. Це єдиний дитячий оздоровчий заклад в області, який має статус спортивного.

Завдяки наполегливості обласної влади у 2005 році вдалося повернути спортивну базу зі стадії приватизації до спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області. Тоді все тут перебувало в незадовільному стані. Майже без залучення бюджетних коштів базу було відновлено й перетворено на спортивно-оздоровчий табір, підпорядкований управлінню у справах сім'ї, молоді і спорту облдержадміністрації. Тут оздоровлюються вихованці дитячо-юнацьких шкіл області, поєднуючи відпочинок із заняттями спортом під керівництвом досвідчених тренерів.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото автора.

«Ваша газета повинна бути на столі у кожного», — так відгукуються про «Голос України» читачі з Горлівки

АКЦІЇ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Чергова зустріч із читачами відбулася в місті шахтарів і хіміків. Під час обласного фестивалю преси до столика «Голосу України» завітали наші давні передплатники. Вони тепло відгукувалися про публікації газети і радили нові теми, які варто було б порушити на сторінках.

«А у нас у під'їзді завдяки вашій газеті відремонтували ліфт! — поспішив поділитися радістю Юрій Антонюк, ветеран ядерних випробувань, герой одного з нарисів у «Голосі України». — Одразу після того, як газета написала, що я живу в будинку, де не працює ліфт, до нас приїхали його ремонтувати. Тепер дякую вам від себе та від усіх наших сусідів». Свого часу газета писала, що Юрій Гаврилович домагається відновлення справедливості — щоб ветерани ядерних випробувань мали статус «чорнобильців» і відповідні пільги. Але районний та апеляційний суди не задовільнили позов горлівчанина. А нещодавно стало відомо, що Верховний Суд України розглянув скаргу ветерана і повернув справу до місцевого суду на новий розгляд. Тож крапку в історії ще не поставлено.

Цікавим співрозмовником виявився і читач Микола Трофимов, який передплачує «Голос України» багато років. «Ця газета повинна бути в кожного на столі!» — переконаний наш співрозмовник. Він запропонував кілька тем для наступних публікацій — зокрема, про особливості виховання дітей у сім'ї.

Дякували наші читачі і за матеріал, присвячений підтопленню шахтними водами селища Жовтневе в Горлівці. Проблема ця дуже вагома і потребує об'єднання зусиль кількох відомств. Обіцяємо повернутися до теми найближчим часом. Адже шахта імені Гайового так і не виконала належний комплекс заходів, завдяки яким можна було б уникнути підтоплення. Хоча в селищі живуть теперішні і колишні робітники вугільного підприємства.

Завітав поспілкуватися з представниками «Голосу України» і астролог Олександр Овчаренко. У нього цікаві погляди на політичну ситуацію в Україні і світі. Розмова відбувалася за день до того, як стало відомо про припинення переговорів щодо створення «широкої коаліції». Але наш читач категорично висловився проти такого союзу: «Ця коаліція — трагедія для України. Космічні енергії Юлії Тимошенко і Віктора Януковича — катастрофічно несумісні. Так само, як і несумісні енергії Ющенко і Тимошенко. Ось чому я передбачив точну дату її відставки — 8 вересня 2005 року — на підставі цих висновків. Енергія космосу керує нами. Можна по-різному ставитися до таких теорій, але факт залишається фактом: українські політики таки в черговий раз підтвердили «катастрофічну несумісність».

Нашими помічниками під час акції стали вихованці Школи журналістської майстерності, якою опікується «Голос України». Студенти знайомили мешканців міста із парламентським виданням, допомагали оформити передплату, вручали сувеніри. А на площі Революції було встановлено сцену, де виступали кращі творчі колективи міста. Бійці школи бойових мистецтв спортклубу «Нова Січ» продемонстрували своє вміння, діти брали участь у конкурсі малюнку на асфальті, а всі бажаючі могли приєднатися до легкоатлетичного кросу. Високий рівень організації фестивалю забезпечила міська влада. До речі, цього дня історичний та художній музеї в Горлівці працювали безкоштовно. Тож свято друкованого слова перетворилося на свято всіх городян.

Ліна КУЦ,
Ірина ОЛЬШАНСЬКА.
Фото Олексія БУДЬКА.

У шкільному таборі допоможуть обрати майбутню професію

Чотири з половиною тисячі школярів Кам'янець-Подільського району Хмельницької області нинішнього літа оздоровляться в пришкільних таборах.

До кожного такого табору, а також в оздоровчі комплекси «Чайка», «Лісова пісня» прийде пересувний центр профорієнтації, фахівці якого проводитимуть тестування, підкажуть школярам, які професії мають найбільший попит на ринку праці в останні роки. Передусім — це робітничі спеціальності. Профорієнтатори також розкажуть про успішні кроки громадян району щодо самозайнятості, підприємництва.

Нині в краї почав активно розвиватися бізнес, де зайняті цілі родини — «зелений» туризм, народні промисли. Влада сприяє піонерам цих видів діяльності, запроваджуючи низькі ставки єдиного податку. Так, майстер-гончар чи майстер із лозоплетіння сплачує лише 20 гривень на місяць.

Якщо юне покоління невдовзі підхопить справу своїх батьків — за короткий час на Кам'янеччині суттєво збільшаться лави підприємців, каже директор районного центру зайнятості Валерій Ковальчук. Нині ж на одне робоче місце претендує 64 особи. І хоч порівняно з початком року навантаження на нього зменшилося на 13 одиниць, радіти рано. Тому й була обрана стратегія: дійти до батьків через дітей, виховати в них цілеспрямованість при виборі професії, ініціативність. Фахівці районного центру зайнятості переконані: їх зусилля невдовзі допоможуть позбутися хронічного безробіття в подільському селі.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

У НОМЕР

ДОНЕЦЬК

Родини загиблих шахтарів отримають державну допомогу

Урядова комісія з розслідування причин аварії на шахті імені Скочинського в Донецьку провела прийом родин шести загиблих гірників, похованих у середу. За законом, кожна сім'я отримає одноразову допомогу в розмірі п'ятирічного заробітку годувальника.

Крім того, утриманцям (неповнолітнім дітям, батькам-пенсіонерам та іншим) буде виплачено ще по однорічному заробітку та призначено щомісячну пенсію. Родичі загиблих висловлювали прохання про надання житла, безкоштовне навчання дітей у вузах, медичне обстеження і лікування. Загалом на ліквідацію наслідків аварії на шахті імені Скочинського Кабінет Міністрів виділив понад 8,7 мільйона гривень.

Тим часом у четвер на шахті тривали пошуки чотирьох гірників, які залишаються під завалом. Під час розбирання завалу виникли несподівані ускладнення: впало кілька брил породи. На глибині понад тисячу кілометрів зберігається висока температура (близько 40 градусів) і запиленість.«Але ми йдемо за графіком», — запевнив голова урядової комісії, міністр вугільної промисловості Віктор Полтавець. Протягом середи вдалося зачистити 27 метрів конвеєрного штреку, до лави, де, за припущенням, перебували незнайдені гірники, залишалося 32 метри.

Упізнано тіла ще трьох загиблих: їх поховали в Донецьку у четвер.

Ліна КУЦ.

НАФТОПРОДУКТИ

Хто спекулює на цінах за бензин?

На деяких столичних автозаправках ціни за літр високооктанового бензину А-95 підстрибнули одразу на 20—30 копійок — до 6,40—6,50 гривні, що спричинило неабияке невдоволення водіїв: «У чому річ?!»

Поза тим нічого дивного. По-перше, ще з вівторка ціна за барель нафти на світовому ринку злетіли вище 70 доларів США. Спочатку на американському ринку, а потім — на європейському. Вперше за сім останніх місяців. А згадайте, ще три місяці тому барель коштував 35—36 доларів США. Саме керуючись мінливою динамікою цін на світовому ринку, експертно-аналітична група при Мінпаливенерго встановлювала підвищений ціновий коридор і в останній декаді травня, і на першу декаду червня. Нагадаю, питома вага нафти у високооктанових марках бензину сягає 80 відсотків, а до двох третин її обсягів ми імпортуємо на внутрішній ринок. І зазначу, алгоритм визначення справедливої прогнозної ціни при цьому вже майже не враховував бензинів, перероблених з дешевшої нафти власного видобутку, а, отже, змушував коливатися роздрібні ціни в унісон з європейськими. Водночас серед доброї сотні перемінних чинників, які впливають на роздрібну ціну світлих нафтопродуктів, не менш важливий — курсовий, який за зміцнілої гривні проти долара на чотири відсотки в травні зменшив прибутки нафтотрейдерів. Це може навести Антимонопольний комітет на думку про штучно створений спекулятивний ціновий тренд для відшкодування втрачених прибутків якщо не сьогодні, то завтра. Але так само спекулятивні ціни можуть приходити і з Європи. І ми навряд чи дізнаємось напевне, хто насправді спекулює.

Сергій ВЛАД.

Порятунок потопаючих — справа рук сільрад

Села Галицького, Долинського, Коломийського, Тлумацького, Снятинського, Тисменицького районів Івано-Франківської області, що найбільше потерпіли під час липневої повені 2008 року, відтепер матимуть власні рятувальні човни «Спринтер-390». Паспорти на нові плавзасоби сільським головам вручив голова Івано-Франківської ОДА Микола Палійчук.

— Враховуючи гіркий минулорічний досвід, такі плавзасоби є вкрай необхідними при здійсненні рятувальних робіт на воді, — вважає голова ОДА. — Саме човни такого типу є найефективнішими у сільській місцевості.

В області 200 сіл розташовані на берегах річок. Досі рятувальних човнів не було навіть там, де постійно потерпають від повеней та паводків. Зокрема, під час минулорічної стихії люди по три дні чекали на порятунок на дахах та горищах будинків. А тепер буде можливість здійснювати евакуацію, не чекаючи, поки прибудуть професійні рятувальники.

Дарина НАЗАРЧУК.

На знімку: моторні човни готують для передачі громадам.

Низький рівень розвитку місцевого самоврядування як дієздатного інституту публічної влади перешкоджає реалізації в Україні керівних принципів просторового розвитку Європейського континенту. На цьому наголосив міністр регіонального розвитку та будівництва Василь Куйбіда, відкриваючи міжнародну конференцію з питань сталого просторового розвитку, що проводиться в Києві під егідою Ради Європи *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Брокершу звинувачують у привласненні 204 тисяч

Івано-франківські правоохоронці вивели на чисту воду брокера-реєстратора, яка обібрала державу на 204 тисячі гривень. Інженер-експерт товариства з обмеженою відповідальністю не оприбутковувала грошові кошти від фізичних та юридичних осіб, які отримувала за здійснення реєстрацій біржових угод купівлі-продажу транспортних засобів, а просто клала їх у власну кишеню.

Як повідомляє прес-служба УМВС в Івано-Франківській області, зловмисниця також вносила неправдиві дані у квитанції щодо тарифів оплати за надані послуги. Проти підприємливої брокерші прокуратура порушила кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч.4 ст.191 (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем) КК України.

Дарина НАЗАРЧУК.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Збитковими лише прикидалися

Громада Кам'янця-Подільського не припиняє боротьбу за повернення майнового комплексу тепло- та водомереж, який орендує підприємство ЗАТ «Тепловоденергія», в комунальну власність. Постійні заяви про величезні збитки та неможливість вкладати кошти в оновлення мереж з боку орендаря, втрата містом щорічної державної субвенції підштовхнули до такого кроку владу стотисячного міста. Її рішення знайшло схвальний відгук у населення, адже тарифи, за оцінкою влади, багатьох фахівців, економічно необгрунтовані й дуже боляче б'ють по сімейних бюджетах кам'янчан. Нині справа — в Житомирському апеляційному суді, який розглядає її з осені минулого року.

А поки триває судовий процес, орендарі вирішили перепродати 51 відсоток акцій. Про оборудку повідомив міський голова Анатолій Нестерук, продемонструвавши газету «Коментарі» за 22 травня цього року, де операція купівлі акцій ЗАТ «Тепловоденергія» вказується як найбільша угода за відповідний тиждень. Продавцем виступило ТОВ «Хмельницькпромгаз» від імені колишнього генерального директора ЗАТ Мирослава Обушака, покупцем — «Концерн «Укргаз».

У цьому ж повідомленні йдеться про те, що за минулий рік «Тепловоденергія» отримала 11,8 мільйона гривень чистого прибутку. Ця сума, зазначив міський голова, значно розходиться з тією, про яку постійно говорять власники. У зв'язку з такими подіями міська влада звернулася до Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко з проханням допомогти повернути громаді стратегічно важливий об'єкт, який приватизації не підлягає за законом.

Віра ШПИЛЬОВА.

Тепер малеча знає, як ростуть морква й картопля

СПРАВЖНІ ЦІННОСТІ

У деяких будинках сімейного типу, де мені довелося побувати, все дуже акуратно, дуже прибрано, все розставлено по своїх місцях. Ніби продовження школи–інтернату. У Жолобчуків — як у кожного вдома, де є діти. Захотів їсти, навіть коли всі пообідали, біжи на кухню та шукай щось смачненьке. Молока, сиру, сметани, яєць, м'яса доволі, все домашнє, свіженьке. Хочеш усамітнитися — йди до своєї кімнати, подивитися телевізор — дивись, покататися — бери велосипед та гайда на рибалку... О, ні, на річку без дозволу батька — ні ногою. Володимир Дмитрович, сам затятий рибалка, дітей без свого нагляду на річку не пускає. Переживає за них, мабуть, більше, ніж за рідних.

Донька бере приклад з батьків

Мешкає велика родина у мальовничому селі Більче-Золотому Борщівського району на Тернопільщині. І хоч в області є вже немало будинків сімейного типу, цей все-таки особливий. Володимир і Лідія Жолобчуки не чекали, коли держава виділить їм відповідне помешкання та відповідно обладнає його. Вони власним коштом зробили прибудову до батьківської хати пані Лідії і аж тоді поїхали по дітей. Влада фактично підключилася вже потім, але тепер районна адміністрація — перший помічник у всіх справах. Орест Петрович Скороход, начальник служби у справах дітей при райдержадміністрації, у цій домівці — своя людина.

«Нам немає потреби звертатися кудись вище, — каже Лідія Степанівна. — Усі наші проблеми вирішуються на місці». Влада допомогла придбати побутову техніку, виписують необхідні будівельні матеріали. Трьох дітлахів відправили на відпочинок до «Артека». Голова райдержадміністрації Іван Онуфрійович Чепесюк посприяв у купівлі легковика на сім місць. Понад 100 тисяч гривень виділило для цього ТОВ «Скала», що видобуває у районі гіпси. Тепер у сім'ї два авто. Районна адміністрація відстоювала права дітей у суді, коли трьох з них хотіли позбавити батьківського дому в місті Підгайці. Схвально поставилася влада і до ідеї Володимира Дмитровича придбати будинок у Більче-Золотому. Час спливає швидко. Скоро дівчата будуть на виданні та й хлопці захочуть одружитися. Тож, як у кожній родині, тут думають про їхнє майбутнє.

Володимир Дмитрович показує цілком пристойний цегляний будинок на дві кімнати. Для молодої сім'ї — справжня розкіш. Є невеликий город, поряд прикупив ще два обійстя. Хати старенькі, але, може, хтось захоче будуватися. Діток у родині нівроку. Двоє своїх дочок. Старша Леся заміжня, має двох синочків, живе окремо від батьків. Днями захистила магістерську в Тернопільському національному економічному університеті. А ще вона пішла шляхом батьків: з дитбудинку взяла на виховання хлопчика. Іванко став третім онуком Володимира Дмитровича та Лідії Степанівни. Менша їхня донька вчиться в школі. А далі по старшинству йдуть: Надя, Тарас, Назар, Зоряна, Андрій, Богдан, Артур. Троє з них — рідні по матері. Це для них відсуджували будинок у Підгайцях. Усі ходять до школи, тож названим батькам, педагогам за освітою, доводиться заново проходити усю шкільну програму.

Злі язики довелося прикусити

Сказати, що діти були педагогічно запущені, означає нічого не сказати. За свій недовгий вік бачили стільки зла, що декому вистачить на все життя. «Спершу навіть сахалися моєї руки, коли хотіла погладити їх по голівці, — згадує Лідія Степанівна. — Мабуть, звикли до побоїв. Найменший Артурчик досі спить в одній кімнаті зі мною, до хлопців йти не хоче, то я дозволяю. А Богданкові потрібна батькова допомога, чоловік і вночі поруч з ним. Хлопчик довго б'ється головою об стіну, качається по ліжку, перш ніж засне. У будинку-інтернаті нам сказали, що в дитинстві його, мабуть недоколисали, то він так себе заколисує. Хто зна, як насправді. Дитина мучиться, а ми переживаємо. Хлопчики страждають на енурез, є й інші проблеми із здоров'ям. Регулярно показуємо їх лікарям, виконуємо усі настанови, двічі діти були на лікуванні у Кременецькому психоневрологічному санаторії».

І все-таки, кажуть батьки, вони дуже змінилися. Якщо раніше ховали один від одного найменші дрібниці, то нині діляться, стали дружнішими, допомагають один одному. У школі також тримаються купи. Звичайно, і бешкетують, якось навіть ріг корові обламали. Але ж дитинство є дитинство.

Символічно, що будинок сімейного типу Жолобчуків відкрили 19 грудня 2006 року, саме на Миколая, опікуна сиріт і знедолених. За два з «хвостиком» роки дітей тут відігріли, оточили ласкою і любов'ю. Хоч спочатку в селі насторожено сприйняли рішення Жолобчуків узяти на виховання дітей (дехто з них хоч і має батька чи матір, але є соціальними сиротами). Навіть у райдержадміністрацію приходили із застереженнями: «Жолобчуки поля набрали, то беруть дітей, аби його обробляли». Володимир Дмитрович на те казав: «По-перше, вони ще малі, подруге, якби пустив їх у город, то змотикали би все підряд, а весна раз у році». Це вже тепер діти знають, який вигляд має картопля чи морква, що звідки береться, люблять живність. А що до роботи батьки привчають, то хіба це погано? Попереду у них ціле життя і батьківська наука піде тільки на користь.

Що й казати, у наш меркантильний час не кожен може зрозуміти порив душі немолодого подружжя (коли брали дітей, господарю дому було 50, господині трохи менше). Тут своїм дітям не завжди можеш дати раду, а вони беруть на виховання чужих. На щастя, Жолобчуків підтримали педагогічний колектив, де вони багато років відпрацювали і де їх добре знали, сільський голова, священик. І злі язики довелося прикусити. Хоч не могли не знати у селі, що ще давніше Володимир Дмитрович зробив благородний крок. У його рідному селі на Івано-Франківщині по сусідству з батьками жила багатодітна сім'я. Батьки пили, діти страждали. Одного з хлопчиків з їхнього дозволу Володимир Дмитрович взяв до себе. Більше року малий жив у Більче-Золотому, ходив тут до школи і був за сина. Але батько почав вимагати повернути його. Важко було на серці Жолобчука, проте довелося відвезти малого. Недарма так тривожився. Через якийсь час дізнався, що батько на очах у дітей зарубав їхню матір. Вбивцю забрали до в'язниці, дітей — до сиротинця. А у Володимира Дмитровича досі тягар на душі: якби не повернув тоді малого, то, може, вберіг би його від потрясіння.

До речі, батьківського дому в Надвірянському районі Володимир Дмитрович не продає. Місця тут казкові (неподалік — дача Президента), тож улітку, коли впорається з городніми роботами, везе на відпочинок у Карпати своє чимале сімейство.

Коли я покидала гамірне обійстя Жолобчуків, подумалося, що побувала трохи в іншому часі, де не говорять про кризу, не переймаються дрібними клопотами, хоч у них, я впевнена, їх у кілька разів більше, ніж у кожного з нас, де живуть іншими цінностями. Не сумніваюся, коли діти виростуть і розлетяться по світу, найріднішим місцем для них буде цей дім, а в ньому — Батько й Мати.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: родина Жолобчуків.

Фото автора.

Бабуся незаконно засудженої Світлани Зайцевої звинуватила довірену особу в крадіжці великої суми грошей

Літня жінка, яка виховує трьох правнуків-сиріт, стверджує, що із 350 тисяч гривень на банківському рахунку не залишилося ані копійки

Історія відшкодування збитків за незаконне засудження матері трьох дітей Світлани Зайцевої, яка померла від туберкульозу, знову набула сенсаційного звучання. 78-річна Євдокія Оболєнських, яка є опікуном трьох правнуків — 6, 13 та 14 років, звинуватила у шахрайстві свого представника Максима Касьянова. Протягом кількох років він був для родини близькою людиною. Тепер літня жінка вимагає притягнути свою довірену особу до кримінальної відповідальності й подала відповідну заяву до прокуратури.

Інтереси матері й дітей Світлани, які домагалися відшкодування моральних та матеріальних збитків від міліції з прокуратури, представляв відомий донецький адвокат Сергій Салов. У січні минулого року апеляційний суд Донецької області нарешті поставив крапку в цій справі: позивачі повинні були отримати загалом два мільйони гривень — по 500 тисяч на кожного. Два мільйони гривень на той момент були найбільшою в історії українського правосуддя сумою, яку вдавалося отримати за незаконні дії правоохоронних органів. Але державні установи не квапилися із перерахуванням грошей. Не дочекалася їх Тетяна Бережна, мати Світлани Зайцевої: жінка, в якої було хворе серце, померла в лікарні. Діти осиротіли вдруге. Єдиною рідною людиною для них була прабабуся Євдокія Оболєнських.

Євдокія Павлівна стала багатою спадкоємицею. За законом, компенсацію, яка належала Тетяні Бережній, — 525 тисяч гривень, успадкували її мати, чоловік і онуки. Чоловік Бережної відмовився від спадщини на користь Оболєнських і надіслав відповідні документи із Росії, де мешкає. Таким чином, на рахунку прабабусі опинилася величезна сума — 350 тисяч гривень.

НАША ДОВІДКА

Як писала наша газета, мешканку Макіївки Світлану Зайцеву затримали за підозрою у вбивстві. Міліція «вибивала» у неї свідчення методами психологічного та фізичного насильства. Молода жінка не витримала й зізналася в тому, чого не скоювала. Її засудили до 7,5 року ув'язнення. А вже після того, як макіївчанка відбувала покарання у колонії, місцева міліція затримала двох громадян за підозрою в іншому вбивстві. Під час допитів затримані зізналися ще в одному злочині — саме в тому, за який було засуджено Світлану. Після закриття кримінальної справи молода жінка повернулася додому, де на неї чекали мати-інвалід та двоє малих дітей. Але перебування у слідчому ізоляторі та колонії не минули безслідно: колишня ув'язнена перетворилася на безнадійно хвору людину — в неї діагностували туберкульоз. Уже після звільнення Світлана народила ще одну доньку — Таню. А в квітні 2006-го померла в страшних муках. Їй було лише 28 років. Перед смертю жінка важила 20 кілограмів...

Адвокат зажадав гонорар, а його помічник ізолював від колишнього шефа прабабусю і сиріт

Максим був помічником адвоката Сергія Салова, у сім'ї Зайцевих—Оболєнських—Бережних йому довіряли. Одразу після того, як апеляційний суд підтвердив справедливість вимог сиріт і матері, помічник адвоката зробив гучну заяву, оприлюднивши копію договору Салова із Бережною. Згідно з цим документом, у разі позитивного вирішення справи захиснику належить виплатити половину суми отриманої компенсації. Максим умовив Євдокію Оболєнських припинити будь-які контакти з адвокатом і став самостійно підтримувати зв'язки з родиною, допомігши прабабусі оформити опікунство над дітьми.

«Він настільки втерся в довіру до мене, що на його прохання я дала йому генеральну довіреність, за якою він отримав у банку спочатку 300 тисяч гривень, а потім — останні 50 тисяч гривень, щоб віддати згодом мені, — написала в заяві до прокуратури Євдокія Оболєнських. — Але досі ані копійки мені не повернув, і взагалі втратив будь-який інтерес до мене і моїх правнуків, перестав приходити до нас, не відповідає на телефонні дзвінки. Я вважаю, що він обманним шляхом як шахрай заволодів моїми грошима, погрбував мене, стару, якій майже 80 років, і трьох моїх малолітніх правнуків, круглих сиріт, тому прошу покарати шахрая і допомогти повернути нам наші сирітські гроші».

В розмові з журналістами Євдокія Павлівна повідомила, що 300 тисяч гривень вони ходили отримувати вдвох із представником: «Я підписувала папір, щоб зняти гроші. Підійшли до каси, принесли таку стопку. Я підійшла до касира, а вона каже: «У вас 48 тисяч залишилося». Максим каже: «Ладно, ідіть додому, а там розберемося». І пообіцяв зробити мені ремонт усієї квартири. А зробив тільки чотири вікна і двері. Обіцяв і унітаз новий, і колонку, пічку, холодильник, і на балконі все зробити. Потім кажу: «Дай мені хоч 50 тисяч, мені гроші потрібні. А він каже: «В мене немає». За словами Оболєнських, решту грошей Касьянов зняв без її присутності наприкінці минулого року: «48 тисяч зняв у банку, поміняв на 5 тисяч доларів і приніс мені. Я кажу: «Як ти їх зняв?» А він: «Треба вміти».

Євдокія Павлівна стверджує: її представник на те, що витратив гроші своєї підопічної нібито на судовий процес (адвокат Сергій Салов подав позов, вимагаючи виплатити йому належний за договором гонорар), казав: «Якщо ви не віддасте, мене вб'ють. Я позичав у таких людей, вони бандити». Казав, що 100 тисяч наче віддав судді, хабарі всім журналістам роздав, телебаченню. Я вирішила все розповісти — може, в нього совість буде». Пенсіонерка продемонструвала одну з розписок на 30 тисяч гривень, яку вона писала, та заяву до опікунської ради з проханням зняти з рахунків дітей по 5 тисяч гривень для оплати адвоката в судовому процесі.

Річ у тому, що гроші, які лежать на рахунках дітей, Євдокія Павлівна не може зняти без згоди опікунської ради. Вона хотіла би мати власні гроші, щоби на них купувати онукам одяг, взуття, шкільне приладдя, іграшки.

По допомогу в цій складній ситуації жінка звернулася до Сергія Салова. Від свого судового позову із вимогами гонорару він не відмовляється. Але обіцяє посприяти Євдокії Оболєнських, щоб вона могла повернути гроші. «Я продовжую судитися за свою заробітну плату, сума моїх позовних вимог — 250 тисяч гривень, — повідомив адвокат. — Щодо Євдокії Павлівни, то вона могла б зробити недійсною довіреність, яку видала своєму представнику, але для цього потрібно їхати до того самого нотаріуса і писати заяву. В якого нотаріуса було оформлено довіреність, жінка не пам'ятає, її туди привезли на машині».

ФАКТ

За незаконні дії правоохоронних органів держава заплатила два мільйони гривень.

Я зателефонувала колишньому помічнику Сергія Салова із проханням прокоментувати заяви, зроблені Євдокією Оболєнських. «Жодних коментарів до того часу, коли буде завершено перевірку заяви прокуратурою, я не робитиму», — відповів співрозмовник.

Зараз усі троє дітей Світлани Зайцевої вирушили до санаторію в Маріуполі. Меншенька, шестирічна Танечка, цього року піде до першого класу. Старші — Аня і Женя — завершили лікування в протитуберкульозному диспансері й мають продовжити навчання у звичайній школі. Прабабуся каже, що хотіла б віддати дітей до гарного інтернату: з трьома правнуками вона сама не справиться.

Ліна КУЩ.

На знімку автора: Євдокія Оболєнських разом із правнуками в січні 2008-го перед засіданням апеляційного суду.

Що висвітила пожежа

У центрі Кіровограда днями горіла пам'ятка архітектури, нині — управління Державного казначейства. За словами співробітника управління рятувальних сил ГУМНС України в області Максима Крутіня, вогонь охопив практично всю покрівлю будинку (близько 300 кв. м. — **Авт**.). Боротися з вогнем довелося впродовж п'яти з половиною годин. До гасіння залучали 12 одиниць техніки та 30 чоловік особового складу.

Варто зазначити, що чимало будинків у центральній частині міста перебувають у такому ж або ще гіршому стані. Збудовані в позаминулому столітті, не ремонтовані чи не реконструйовані десятки років, вони становлять реальну загрозу і для людей, і для сусідніх будівель. Проте держава вже не в змозі забезпечити повністю нормальний стан житлово-комунального господарства.

Результати аналізу незадовільного стану об'єктів життєзабезпечення населених пунктів свідчать, що проблеми у сфері ЖКГ не лише залишаються нерозв'язаними, а й значно загострилися. Це зумовлює необхідність проведення структурних реформ, які дадуть змогу створити нову економічну модель експлуатації та розвитку житлового фонду, забезпечити його надійне й високоякісне обслуговування з урахуванням інтересів споживачів.

ФАКТ

4 лютого 2009 року Верховна Рада України прийняла за основу проект Закону України «Про Загальнодержавну програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2008—2012 роки».

Програмою передбачаються заходи, спрямовані на проведення структурних реформ на ринку житлово-комунальних послуг, зокрема, розвиток системи державного регулювання суб'єктів природних монополій, запровадження конкурентних відносин на ринку обслуговування житла, підвищення енергоефективності житлового фонду та об'єктів комунальної інфраструктури, модернізацію та розвиток інфраструктури тепло-, водопостачання та водовідведення шляхом розвитку публічно-приватного партнерства, забезпечення захисту прав споживачів на отримання житлово-комунальних послуг у необхідних обсягах, належної якості та за прийнятними цінами тощо.

Із Загальнодержавної програми реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2008—2012 роки (розділ «Сучасний стан житлово-комунального господарства»): «Динаміка основних показників, що характеризують діяльність галузі та стан обслуговування населення, погіршується. Так, з 2003 по 2007 рік протяжність ветхих і аварійних водопровідних мереж збільшилася на 10 тис. кілометрів та становить 34 відсотки їх загальної протяжності; середній рівень втрат води у мережах збільшився з 29 до 37 відсотків, частка котлів, строк експлуатації яких становить більш як 20 років, збільшилась з 22 до 25 відсотків, у ветхому та аварійному житлі проживає близько 175 тис. осіб, кількість застарілих і непрацюючих ліфтів у житлових будинках щороку збільшується на 3—4 відсотка».

Проте, «... питання потребує удосконалення підходів до фінансового забезпечення виконання Програми, приведення її у відповідність із загальнодержавними пріоритетами, забезпечення додержання ефективного використання бюджетних коштів під час реалізації державної політики, розроблення ефективного механізму залучення позабюджетних коштів, зокрема коштів міжнародних фінансових установ та донорських організацій, для формування житлового фонду і реформування житлово-комунального господарства в рамках розвитку публічно-приватного партнерства».

НАША ДОВІДКА

Споруда, що постраждала, збудована в 1868 році й належить до пам'яток архітектури. Остання її реконструкція проводилася у 1997 році.

Петро МЕЛЬНИК.

На знімку: в такому стані може опинитися ще не один будинок Кіровограда, та й багатьох інших міст України теж.

Фото прес-служби ГУ МНС в Кіровоградській області.

«Дівчино, а який у вас номер телефону?» — «Сто два!»

Громадський порядок у центрі Донецька охороняють представниці прекрасної половини людства. Щоправда, лише з 8-ї до 16-ї: саме стільки триває денний наряд жіночого патруля. Увечері на зміну заступають чоловіки. Вперше в Україні в полку патрульної служби створено жіночий взвод — 21 особа. Кількість бажаючих набагато більша: дівчата рвуться на службу в міліцію.

Мої співрозмовниці — інспектори патрульної служби молодший сержант Ельміра Ісхакова та рядовий Ілона Матуляк. Ельміра патрулює вулиці вже сім місяців, Ілона лише місяць набуває такого досвіду. Обидві дівчини — з родини міліціонерів, тож про службу в правоохоронних органах знають не з чуток. Батько Ельміри все життя пропрацював дільничим інспектором у Макіївці. Батько Ілони служить у загоні «Беркут», і з дитинства дівчині запам'ятались частi відрядження тата.

«Коли я сказала: «Тату, я хочу працювати в міліції», — він почав мене відмовляти, — каже Ісхакова. — Мовляв, ти ж знаєш, що це за робота. А тепер пишається мною. Хоча і хвилюється. І я не розчарувалася. Навпаки, коли досвід з'явився, служба ще більше почала захоплювати». Перед тим, як вийти на патрулювання міста, дівчата проходять жорсткий відбір і спеціальну підготовку в школі міліції в Маріуполі. Потрібна гарна фізична форма і міцне здоров'я, а також психічна стійкість.

Маршрут жіночого патруля пролягає через улюблені місця відпочинку донеччан: бульвар Пушкіна, парк кованих фігур та парк імені Щербакова. Найрозповсюдженіші порушення, які зустрічаються тут, — розпивання горілчаних напоїв та куріння в громадських місцях, а також дрібне хуліганство. На жаль, багато наших громадян вважають слова «відпочивати» і «пити та курити» синонімами. Чи сприймають дівчат-міліціонерів усерйоз? «Ми підходимо до порушників і робимо зауваження, просимо припинити правопорушення, — пояснює Ілона. — Дехто не сприймає це всерйоз, гадає, ми жартуємо. Але коли починаєш говорити серйозно, підкоряються. Протокол ми можемо скласти просто на місці».

У цей час мої співрозмовниці професійним оком оглянули сусідні лавки і підійшли до однієї з жінок, яка курила. На зауваження громадянка відреагувала миттєво, викинувши цигарку до урни. Молодіжна компанія, яка розташувалася з пивом і тюлькою, без зауважень згорнула «банкет», не встигнувши відкоркувати банки. Особливу увагу патрульні приділяють дитячим майданчикам: чомусь дорослі «дяді» і «тьоті» полюбляють смалити цигарки, пити горілку і нецензурно висловлюватися там, де граються діти. І ось тут жіночий патруль неоцінений. Трапляються і незвичайні ситуації. Одного разу на майданчику побачили хлопчика, який гірко плакав. Він не міг нічого розповісти про себе, лише показував рукою на книжковий магазин неподалік. З'ясувалося, мама з татом пішли до магазину півгодини тому, залишивши дитину на майданчику саму. Міліціонер узяла за руку малюка і розшукала його батьків.

ДО РЕЧІ

Жінки-патрульні озброєні складними гумовими кийками, газовими балончиками та наручниками. Вогнепальну зброю прекрасній статі довіряти побоюються — не виключено, що тоді міліціонерки можуть стати об'єктом нападу злочинців. Роботою підлеглих у полку надзвичайно задоволені: наприклад, знайдені мобільні телефони, які пербували в розшуку. «Бойові у нас дівчата, та й громадяни з ними ведуть себе стриманіше, ніж із хлопцями», — говорить заступник командира полку патрульної служби, майор міліції Володимир Красавін.

Не всі громадяни реагують на зауваження адекватно. Наприклад, нещодавно Ельміра Ісхакова разом із напарницею затримали правопорушника. «Він сидів на лавочці, перед ним стояла пляшка пива і пляшка горілки. А поруч — інші люди, в тому числі вагітна жінка зі своєю мамою, — розповіла міліціонер. — Ми зробили зауваження, але він повівся грубо, демонстративно випив при нас, а потім поліз битися, зірвав шеврон з сорочки моєї напарниці. Це вже злісна непокора законним вимогам працівника міліції. Довелося застосувати спецзасоби, ми скрутили молодика, доставили до райвідділу міліції. Потім був суд, правопорушника засудили на 15 діб».

Цікавлюся у дівчат, чи знайомляться з ними під час служби. «Багато молодих людей заграє, питає: «Дівчино, а який у вас номер телефону?» Я відповідаю: «Сто два!» — сміється Ілона. А от жіночий форменний одяг, на думку патрульних, потребує вдосконалення. «Хочеться чогось більш жіночого, красивого, — кажуть дівчата. — Брюки, сорочка — все пошито за чоловічим фасоном. Та й тканину треба б змінити, влітку в напівовняних штанях жарко. А взимку в бушлаті — жахливо виглядаєш». Так що міліцейським керівникам є над чим замислитися: адже охочих служити в міліції дівчат вистачає.

Ліна КУЩ.

На знімку (зліва направо): Ельміра Ісхакова, Ілона Матуляк.

Фото Олексія БУДЬКА.

Головним доказом став човен

Прагнення заробити на нелегальному бізнесі привело 53-літнього жителя Краснодона на лаву підсудних.

За словами затриманого, ідея нелегального переправляння людей через кордон виникла в нього після того, як з подібним проханням до нього звернувся один чоловік. Він пояснив, що загубив документи і тепер не може виїхати з України законним способом. За послугу клієнт запропонував непогану грошову винагороду. Протягом тижня човняр здійснив кілька незаконних переправ через державний кордон України по річці Сіверський Донець. Під час одного з «рейсів» його й затримали співробітники управління СБУ.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Збройний напад на ювелірний магазин

Його скоїли два зловмисники в Ужгороді.

Схопивши лоток з ювелірними виробами, вони, втікаючи, стріляли з вогнепальної зброї. Опергрупа фірми «Сенк», яка охороняє магазин, вчасно прибула на місце злочину та по гарячих слідах затримала одного із зловмисників.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Жертви Дем'янового Лазу

В урочищі Дем'янів Лаз відбулася панахида-віче до 20-ї річниці проведення перших розкопок жертв комуністичних репресій.

Саме ці розкопки, під час яких було знайдено останки сотень знищених сталінським режимом українських патріотів, у 1989 році сколихнули громадськість Прикарпаття і спонукали її до більшого спротиву тодішньому комуністичному режимові.

Історія цих поховань така. Наприкінці червня 1941 року, під час відступу Червоної Армії, Дем'янів Лаз став місцем масового знищення органами НКВС УРСР в'язнів місцевих тюрем. Спочатку компартійна влада намагалася видати їх за жертв фашистського режиму. Однак на Прикарпатті були ще живі свідки саме того червоного терору. Тож з ініціативи групи «Меморіал» при івано-франківському науково-культурному товаристві «Рух» влітку 1989 в урочищі Дем'янів Лаз було здійснено розкопки трьох могил. З них підняли останки 530 жертв. У розкопках брали участь криміналісти, група сприяння при Управлінні КДБ по Івано-Франківській області, представники громадськості.

Того ж року останки було перепоховано. На місці перепоховань пізніше збудували каплицю, біля якої проводяться поминальні заходи.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

На знімку: виступає один з ініціаторів і виконавців розкопок Зіновій Дума.

Загинув, рятуючи дітей

За одинадцять років, що минули від того трагічного дня, покладання квітів на могилу свого товариша Андрія Усаніна для співробітників відділу Державтоінспекції Севастополя не перетворилося на захід «для галочки». І приходять вони на цвинтар не в строго визначені дати.

...У перший день літа 1998 року командир взводу майор міліції Андрій Усанін супроводжував колону із шістнадцяти автобусів, що везли сімсот дітей відпочивати на Південний берег Криму. Настрій хлопчикам і дівчаткам не змогла зіпсувати навіть злива, що накрила трасу Севастополь—Ялта.

На мокрій дорозі рейсовий «Ікарус» занесло, він пішов юзом. Багатотонна машина мчала прямо на головний автобус колони з дітьми. До фатального зіткнення залишалися лічені секунди. За цей час тридцятитрирічний командир взводу ДАІ, котрий керував міліцейською «Волгою», що йшла на чолі колони, встиг оцінити ситуацію, прорахувати варіанти і прийняти єдино правильне в тій ситуації рішення: своїм автомобілем перепинити шлях рейсовому «Ікарусу».

Удар був такої сили, що «Волгу» відкинуло метрів на п'ятнадцять, зірвало водійські дверцята, водія вирвало з-за керма... Але «Ікарус» було зупинено. Ні діти, ні пасажири рейсового автобуса не постраждали.

Усю дорогу, поки Андрія везли до лікарні, а потім ще декілька днів він не переставав запитувати: "Як діти? Як діти?» Товариші по службі його заспокоювали: «Усе гаразд, ніхто не постраждав». Але Усанін не перестав запитувати. Тільки через деякий час лікарі сказали: «Він вас не чує».

Молодий міцний організм не зміг впоратися з численними травмами і пораненнями — через тиждень серце Андрія перестало битися...

Вісім років тому товариші по службі на могилі Андрія встановили надгробну стелу. На ній зображений середньовічний воїн у білому вбранні, який спирається на меч. Андрію Усаніну першому в Україні київський автомобільний журнал «Сигнал» присвоїв засноване для співробітників МВС за їхні особливі заслуги звання «Лицар».

Наталя ДАНИЛЬЧЕНКО,
співробітник прес-служби ОДАІ Севастополя.

Фото Миколи МАГДИЧА.

«...Пірадова — це цілий оркестр...»

Без сумніву, талант — це Божий дар, але покладатися тільки на нього не можна. Він ніколи нікого не рятує без постійної, впертої праці. Адже навіть великі ріки замулюються і висихають, як перестають трудитися джерела.

У творчій та інтернаціональній родині Пірадових любили Пушкіна і Міцкевича, Шевченка і Туманяна, італійську пісню й українську. Глава роду Володимир Йосипович, вірменин, народився у Варшаві. Мати — Алла Луїджівна, з італійської родини циркових діячів Безано, народилася в Росії. А наша героїня Елеонора Безано-Пірадова народилася у Тбілісі. Зростала в Києві, Харкові, Алма-Аті, Москві.

Алла Луїджівна часто брала на репетиції до театру маленьку Еллу. І та захоплено спостерігала за маминими злетами і кружлянням. Характерні танці душ — нелегке мистецтво, та дитині думалося, що вона ось-ось трохи підросте і стане такою ж, як мама. І колись вона заявила:

— Мама моя — балерина. І я такою ж буду!

Але батько бачив інший шлях для своєї улюблениці: вона повинна грати на роялі!

Ось так із шести років розпочалася рояльна каторга. По дві-три години то гами то арпеджіо. Хотілося чогось іншого, та й із дітьми погратися у дворі кортіло. Але на шляху поставала бабуся-вигадниця й оголошувала, що зала переповнена слухачами, всідалася посеред кімнати на стільці й аплодувала, закликаючи дівчинку до гри.

Володимир Йосипович працював головним диригентом і художнім керівником, часу на перевірку знань і вміння не завжди вистачало. Але весь час повторював, що без відданості справі і щоденної роботи ні з ким нічого не виходить. Праця, праця і праця! Без неї губиться і талант.

Були війна та евакуація до Алма-Ати. Батько і там працював головним диригентом та постановником, відкрив для казахів «Чіо-чіо-сан», за що одержав звання народного артиста Казахської РСР.

Після визволення України на деякий час зупинилися в Харкові, де Елеонора успішно закінчила музичну десятирічку. Голова державної комісії з Москви Григорій Гінзбург запросив її навчатися у свій клас.

«Який то був надзвичайний курс! — в одному з інтерв'ю пригадує Пірадова. — Що не студент — то особистість: Андрій Ешпай, Едуард Грач, Олександра Пахмутова. Ми не пропускали жодного світила, які давали фортепіанні концерти у столиці. Особливо мені подобався Ван Клайберн. А ще ми обожнювали Святослава Ріхтера, нашого земляка з України, який часто грав нові програми своєму вчителеві Генріхові Нейгаузу, теж з України. То було свято в консерваторії!»

Часто студенти відвідували і концерти знаменитих голосів Большого театру Івана Козловського, Сергія Лемешева, Олександра Огнівцева.

Якось молодий акомпаніатор так хотів показати свою віртуозність, що власним варіаційним супроводом тільки шкодив співакові. «Та він же не відчуває його дихання!» — дійшла висновку Елеонора, навіть не здогадуючись, що в майбутньому їй це дуже згодиться.

У 1953 році з дипломом піаніста-соліста-педагога вона повертається до Києва, де батько, знову головний диригент театру, бореться з новітніми партійними Сальєрі за постановку в поновленому після «правдинської «критики» варіанті опери Костянтина Данькевича «Богдан Хмельницький». Сам композитор настільки нервово виснажився, що зліг до Павлівської лікарні для душевно хворих, змінивши там автора «Любіть Україну» Володимира Сосюру.

Із спогадів Елеонори Пірадової: «Мене брали на роботу за конкурсом (тоді ще були дуже високі вимоги). Художню раду, яка мене прослуховувала, очолював знаний диригент і професор консерваторії Натан Рахлін. Спершу я грала соло з аркуша, потім — в дуеті з віолончелістом, а далі акомпанувала співакові. Прийняли мене піаністом-солістом. Але хтось сказав, та й сама я розуміла, що пробитися нагору до світочів-віртуозів — геть надскладно. А от акомпанемент у мене чудовий, чуттєвий. Та й світу білого побачу... І я вибрала й поринула в роботу...».

А Володимир Йосипович продовжував оновлювати репертуар трупи: «Пікова дама», «Іван Сусанін», «Борис Годунов». Саме останню оперу в постановці Пірадова високо поцінував Георгій Маленков, приїхавши з чималим почтом на прем'єру. Після вистави, вже у дружній розмові, Маленков запитав: «Чим я можу вам допомогти?». І Володимир Йосипович сказав правду: «Такі артисти — Паторжинський, Гмиря, Литвиненко-Вольгемут, Зоя Гайдай, а ставки низькі, як у провінції. А ми ж — столиця».

> **Без перебільшення, композитори не те, що любили, а просто боготворили її за розуміння суті мелодії й передачу (хай буде тлумачення) неповторно, по-своєму.**

Новий керівник держави зрозумів багатолітнього керівника театру, і через декілька місяців Київська опера стала академічним театром.

Хіба можна забути свій перший сольний концерт у філармонії? Геніальний Арам Хачатурян. Його музику Елеонора любила, здається, завжди, і балети «Спартак» та «Гаяне», і симфонії, і концерти, особливо — другий. Готувала його разом із батьком: він — за диригентським пультом, вона — за фортепіано. Скрипки, віолончелі, труби, флейти і гобої, навіть вірменський національний інструмент, дудук, діяли так злагоджено, що Елеонорі було легко і радісно, як ніколи. Шквал аплодисментів, виклики на «біс», квіти, потиск рук... А вдома вона сказала батькові, що переходить на акомпанемент. Володимир Йосипович не заперечив: «Коли ти хочеш стати концертмейстером, то тільки чудовим. І надалі — праця, праця і ще раз праця! Не замулюй джерела. А коли осягнеш ще й творчість Мусоргського — дістанешся вершини, що далеко за небесами». Останнє прозвучало, як заповіт...

А потім розпочалася п'ятдесятилітня одіссея концертмейстера Елеонори Пірадової. Спочатку від Карпат до Курил, а далі — Європа, Азія, Америка. Анатолій Солов'яненко, Дмитро Гнатюк, Анатолій Мокренко Володимир Тимохін, Роман Майборода, Євгенія Мірошниченко, Гізела Ципола, Лариса Остапенко, Євдокія Колесник, Марія Стеф'юк, Лідія Кондрашевська (всіх їх не перелічити), називали її «своєю». Коли талант довіряє талантові — то найвища довіра.

Без перебільшення, композитори не те, що любили, а просто боготворили її за розуміння суті мелодії й передачу (хай буде тлумачення) неповторно, по-своєму. Так Юлій Мейтус, композитор могутніх і великих полотен, але водночас і автор ліричних і мудрих романсів, опісля їх запису відгукнувся до неї листом: «Ви володієте не тільки талантом і майстерністю, а Бог Вам дав ще й проникливість, яка розкриває задум автора і збагачує його музику різними відтінками. Цей хист мало кому властивий, ним наділені хіба що справжні митці...».

Брати Майбороди, Олександр Білаш, Ігор Поклад, Костянтин Мясков, Ігор Шамо і багато інших давали «на пробу» свої кращі твори тільки їй. Знали: в їхній мелодії буде ще якесь відкриття.

Працюючи у видавництві «Музична Україна», мені часто доводилося бувати на пленумах та з'їздах Спілки композиторів України. І щоразу тут грала Елеонора Пірадова. І ніхто не смів навіть голосу подати й кашлянути до останнього згаслого звуку. Опісля — аплодисменти, крики «браво!», «бравісимо!». А якось Григорій Якович Гембера, композитор і редактор видавництва, прошепотів мені:

— Правду кажуть: яблуко від яблуньки...

— Що ви маєте на увазі?

— Батька я добре знав, Володимира Йосиповича. Геніальний був і диригент, і постановник. Дочка, бач, в іншій іпостасі, але також геній... Хоча виганяли з роботи колись через профнепридатність... Це тільки в нас може бути такий ідіотизм: вона привозить із Москви першу премію з конкурсу імені Мусоргського, а їй кажуть: іди геть. Ох, скільки ж їх, заздрісних і нікчемних...

— Сальєризм, — буркнув я у відповідь.

— Добре слово ти придумав... Ох, гнати б їх, гнати...

А через декілька днів Костянтин Олександрович Мясков сказав, що Анатолій Мокренко співатиме нашу пісню «Бабине літо».

— З оркестром? — зрадів я.

— Воістину, — розсміявся завжди добродушний мій земляк і співавтор. — Елеонора Пірадова — це цілий оркестр!

Людина-оркестр. Людина-легенда. Народна артистка...

«А роки, як розсідлані коні, — співається в пісні Дмитра Луценка, — летять, летять, летять...»

Хай ще довго їм летіти, не зупинятися ні на мить у віковічному творчому леті й пориві.

Борис ЧІП.

Фото із сайту: www.filarmonia.com.ua.

Учора, 11 червня, мабуть, єдиній в нашій країні народній артистці України з числа концертмейстерів, кавалерові орденів «Знак пошани», Трудового Червоного Прапора, княгині Ольги III ступеня, лауреатові престижних міжнародних, всесоюзних і всеукраїнських конкурсів виповнилось 80 років.

Редакція газети «Голос України» приєднується до численних привітань із цим славним ювілеєм!

У Кримському республіканському домі дитини «Ялинка» відкрили новий корпус

Перерізали стрічку перші особи автономії, подарували багато іграшок, відеоплеєр і до нього велетенську колекцію кращих вітчизняних мультфільмів.

У просторому корпусі є спортивний і актовий зали, ігрові кімнати, процедурні кабінети, ординаторська, облаштований сучасною побутовою технікою харчоблок з холодильниками, електропечами і витяжками, електронними вагами, складами й коморами.

Головний лікар «Ялинки» Олександр Хрипун розповів, що в найкризовіші роки матері кидали в пологових будинках понад три сотні немовлят, а дім дитини міг прийняти тільки 180. Тож дітей доводилося довго тримати в лікарнях, очікуючи, коли звільниться місце. У переповнених групах дітки часто хворіли.

У спеціалізованому закладі багато дітей-інвалідів, які потребують лікування і догляду, тож персонал складається не лише з вихователів, а й із лікарів. Для них тепер теж відкриваються нові можливості. Нині створено всі умови, щоб медикаментозне лікування стало ще ефективнішим, супроводжувалося спеціально розробленим комплексом розширеного спектра фізичних вправ і занять з психологами. Тож медики обіцяють упоратися з найскладнішими діагнозами. Раціонально буде використано й відреставроване приміщення старого корпусу. Тут збільшать число груп й нарешті зменшать кількість вихованців у них. Це відповідатиме й санітарним нормам, і вихователі зможуть більше уваги приділяти кожній дитині.

Проект реконструкції «Ялинки» коштував державному й кримському бюджетам понад сім мільйонів гривень. На оформлення й устаткування ще чотирьох приміщень для дитячих груп депутати Верховної Ради автономії наполегливо відшукують ще п'ять мільйонів гривень і обіцяють швидко завершити цю справу, попри кризу.

Головний лікар дому дитини зазначив, що нині тут живуть 125 покинутих матерями діток. За його словами, українські сім'ї останнім часом стали значно більше всиновлювати сиріт і брати їх під опіку, ніж іноземні. Адже ще донедавна доводилося віддавати чимало кримських малят в Ізраїль, США, Італію, Німеччину і Францію.

Лише декілька років тому на півострові була тільки одна прийомна родина — нині їх більш як шістдесят, було 12 будинків сімейного типу — тепер 26. Олександр Хрипун відзначив тенденцію часу: «Вперше за тридцять років існування «Ялинки» на усиновлення віддаємо більше дітей, ніж приймаємо покинутих у пологових будинках. Групи зменшуються неухильно, а те, що дедалі більшій кількості малюків повертаємо турботливих батьків, — для колективу найвища нагорода за працю».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Оплата праці в ручному режимі

Комітет з питань науки і освіти проаналізував умови оплати праці науково-педагогічних і педагогічних працівників бюджетної сфери на основі Єдиної тарифної сітки (ЄТС).

На черговому засіданні заслухали інформацію Рахункової палати України про результати аналізу ситуації, Центрального комітету профспілки працівників освіти і науки.

Народні обранці зазначили, що практика застосування ЄТС фактично підмінила передбачений законодавством механізм оплати праці науково-педагогічних і педагогічних працівників ручним управлінням. Наслідком цього стало суб'єктивне встановлення тарифних коефіцієнтів — окремим категоріям освітян, погіршення міжпосадових співвідношень, ситуативне встановлення розміру посадових окладів тощо.

На засіданні підкреслювалось, що введення доплат до посадових окладів за вчені звання та ступені замість їх підвищення призвело до фактичного зменшення заробітної плати науковців і педагогів. Це пояснюється тим, що доплати не впливають на формування розміру посадового окладу, а тому зменшуються суми матеріальної допомоги на оздоровлення, преміювання, інші надбавки, розміри яких визначаються від нього.

Комітет вирішив звернутися до Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко з пропозицією внести зміни до Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» в частині встановлення розмірів посадових окладів працівника першого тарифного розряду на рівні мінімальної заробітної плати.

Вл. інф.

ІЗ-ЗА ПАРТИ — НА ЛАВУ

Згубила жага до знань

Зловмисника, який пограбував філію «Ощадбанку» в Донецьку, затримано.

Нагадаємо, 3 червня цього року, приблизно о 13.00, невідомий в масці зайшов до банківської установи і, погрожуючи пістолетом, зажадав грошей. Касир видала йому майже 800 гривень. Через кілька днів дільничні інспектори міліції, які відпрацьовували мікрорайон, прилеглий до місця події, затримали грабіжника. У нього вилучено сумку, в якій були маска-шапочка, аркуш паперу зі словом «Перерва», а також пневматичний пістолет.

Підозрюваний — 17-річний студент-першокурсник одного з престижних донецьких вузів. Хлопець пояснив, що вирішив вдруге пограбувати ту саму філію, оскільки перша спроба була вдалою. За його словами, готівка йому потрібна для продовження навчання.

АНЕКДОТ ВІД ВОВОЧКИ

Іспит. Викладач:
— Що ви так хвилюєтеся? Боїтеся моїх запитань?
— Ні, я боюся своїх відповідей.

Є диплом про вищу. А навіщо?

ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК

Колега у розпачі: єдиний син Сергій торік закінчив економічний університет і досі без роботи за спеціальністю. Чи не щокварталу змінює фірми, працюючи менеджером, маркетологом, адміністратором. «Піду в чорнороби або в таксисти, — каже. — Набридло».

Фото Богдана МАСЛЯНИКА (з архіву «Голосу України»).

Готуємося до іспитів.

Розумію: набридло бути хлопчиком на побігеньках, а, значить, для биття. «Навіщо вчився, старався, штани протирав?» — резонно запитує. І хіба тільки він! Якщо вірити Андрію Черних, координатору громадської ініціативи «Студентський захист», «понад 700 тисяч випускників вузів улітку поповнять армію безробітних».

Арифметика проста: цього року дипломи отримають студенти 841 ВНЗ та 570 технікумів і коледжів.

Рідко який заклад дбає про реальне працевлаштування свого вихованця. Здебільшого декани вимагають принести довідку з підприємства-організації. Сергій, до речі, приніс з ТОВ, де проходив практику, але посаду там йому так і не запропонували. «Почекай, розкрутимося». А тут усіх кризою накрило...

Андрій Черних у темі, коли зазначає: «Економічна криза лише загострила проблеми працевлаштування випускників і в черговий раз довела, що уряд не має системного підходу до вирішення найактуальнішої проблеми для більшості молодих громадян... Очевидно, що основним завданням держави у сфері вищої освіти є забезпечення потреб суспільства у кваліфікованих кадрах. І це завдання держава абсолютно не виконує».

Знайти гідну посаду, надто за улюбленою спеціальністю, вдається дітям підприємців і за протекцією. Таких небагато, бо конкурентів — досвідчених фахівців, безліч. Хіба новачок з дипломом комусь потрібен у час масових скорочень?

Що робити? Не перераховуватиму банальні істини, про які знають автори ідей про мільйон робочих місць, про десять кроків до людей тощо. Вони не були реалізовані у період «найвищих досягнень економіки», а сьогодні звучать як знущання.

НАША ДОВІДКА

Торік дипломи отримали 932 тисячі юнаків і дівчат. З них лише 19,5 відсотка, за даними навчальних закладів, надали документ про працевлаштування. Серед «щасливчиків» — тисячі сергіїв, які відзвітували фіктивною довідкою.

Життя усе виправить. Кількість вузів, справжніх, зменшиться до оптимальної.

Вищу освіту здобуватимуть ті, у кого буде бажання і клепка в голові. А там, дивись, виробництво з колін встане... І воно не потребуватиме стільки юристів, економістів, фінансистів. І освіта тоді вимушена буде переорієнтуватися на підготовку робочих спеціальностей, а не кабінетних клерків.

...Мої молоді знайомі через три роки після закінчення вузу вступили на інженерний факультет і матимуть невдовзі другу вищу освіту. Сподіваюсь, вони не питатимуть: «А навіщо?..»

Коментар з приводу

Черкаський державний технологічний університет має певний досвід вирішення зазначеної проблеми. Про це розповідає ректор ЧДТУ Юрій ЛЕГА:

— Університет налагодив тісні зв'язки з підприємствами, організаціями та установами регіону: проводяться зустрічі роботодавців зі студентами, «круглі столи», прес-конференції, ділові ігри.

Випускові кафедри укладають довгострокові договори з ними. Студенти проходять там практику з перспективою отримати робоче місце.

Працевлаштування випускників є показником актуальності спеціальностей на ринку праці, а також якості освіти. Саме тому університет зацікавлений у здійсненні моніторингу, який проводиться спільно з міським та обласним центрами зайнятості, а також відповідними фірмами. Випускників ЧДТУ бюджетної форми навчання на обліку з безробіття у зазначених центрах не зареєстровано.

У нас публічно проводиться захист бакалаврських та магістерських робіт. Присутні на захистах роботодавці тут же відбирають персонал для своїх підприємств і організацій.

Університет чітко виконує загальнодержавне завдання з надання гарантованого першого робочого місця. Вуз не раз визнавали «Кращим роботодавцем року».

Іван ГОШКО.

Піонер Пунда

СВІТЛИМ РЯДКОМ

У селі Клинове чотири роки працює недільна школа. Про це мені повідомив її «директор» — священик місцевого храму Василь Байтала.

Факт чудовий. Але як і чого вчать у цій школі й чи не є вона, борони Боже, небажаним конкурентом державним закладам?

Із цими запитаннями я і з'явився у відділі освіти Городоцької райдержадміністрації.

Доки чекав начальника, його заступник Маріанна Швець і гостинні колеги пригощали мене чаєм. Слово за слово, з'ясувалося, що в районі успішно завершено комп'ютеризацію 42 шкіл, чверть комплексів під'єднано до Інтернету. Програму «Шкільний автобус» також виконано.

Незважаючи на зменшення учнів, школи не закривалися і не реорганізовувалися. У планах РДА — завершення будівництва корпусу ЗОШ-2 у райцентрі, капітальні ремонти шкіл, у т. ч. туалетів, що, погодьтеся, досить і досить показово...

Схоже, подумалося, районна влада обрала правильні пріоритети, зміцнюючи матеріально-технічну базу дитячих закладів. В інших районах, оптимізуючи систему освіти, тимчасові керівники передусім пускають «під ніж» школи, які потребують хазяйської руки. А навіщо їм морочити голову з реконструкціями та ремонтами (тим паче будівництвом), якщо Київ фактично благословив «оптимістів», котрі поспішають закривати і реорганізовувати. Адже це простіше, ніж шукати кошти на нові вікна, модульні газові котельні, дах і підлогу.

— Саме наш начальник — творець, — підкреслили співрозмовники. — Не випадково його вдруге запросили на посаду.

Його входження в ту саму річку цілком логічне.

Господарська жилка Вадима Пунди проявилася в Клинівській ЗОШ, де директорував 16 років.

За нього в 1995-му побудували школу на 345 учнів. До слова, на її відкритті подарували перший у районі комп'ютерний клас! За півтора мільярда купоно-карбованців, між іншим.

З ініціативи Вадима Дмитровича одинадцятирічка взяла тоді 50 гектарів ріллі. Маючи техніку, інвентар і працьовиті руки, колектив вирощував без проблем всі необхідні овочі для їдальні.

Першим у районі Пунда відкрив клас для шестирічок.

Після цього директора-піонера забрали в Городок. Не встигши реалізуватися в кріслі головного вчителя району, Пунда перейшов у Сатанівську ЗОШ (про причини промовчимо).

Тут він теж шукав і знаходив. Зокрема, допрофільна і профільна освіта — його дітище. Випускники школи разом з атестатом одержують (єдині в області) права водіїв, трактористів, кухарів. І трудову книжку із записом про дворічний стаж. Крім того, у рамках експерименту, проведеного обласним управлінням, за почином невгамовного новатора, сатанівські діти одночасно вчаться в аграрному ліцеї села Лісоводи. Чотири дні в ЗОШ, два — в ліцеї, де вивчають спеціальні дисципліни.

Чи буде експеримент вдалим і чим закінчиться задум реконструювати дитсадок під школу на 60 місць у селі Курівка — розповімо...

...Прощаючись, я згадав про недільну школу в Клиновому.

— Якщо вона сприяє відродженню духовності в селі, то про яку конкуренцію може йти мова? — запитанням відповів Вадим Пунда.

З тим я й вирушив до Клинового.

Іван ІЛЛЯШ.

Городоцький район
Хмельницької області.

Не нав'язувати і не забороняти

РОБОТА НАД ПОМИЛКАМИ

Вісім з лишком років тому місцеві татари Криму почали вимагати відкриття національних шкіл і класів.

Хочу скласти світлу шану нині покійній Османовій Зері Муртазаївні, завдяки якій відкрили класи з кримськотатарською мовою навчання у селі Мирнівка, а пізніше — кримськотатарську школу в Зарічному, де стала директором.

Зера-ханум була подвижницею, до останнього дня життя опікувалась долею земляків, залишила один із кращих закладів на півострові.

Але один педагог не може розв'язати мовну проблему народу.

У Криму відсутнє мовне середовище, де можна закріпити знання. Спілкування в сім'ї явно недостатньо. Тому треба, щоб кримськотатарська мова використовувалася як друга державна. Щоб усюди чиновники і фахівці володіли українською і кримськотатарською. Для цього слід у вузах півострова запровадити обидві мови, а в педагогічних ВНЗ обов'язково готувати спеціалістів-предметників.

Але жодним чином не забороняти російську! Нехай вона живе і процвітає! Та треба дати можливість розквітнути і державній. У селах, як це є в нашому районі (до честі начальника відділу освіти Віктора П'ятниковського), слід відкривати національні школи. Забезпечити заклади підручниками. Дати можливість вчителям викладати рідними мовами. Бо нині відповідний наказ МОН є, а книжок нема! Крим отримує їх здебільшого російською.

У містах теж бажано відкрити українські, кримськотатарські школи, змінити навчальні плани.

І все-таки, повторюсь, починати треба з представників влади. Державні мужі обов'язково мають складати іспит на знання української, кримськотатарської мов. Бо нерідко спостерігається дискримінація. Якщо ви, скажімо, звернетесь до чиновника російською, то він, буває, попивши чаю, потрімавши вас за дві години в коридорі, відповість мовою сусіда. А якщо заговорите з ним українською чи кримськотатарською — можете не чекати: і після чаю він з вами не спілкуватиметься.

Нав'язувати мову не можна. Однак треба дати право говорити на тій, яку людина обирає.

Сьогодні, на жаль, це право державою не захищено.

Олена КИЯНИЦЯ.

с. Мирнівка
Джанкойського району, Крим.

Чотири секунди на роздуми

Підіймаюся по східцях на третій поверх Іваничівської загальноосвітньої школи I–III ступенів, заходжу в той самий клас, у якому провів свій останній урок вчитель початкової військової підготовки Юрій Лелюков.

...Як завжди, пролунав тоді дзвінок, і десятикласники сіли за парти. Вони випереджали вивчення теми. Юрій Миколайович розповідав дітям про будову гранати, принцип її дії, бойову силу. Школярі уважно слухали.

Колишній прикордонник, кадровий офіцер, а нині старший лейтенант запасу умів заворожити юні серця, бо у своїй розповіді вплітав цікаві приклади із життя на заставі, епізоди із часів Великої Вітчизняної війни.

— Перш ніж підготувати гранату до бойового стану, — показував Юрій Лелюков, — потрібно притиснути спусковий важіль і висмикнути кільце. В учбовій гранаті почується клацання, а в справжній — ще й піде димок. Якщо чеку висмикнути, до вибуху залишиться чотири секунди. Двадцять шість пар дитячих очей спостерігали за рухом учителя. Юрій Миколайович впевнено відпустив чеку. Клацнуло — і пішов димок...

Блискавично запрацювала думка. Поруч вікно, але ж там, у дворі, граються щебетливі малюки, а перед ним — цілий клас.

Випускники побачили, як учитель різко повернувся до них спиною, метнувся в куток і притиснув гранату.

Пролунав оглушливий вибух. У вікнах повилітали шибки. Із стін і стелі посипалася штукатурка. Клас заволокло димом. Діти до кінця не усвідомили, що сталося. Підбігли до вчителя і побачили його закривавлене тіло...

...Народився Юрій Лелюков у мальовничому селі Заболотці, що на Волині. Його батько Микола Ілліч — колишній прикордонник, а мама Катерина Григорівна — вчителька початкових класів, відмінник народної освіти. Сіроокого хлопця з дитинства вабили оборонні споруди — доти — німі свідки Великої Вітчизняної. Як і багато його ровесників, він мріяв стати офіцером.

Перед тим, як подати документи в училище, пройшов добрий гарт у робітничому колективі Іваничівського цукрового заводу, де до цього працював його батько. Власне, підприємство дало молодому слюсару-турбіністу направлення до вступу у Московське вище командне Червонопрапорне училище при Раді Міністрів СРСР.

Навчався курсант-прикордонник наполегливо. Кожен день — від підйому до відбою був ущерть заповнений заняттями: теоретичними, стройовою підготовкою, стрільбою.

Щоліта, приїжджаючи на канікули до батьків у рідні Іваничі, Юра неодмінно навідувався до своєї школи, годинами спілкувався з учнями і вчителями.

Юрію Лелюкову пропонували місце і кар'єру в училищі. Але він вибрав неспокійний кордон — на півдні в горах, де влітку нестерпна спека, а взимку — тріскучі морози та снігопади.

Звільнившись у запас, старший лейтенант Лелюков, людина грамотна й ерудована, деякий час працював інструктором райкому партії, заступником голови колгоспу імені Мічуріна. А коли у загальноосвітній школі №2 з'явилася вакансія вчителя початкової військової підготовки, пішов туди. Він став другом дітвори: разом грали у футбол, готувалися до військово-спортивної гри, виношували задум створити гандбольну секцію.

Той листопадовий урок став останнім у житті вчителя. Для роздумів було усього чотири секунди і Юрій Миколайович у своїх тридцять п'ять прийняв єдине правильне рішення, накривши собою бойову гранату і тим самим врятувавши життя двадцяти шести юнаків і дівчат.

У Катерини Григорівни та Миколи Ілліча не стало єдиного сина, у Лариси Валентинівни — люблячого чоловіка, у шестирічної Лесі і маленького Юрасика — татуся...

За самовіддані дії та мужність, виявлені при врятуванні життя учнів, указом Президії Верховної Ради СРСР від 24 квітня 1985 року військового керівника Іваничівської середньої школи №2 Юрія Миколайовича Лелюкова нагороджено орденом «Знак Пошани» (посмертно).

...Готуючись до 25-річчя подвигу Юрія Лелюкова, у школі переоформляють кімнату його пам'яті. І було б доречно, якби подвиг цієї світлої людини, щирого українця, належно оцінила незалежна держава.

В'ячеслав СТРИЙ.

Іваничі
Волинської області.

На фото: Юрій Лелюков.
Фото з архіву автора.

Шкільні роки не забуваються

У лютому цього року відбулася ювілейна зустріч випускників Київської середньої школи № 48. Сорок років тому запальні юнаки і дівчата покинули храм науки з великими мріями. Більшість з яких збулися. Майже всі випускники здобули вищу освіту і тепер працюють на державних, освітніх і громадських посадах в Україні та за кордоном.

Розумне, добре, вічне, посіяне в минулому, нині радує щедрим урожаєм. Серед випускників є заслужений артист України Сергій Чуркін, талановитий лікар Людмила Чепель, обдарований художник В'ячеслав Дормідтондов. Є серед них педагоги, банкіри, хіміки, та головне, що усі вони — порядні та хороші люди!

Важко передати словами скільки позитивних, приємних вражень отримали від зустрічі колишні учні! Вони із вдячністю згадували своїх досвідчених вчителів. Добрим словом відзначили колишнього директора школи Любов Ісаївну Броневецьку, яка була зразком в освіті і організації роботи педагогічного колективу, класного керівника Клавдію Федорівну Борцову, котра фактично заміняла у школі матерів.

Великим сюрпризом для учасників зустрічі була присутність першої вчительки Ніни Олексіївни Усової, яка вже більше 50 років викладає російську мову.

Дружний клас з приємністю згадував зустріч ранкової зорі, запах квітів Володимирської гірки, незабутні шкільні роки.

Василь ТИМОЩИК,
ветеран війни і праці, колишній член батьківської ради школи № 48.

Київ.

На знімку: випускники 1969 року школи №48 з першою вчителькою Ніною Усовою.
Фото з архіву автора.

Чия це перемога?

З великим інтересом дивився фінальну гру футбольних команд «Шахтар» і «Вердер». А потім спостерігав, як тріумфували переможці. Вважається, що перемогла вітчизняна команда, а скільки в ній українців?! Адже під час нагородження гравці «Шахтаря» вийшли на церемонію не тільки з дітьми, а й з державними прапорами. Разом з жовто-блакитними ми побачили румунський, польський, хорватський.

Купуючи кращих спортсменів світу, приписуємо собі їхню перемогу...

Я завжди з великою насолодою дивлюся двобої наших боксерів — Володимира й Віталія Кличків. І пишаюся ними: вони демонструють свою силу, спритність, майстерність. А от командою «Шахтар» пишатися не можу. Нехай не ображаються на мене справжні донецькі шахтарі. Але команда ця не шахтарська, а «бразильська», як назвав її диктор.

Ніколи не повірю, що в нашій рідній багатомільйонній країні немає талановитих і сильних гравців для створення справді української команди!

Дмитро ЧАРКІН,
член Національного союзу журналістів України.

Одеса.

Такої безгосподарності ще не бачив

Я ніколи в газету не писав, та вболівання за нашу землю змусили мене взятися за перо. Сімдесят років, як живу на білому світі, але такої безгосподарності та варварського ставлення до неї ще не бачив.

Пам'ятаю, у 1961 році для захисту полів садили лісосмуги. Тоді я працював на тракторі, а мене агроном не попередив, що у кінці поля — молоді саджанці, і я їх переорав. Тоді це був такий скандал, що мене ледь не оштрафували.

Нині на цих місцях буяють дуже гарні дерева. Мене страшенно обурює, що фермери беруть в оренду поля: косять, збирають урожай, солому кидають, а потім спалюють її разом із посадками. Фермери задоволені, що лани чисті, а те, що знищено дерева, їх не хвилює.

Коли я працював, поля доглядали і підживлювали. Солому не палили, а косили залишаючи 2—3 сантиметри стерні, потім її переорювали разом з розкиданими добривами. До годувальниці-землі ставилися з любов'ю і турботою. І вона платила гарними врожаями.

Анатолій ШВЕЦЬ,
ветеран праці, інвалід III групи.

Лугове
Петропавлівського району
Дніпропетровської області.

Допомагають захистом і порадою

Від імені вінничан щиро дякую народним депутатам України Юрію Романовичу Мірошниченку, Миколі Дмитровичу Катеринчуку та Юрію Анатолійовичу Кармазіну. Вони не лише активно працюють, як найкращі юристи і правники, над вдосконаленням законодавства, а й відгукуються на звернення людей, співчуваючи чужій біді, всіляко намагаються вирішити проблеми. Своїми депутатськими запитами вони безвідмовно прагнуть допомогти та захистити тих, хто потерпає від свавілля місцевих чиновників.

Народні депутати Ю. Мірошніченко, М. Катеринчук і Ю. Кармазін — це дійсно чуйні, порядні, чесні та доброзичливі люди, до яких у будь-який час можна звернутися по захист і пораду.

Сподіваємося, що наше добре слово надасть їм наснаги у нелегкій, але такій потрібній праці.

Віктор ДОРОШЕНКО.

Вінниця.

Забави, що обдирають людей як липок

Ми, постраждалі від ігрового бізнесу родини, звертаємося до народних депутатів України з проханням ліквідувати це зло. Молоді люди, підхопивши вірус «ігроманії», влізають в неоплатні борги, втрачають житло, переховуються від кредиторів чи найстрашніше — закінчують життя самогубством.

У нашому невеличкому місті Чернівці, скажімо, ігрові заклади заманюють яскравими вивісками на кожному розі. Скільки їх — порахувати неможливо, а чиновники продовжують давати добро на відкриття нових. Навіщо?!

Молодь, яка здебільшого не має роботи і грошей, гадає, що «добрі люди» приготували їм великі виграші. Наслідки цих пасток — плачевні: судові тяжби дістають усіх членів родини, розпадаються сім'ї, втрачаються нажиті важкою працею матеріальні цінності.

Чому б не організувати підприємства з робочими місцями, де люди мали б стабільну заробітну плату? Та ні! Придумали ігрові забави, що обдирають людей як липок і ще більше заганяють у безвихідь.

Поважні народні депутати! Почуйте крик материнських сердець і прийміть розумне рішення з приводу ігрового бізнесу. Не калічте наших дітей! Захистіть їх від заманливих пасток!

А підприємців, які вклали свої мільйони в ігровий бізнес, просимо, щоб спрямовували свої капітали на справи, які принесуть користь їм, людям і державі. Але це мають бути такі вкладання грошей, за які люди дякуватимуть вам і вашим дітям. А не проклинатимуть...

Матері постраждалих дітей.

Чернівці.

Вісті звідусіль

Вітрильний спорт. Акваторія Київського водосховища. Х регата на Кубок Вадима Гетьмана. **Група перегонових яхт.** 1. «Амазонка» (Геннадій Іщенко, Олег Невада, Олексій Клименко, Олександр Тимченко, Сергій Северин, Анатолій Невада). 2. «Святий Георг» (капітан Вадим Шишкін). 3. «Катюша-2» (Борис Тимонькін).

Група крейсерсько-перегонових яхт. 1. «Альфа» (Денис Хащина, Олексій Сидоренко, Михайло Гордін, Сергій Бугаєв). 2. «Еверест» (капітан Сергій Тихомиров). 3. «Океан» (капітан Олег Димко).

Новітній олімпійський клас «Форті-найнер». 1. Родіон Лука, Георгій Леончук. 2. Іван Колобов, Сергій Патковський. 3. Сергій Сирота, Олександр Шаравар (усі — Вишгород).

Катамарани класу «ТорСат». 1. Андрій Головко, Олег Тахтамишев (Харків). 2. Олексій Волошенюк, Роман-Данило Гринів (Київ). 3. Вольфганг Кордес (Німеччина, Мюнхен), Володимир Двірко (Україна, Київ).

Дитячі катамарани «Снісо». 1. Світлана Якименко, Анастасія Шумилова. 2. Антон Трофимов, Олександр Школьний. 3. Олександр Павлюк, Артем Райденко. 4. Анастасія Кучер, Євгенія Коник.

Біатлон. Чоловіча та жіноча збірні України розпочали підготовку до зимової Олімпіади у Ванкувері. Після зборів у Чехії наших спортовців чекає традиційний збір у Литві (12—20 червня).

Далі наші спортсмени розділяться: жіноча збірна і молодь поїдуть до Тисовця, а шість чоловіків і Оксана Хвостенко тиждень тренуватимуться в трубі в Торсбі (Швеція). Наступний збір чоловіча команда проведе в білоруському місті Логойську. Потім збірні вирушать на висоту: дівчата до австрійського Обертіллаха (1420 метрів), а хлопці — до італійського Антхольца (1650 метрів).

У вересні чоловіча команда тренуватиметься в Тисовці. А далі виїзд на перший сніг у Рамзай (Росія), диспансеризація та збір у Муніо (Фінляндія) для всієї збірної України. 29 січня з Антхольца українські біатлоністи вирушать до Франкфурта-на-Майні (Німеччина), а звідти літаком — до Канади. Склад олімпійської збірної — шість жінок і п'ятеро чоловіків. Кількість визначається за підсумками двох останніх чемпіонатів світу в Естерсунді (Швеція) і Пйонгчанзі (Корея).

Футбол. Контрольний матч національних збірних. **Білорусь — Молдова. 2:2.** Голи: Родіонов, 5, Близнюк, 27 — Калинков, 77, Андронік, 84.

Сергіїв день, а не команди...

Футбол. Чемпіонат світу—2010. Відбірний раунд. 10 червня.

Група 1. Швеція — Мальта. 4:0. Данія — 16 очок, Угорщина — 13, Португалія, Швеція — по 9, Албанія — 6, Мальта — 1.

Група 4. Фінляндія — Росія. 0:3. Німеччина — 16, Росія — 15, Фінляндія — 10, Уельс — 9, Азербайджан, Ліхтенштейн — по 1.

Група 6. Англія — Андорра. 6:0 (Руні, 4, 39, Лемпард, 29, Дефо, 73, 75, Крауч, 80).

Україна — Казахстан. 2:1. Голи: Нуссербаєв, 18, Назаренко, 33, 47.

Україна: Богуш, Мандзюк, Русол, Чигринський, Шевчук, Тимощук, Гай, Ротань (Калиниченко, 81), Назаренко, Воронін (Селезньов, 68), Мілевський. **Тренер** — Олексій Михайличенко.

Казахстан: Мокін, Кіров (Ірісметов, 70), Абдулін, Кислицин, Карпович, Нуссербаєв (Травін, 63), Скорих, Хижниченко, Кукєєв, Логвиненко, Ербес (Аверченко, 74). **Тренер** — Бернд Шторк.

Попереджено Нуссербаєва, 32.

Арбітр — Бруно Пайшау (Португалія).

Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 10 000 глядачів. 29 градусів.

	В	Н	П	М	О
1. Англія	**7**	**0**	**0**	**26—4**	**21**
2. Хорватія	3	2	1	12—6	11
3. Україна	3	2	1	9—6	11
4. Білорусь	3	0	2	14—7	9
5. Казахстан	1	0	6	7—22	3
6. Андорра	0	0	7	2—25	0

Група 7. Фарери — Сербія. 0:2. Сербія — 18, Франція — 10, Литва — 9, Австрія, Румунія — по 7, Фарери — 1.

Група 9. Македонія — Ісландія. 2:0. Нідерланди — Норвегія. 2:0. Нідерланди — 18, Шотландія, Македонія — по 7, Ісландія — 4, Норвегія — 3.

У дебюті наші, як-то кажуть, возили тачку. Гра в пас у них не виходила. Складалося враження, що вони вперше бачили один одного. Тоді подумалося, що українські футболісти перебувають не в найкращому функціональному стані. Справді, за плечима тривалий сезон, важкий поєдинок з Хорватією. Тому й не встигли відновити сили. Хоча рівень фізичних кондицій гравців — головний клопіт клубів. Вони відповідальні за це. Як на мене, деякі наші хлопці елементарно недооцінили суперника. Ну, і нарazилися на серйозну неприємність.

Як обіцяв наставник гостей, німецький фахівець Бернд Шторк здивувати сюрпризом, так воно і сталося. Першим м'яч побував у наших воротах. Кукєєв скористався метушнею у лавах оборони господарів і пробив. Шевчук не зумів вибити м'яча. Зрештою, Нуссербаєв підправив його головою в сітку.

Хоч наші і змушені були більше рухатися, особливого зиску з цього не мали. Адже казахи, забивши, всією командою відійшли в оборону. От і спробуй зламати її. Важко. Однак, слава Богу, маємо кількох умільців виконувати штрафні. І слід сказати, що Сергій Назаренко — не останній серед таких. Метрів з 25-ти він ефектною дугою відправив м'яча у «дев'ятку».

Узагалі це був по-справжньому день Назаренка. Одразу після перерви він забив ще раз. Скориставшись передачею Мілевського, Сергій вийшов на чудову ударну позицію і не схибив. Варто згадати, що в Загребі Назаренко зробив дві результативні передачі. А в Києві почав сам забивати. Відмінний доробок, нічого не скажеш.

Потім у нас було кілька нагод збільшити результат. Але змарнували їх Мілевський, інертний Воронін і особливо Селезньов, котрий замінив нашого «німця», та нічим так і не відзначився. Під кінець зустрічі українська команда почала перекидати м'яча в середині поля. І на трибунах невдоволено засвистіли. Більше того, казахи кілька разів були близькі до того, щоб зрівняти рахунок. Особливо неприємний епізод стався на 84-й хвилині, коли в кутку карного майданчика наші залишили Аверченка. Просто щастя, що він пробив вище воріт.

— Я задоволений грою своєї команди, — сказав Бернд Шторк. — Особливо проти команди з таким високим рейтингом, як Україна, — гарний результат. Українцям довелося важко, бо ми були організовані й не давали багато шансів для взяття воріт. Хоча в ряді ситуацій нам неабияк поталанило.

Після зустрічі біля тунелю, з якого команди виходять на поле, зіткнувся з Олексієм Михайличенком. Якщо чесно, то на нього боляче було дивитись. Він жадібно палив і, либонь, думками ще перебував у вирі боротьби. Тому не докучав йому запитаннями, а лише щиро привітав із перемогою, котра і йому і всім нам була потрібна, мов повітря. А коментар і відповіді на запитання представників ЗМІ тренера збірної України почув уже в залі прес-конференцій.

— Такі матчі хочеться якомога швидше забути, а результат нехай залишиться, — поділився з журналістами пан Михайличенко. — Гра пішла не за нашим сценарієм, пропустили безглуздий гол. І надалі припускалися багатьох помилок. Хлопці старалися, але було багато браку. Матч вийшов нервовий, багато хто зіграв не у свій футбол. Явно не відновилися після хорватів. Особливо психологічно. Напевно, якби спершу грали з казахами, а потім з хорватами, то було б легше. Але це не виправдання, бо коли ми ставимо перед собою завдання, треба грати надійніше. І контроль м'яча, і робота флангів були присутні, але не вистачало впевненості й реалізації. Крім забитого м'яча, ми дозволили казахам створити ще кілька небезпечних моментів. Це буде для нас уроком. Усім хлопцям треба переглянути цей матч і побачити свої грубі помилки.

— У другому таймі ви просили більше атакувати чи відійти назад?

— Прохав зіграти надійніше, тому що рахунок був слизький.

— Чи не мали бажання рішучіше поміняти склад?

— Не впевнений, що вихід Левченка або Іщенка кардинально посилив би гру. Вони теж мали велике психологічне навантаження. А Казахстан діяв грамотно, особливо в першій половині, забив і ще міг забити. Команда міняє своє обличчя, має час у запасі. Тому казахські футболісти розкуті. Але я не виправдовуюся, я просто намагаюся пояснити причини.

— Чи задоволені Богушем?

— У П'ятова нерви на межі, тому вважали за краще використати Богуша. Нам треба було перевірити його. Претензій до Станіслава немає. Або менше, ніж до інших...

Тепер наша збірна матиме своєрідні канікули. І завдання її гравців — якомога краще підготуватися до завершальних поєдинків. 5 вересня приймаємо Андорру, 9-го граємо в гостях проти Білорусії, а 10 жовтня — вдома з Англією. А в наших головних конкурентів — Білорусії та Хорватії — попереду очні зустрічі: 12 серпня в Мінську і 5 вересня у Загребі.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімках: Сергій Назаренко; атакує збірна України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Усейн Болт — найкращий спортсмен 2008 року

Ямайський спринтер, олімпійський чемпіон Усейн Болт став лауреатом престижної премії «Лаурус уорлд спортс авардс», яку ще називають спортивним Оскаром.

У боротьбі за звання найкращого спортсмена 2008 року Усейн обійшов плавця Майкла Фелпса (США), тенісиста Рафаеля Надаля (Іспанія), гонщика «Формули-1» Льюїса Гемілтона (Великобританія), мотогонщика Валентино Россі (Італія), а також футболіста Кріштіану Роналду (Португалія).

Нагадаємо, в Пекіні Болт виграв три золоті медалі — на дистанціях 100 і 200 метрів, а також в естафеті 4 х 100 метрів.

Канадці, білоруси, росіяни

Хокей. Чотириразовий володар Кубка Стенлі Майк Крушельницький входить до числа кандидатів на посаду тренера національної збірної України з хокею, повідомив офіційний сайт ХК «Сокіл» (Київ).

Канадський фахівець українського походження може стати першим наставником синьо-жовтих із так званого далекого зарубіжжя. «Говорити про те, що канадець очолить українську збірну, поки що зарано. Розглядаються не тільки його кандидатура, а й білоруса Михайла Захарова, росіянина Володимира Плющева, ще кількох фахівців», — заявив віце-президент ФХУ В'ячеслав Завальнюк.

Нове гніздо для «Сокола»?

Наступного року київський «Сокіл» розраховує приймати суперників не в броварському «Терміналі», а на новій льодовій арені, будівництво якої має розпочатись у другій половині 2009 року на території Києва.

— Сучасний льодовий палац з трибунами на 1 200 посадочних місць збудують на околиці столиці в рамках державної цільової соціальної програми «Хокей України», — розповів тренер «Сокола» Олександр Сеуканд.

Олексій Михайличенко: «Такі матчі хочеться якомога швидше забути, а результат нехай залишиться»

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Яніна Ігоря Альбертовича	- суддею Бахчисарайського районного суду Автономної Республіки Крим;
Ястребова Дмитра Олександровича	- суддею Бахчисарайського районного суду Автономної Республіки Крим;
Куртлушаєва Мурата Ісмаіловича	- суддею Білогірського районного суду Автономної Республіки Крим;
Пікулу Едуарда Олександровича	- суддею Джанкойського міськрайонного суду Автономної Республіки Крим;
Романову Любов Владиславівну	- суддею Красноперекопського міськрайонного суду Автономної Республіки Крим;
Стадника Ігоря Михайловича	- суддею Вінницького районного суду Вінницької області;
Барчука Володимира Миколайовича	- суддею Луцького міськрайонного суду Волинської області;
Єлізаренко Ірму Анатоліївну	- суддею Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області;
Кислого Миколу Миколайовича	- суддею Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області;
Слоквенко Геннадія Петровича	- суддею Солонянського районного суду Дніпропетровської області;
Гончаренка Вадима Миколайовича	- суддею Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська;
Мороза Віктора Павловича	- суддею Індустріального районного суду міста Дніпропетровська;
Середню Наталію Григорівну	- суддею Довгинцівського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області;
Федченка Володимира Миколайовича	- суддею Амвросіївського районного суду Донецької області;
Канурну Ольгу Дем'янівну	- суддею Добропільського міськрайонного суду Донецької області;
Панову Тетяну Леонідівну	- суддею Дружківського міського суду Донецької області;
Ткачова Олександра Миколайовича	- суддею Краснолиманського міського суду Донецької області;
Кацаренко Інну Олексіївну	- суддею Новоазовського районного суду Донецької області;
Горощука Олексія Васильовича	- суддею Слов'янського міськрайонного суду Донецької області;
Гусинського Михайла Олеговича	- суддею Слов'янського міськрайонного суду Донецької області;
Кузнецова Романа Володимировича	- суддею Слов'янського міськрайонного суду Донецької області;
Неминущого Геннадія Леонідовича	- суддею Слов'янського міськрайонного суду Донецької області;
Кобаля Михайла Івановича	- суддею Шахтарського міськрайонного суду Донецької області;
Шеметову Наталю Григорівну	- суддею Шахтарського міськрайонного суду Донецької області;
Дубовика Руслана Євгеновича	- суддею Микитівського районного суду міста Горлівки Донецької області;
Дорошенко Вікторію Григорівну	- суддею Кіровського районного суду міста Донецька;
Проніна Сергія Георгійовича	- суддею Кіровського районного суду міста Донецька;
Бишова Максима Вікторовича	- суддею Жовтневого районного суду міста Маріуполя Донецької області;
Чумака Сергія Юрійовича	- суддею Жовтневого районного суду міста Маріуполя Донецької області;
Курбанову Наталю Миколаївну	- суддею Орджонікідзевського районного суду міста Маріуполя Донецької області;
Попову Світлану Анатоліївну	- суддею Орджонікідзевського районного суду міста Маріуполя Донецької області;
Дзюбу Маріанну Вікторівну	- суддею Приморського районного суду міста Маріуполя Донецької області;
Палазюк Віру Миколаївну	- суддею Андрушівського районного суду Житомирської області;
Волкову Наталію Яківну	- суддею Коростенського міськрайонного суду Житомирської області;
Шульгу Оксану Миколаївну	- суддею Коростенського міськрайонного суду Житомирської області;
Сусловця Миколу Григоровича	- суддею Новоград-Волинського міськрайонного суду Житомирської області;
Крамаренка Андрія Івановича	- суддею Бердянського міськрайонного суду Запорізької області;
Громову Інну Борисівну	- суддею Запорізького районного суду Запорізької області;
Комишню Наталію Іванівну	- суддею Кам'янсько-Дніпровського районного суду Запорізької області;
Швайковського Анатолія Анатолійовича	- суддею Оріхівського районного суду Запорізької області;
Щербань Ларису Сергіївну	- суддею Оріхівського районного суду Запорізької області;
Богданенка Ігоря Юрійовича	- суддею Пологівського районного суду Запорізької області;
Боровікову Аллу Іванівну	- суддею Комунарського районного суду міста Запоріжжя;
Перегінець Лілію Василівну	- суддею Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області;
Могилу Руслана Григоровича	- суддею Рогатинського районного суду Івано-Франківської області;
Голік Галину Костянтинівну	- суддею Березанського міського суду Київської області;
Закаблука Олега Володимировича	- суддею Білоцерківського міськрайонного суду Київської області;
Пироженка Олександра Володимировича	- суддею Васильківського міськрайонного суду Київської області;
Слободян Наталію Павлівну	- суддею Іванківського районного суду Київської області;
Кулініченка Геннадія Володимировича	- суддею Обухівського районного суду Київської області;
Петкова Володимира Петровича	- суддею Знам'янського міськрайонного суду Кіровоградської області;
Яковлєву Світлану Володимирівну	- суддею Знам'янського міськрайонного суду Кіровоградської області;
Пасічника Дмитра Івановича	- суддею Новгородківського районного суду Кіровоградської області;
Кабанову Віринею Вячеславівну	- суддею Кіровського районного суду міста Кіровограда;
Чуванову Аллу Михайлівну	- суддею Лутугинського районного суду Луганської області;
Бородійчук Ольгу Ігорівну	- суддею Бродівського районного суду Львівської області;
Таварткіладзе Олександра Мезеновича	- суддею Київського районного суду міста Одеси;
Гудкова Сергія Вячеславовича	- суддею Лубенського міського суду Полтавської області;
Сидорука Євгена Івановича	- суддею Рівненського міського суду Рівненської області;
Семенюк Ірину Миколаївну	- суддею Конотопського міськрайонного суду Сумської області;
Штих Тетяну Василівну	- суддею Дзержинського районного суду міста Харкова;
Мельник Ірину Миколаївну	- суддею Комінтернівського районного суду міста Харкова;
Харченко Аллу Миколаївну	- суддею Московського районного суду міста Харкова;
Матвієвську Ганну Вячеславівну	- суддею Орджонікідзевського районного суду міста Харкова;
Дзиговського Юрія Васильовича	- суддею Комсомольського районного суду міста Херсона;
Гринчука Руслана Степановича	- суддею Білогірського районного суду Хмельницької області;
Завадську Ольгу Петрівну	- суддею Старокостянтинівського районного суду Хмельницької області;
Черненка Володимира Олександровича	- суддею Городищенського районного суду Черкаської області;
Мазай Наталію Вікторівну	- суддею Монастирищенського районного суду Черкаської області;
Токову Світлану Євгенівну	- суддею Соснівського районного суду міста Черкаси;
Притулу Наталію Григорівну	- суддею Шевченківського районного суду міста Києва;
Батрака Віталія Володимировича	- суддею військового місцевого суду Севастопольського гарнізону.

Державна судова адміністрація України

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановою від 21.05.2009 року по справі № 14/945 визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру щодо фізичної особи-підприємця Заболотний Сергій Васильович (18024, м. Черкаси, вул. Руставі, 21, кв. 61, ідентифікаційний № 2956317555, р/р 26004202512001 в ЧФ ВАТ КБ»Промекономбанк», м. Черкаси, МФО 354875).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білика Олександра Анатолійовича (м. Черкаси, вул. Конєва, 13, кв. 87, ліцензія міністерства економіки України, серія АБ № 176257 від 03.10.2005 р.).

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 26 травня 2009 року по справі № 44/232-б Приватне підприємство «Айрис-М» (код 35633423, 01010, м. Київ, вул. Івана Мазепи, буд. 26, р/р 26004300005219 в АБ «Форум», МФО 300498) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатор - Приватне підприємство «Нові перспективи 2008» (код 35691642).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 01103, м. Київ, вул. Драгомирова, б. 10/10, кв. 61.

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю «Енерготраст», 04116, м. Київ, вул. Олійника, б. 8, кв. 30, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики України заяву про видачу ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності: територія України.

Відповідно до п. 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року № 1625 - IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України», господарський суд Харківської області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидата на посаду судді господарського суду Харківської області безстроково - Прохорова Сергія Анатолійовича.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Верховний Суд України повідомляє про підготовку та направлення до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України матеріалів щодо обрання суддями Верховного Суду України безстроково: Авраменко Тетяни Миколаївни, Владимиренко Світлани Вячеславівни, Ігнатченко Ніни Володимирівни, Олійник Алли Сергіївни, Петришина Івана Павловича, Щепоткіної Валентини Володимирівни.

Верховний Суд України.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) ухвалою від 15.04.2009 року порушив справу № 12/26б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Автодорожник» (91047, Луганська обл., м. Луганськ, вул. Южно-Радіальна, 30, код ЄДРПОУ 13379679).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сидоренко М. В. (ідентифікаційний номер 2915213088, ліцензія АВ № 307424 від 20.04.2007 р., 91024, Луганська область, м. Луганськ, вул. Чернігівська, буд. 12).

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом 30-ти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 21 травня 2009 року порушено провадження у справі № Б29/161-09 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Сумський хлібокомбінат» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, буд. 10, кімн. 310А, код в ЄДРПОУ 00374522, рахунок № 2600000813 в Сумської філії ВАТ «Укргазбанк», МФО 337342) в порядку ст. 53 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 02 червня 2009 року по справі № Б29/161-09 введено процедуру санації боржника строком на 12 місяців.

Керуючим санацією призначено генерального директора боржника Колесникова Сергія Олександровича (м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, буд. 10, кімн. 310а, ідентифікаційний номер 2056213776). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Аркіну Лізавету Олександрівну (ліцензія АВ 307242, поштова адреса: 49038, м. Дніпропетровськ, вул. Горького, 10/14, кімн.209).

Заяви кредиторів з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, та (або) заперечення кредиторів проти здійснення процедури санації керівником боржника можуть бути подані до господарського суду протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 14.04.09 року по справі № Б3/082-09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Колективного сільськогосподарського підприємства «Оболонь» (Київська обл., Броварський р-н, с. Гоголів, вул. Жовтнева, 85, код ЄДРПОУ 23582482).

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора - Броварський базовий міськрайцентр зайнятості (07401, Київська обл., м. Бровари, вул. Кірова, 92).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення Установчі документи та печатку вважати втраченими.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 14.04.09 року по справі № Б3/081-09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Сільськогосподарського підприємства ім. Т. Г. Шевченка» (Київська обл., Броварський р-н, смт. Велика Димерка, вул. Броварська, 1, код ЄДРПОУ 31945535).

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора - Броварський базовий міськрайцентр зайнятості (07401, Київська обл., м. Бровари, вул. Кірова, 92).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення. Установчі документи та печатку вважати втраченими.

ПОВІДОМЛЕННЯ

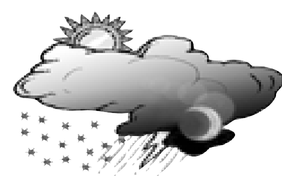
Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Матвійчук Людмилу Володимирівну	- суддею апеляційного суду Волинсько області;
Алькову Світлану Миколаївну	- суддею апеляційного суду Дніпропетровської області;
Принцевську Вікторію Павлівну	- суддею апеляційного суду Донецької області;
Машкаринця Івана Миколайовича	- суддею апеляційного суду Закарпатської області;
Кухаря Сергія Вікторовича	- суддею апеляційного суду Запорізької області;
Матвієнко Юлію Олександрівну	- суддею апеляційного суду Київської області;
Самчишину Ніну Василівну	- суддею апеляційного суду Миколаївської області;
Яворську Жанну Михайлівну	- суддею апеляційного суду Миколаївської області;
Захарченка Олександра Петровича	- суддею апеляційного суду Сумської області;
Таран Світлану Андріївну	- суддею апеляційного суду Сумської області;
Ігнатенко Поліну Яківну	- суддею апеляційного суду Херсонської області;
Гончарука Івана Михайловича	- суддею апеляційного суду Черкаської області;
Кияшка Олександра Анатолійовича	- суддею апеляційного суду міста Києва.

Державна судова адміністрація України

ПАРАД ПОРАД

№ 107 (4607) П'ЯТНИЦЯ, 12 ЧЕРВНЯ 2009

12 червня в Україні переважно хмарно, дощі, грози, місцями сильні зливи, град. Вітер південно-східний, північно-східний, 5—12 м/с, під час гроз шквали 15—22 м/с. Температура повітря в західних областях уночі 10—15 градусів тепла, удень 17—22 градуси. На решті території температура вночі 15—20, удень 28—31 градус.

ЦЬОГО ДНЯ, 12 ЧЕРВНЯ

❐ **1934.** Розпочав роботу перший з'їзд письменників України. ❐ **1939.** У Києві відкрито іподром. ❐ **1943.** Початок рейду "від Путивля до Карпат" партизанського з'єднання під командуванням Сидора Ковпака. ❐ **1964.** Рада Міністрів УРСР заснувала премії імені видатних учених: М. Крилова — з математики, Є. Патона — з техніки, Л. Писаржевського — з хімії, В. Юр'єва — з біології. ❐ **1969.** Створено Інститут держави і права АН УРСР (нині ім. Корецького). ❐ **1969.** Помер художник Олександр Дейнека. ❐ **1990.** В СРСР скасовано цензуру. ❐ **1991.** Ленінградові повернуто історичну назву Санкт-Петербург.

САДІВНИКОВІ НА ЗАМІТКУ

Пилильник не спить

Прогулюючись садом й оглядаючи чорну смородину, можна помітити, що деякі ягоди своїм розміром, формою і кольором різко відрізняються від інших. Якщо таку ягоду зірвати й уважно оглянути, то в ній можна помітити малесеньку дірочку, а при розрізі знайти личинку чорносмородинного ягідного пилильника. Такі ушкоджені ягоди слід обов'язково збирати і знищувати! Інакше личинки підуть у землю під кущі чорної смородини.

Антон КУДРЯ.

АПТЕКА НА СТОЛІ

Соковиті вітаміни

У наших садах уже почали з'являтися червоні плоди — достигають черешні! Ці солодкі та соковиті плоди мають не тільки чудові смакові якості, також очевидна їхня користь для нашого організму. Адже вони містять сахариди (у складі яких — глюкоза і фруктоза), пектинові речовини, органічні кислоти (переважно лимонну, бурштинову, яблучну), калій, кальцій, магній, залізо, вітаміни С, В2, Е.

Темні сорти черешні багаті фенольними сполуками, що зміцнюють стінки судин і мають противосклеротичну та протизапальну дію.

Плоди черешні рекомендують вживати при закрепах, залізодефіцитній анемії, атеросклерозі, гіпертонічній хворобі. Вони корисні вагітним жінкам, дітям і людям похилого віку. Але тим, хто схильний до алергії, краще налягати на білу черешню.

Людмила ВОЛКОВА.

Є ІДЕЯ

І комар не залетить!

У літню спеку, захищаючи своє помешкання від навали мух і комарів, на віконні та дверні прорізи багато господарів чіпляють марлю чи сітку. А щоб вони легко знімалися, до віконного або дверного прорізу треба прикріпити меблеві магніти, а до сітки — залізні смужки.

Дмитро ШУМЕНКО.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Справжні банани ростуть у... Мені

З ВЛАСНОГО ДОСВІДУ

Місто Мена розташоване у північних широтах України. Тут добре родить картопля, льон, але... як з'ясувалося, і банани! Вирощувати їх взявся років шість тому колишній військовий контррозвідник, підполковник-пенсіонер Микола Григорович Кордаш. Вийшовши у відставку, чоловік самотужки звів для своєї родини будинок, до якого впритул прибудував щось на зразок міні ботанічного саду площею 45 квадратних метрів. Посадив тут лимони, інжир, апельсини.

— Але великою мрією для мене було виростити банан, — каже. — Нарешті я знайшов людину, яка за 80 гривень надіслала мене його пагоном.

З того паростка у садовода виросло за кілька років ціле бананове сімейство.

— Банан — це трава, — розповідає власник екзотичної для наших країв рослини. — Вона дуже швидко росте, набуває великих розмірів. Згодом визріває велика фіолетова квітка, яка перетворюється на банчо. На ньому і формується 300—400 плодів. За три-чотири місяці вони дозрівають. Прокидаєшся вранці — а вже і сніданок для сім'ї готовий. Наступного дня вже достигло ще одне гроно. Плоди солодкі, духмяні. Виявляється, на ринках ми здебільшого купуємо кормові банани. У них більше крохмалю, аби довше зберігалися. А тут — справжня насолода...

М. Кордаш багато чого дізнався про технологію вирощування бананів від камбоджійця Какадо, якого доля занесла в Мену.

— Якось я запросив його до себе, — говорить садовод. — І він по-доброму розсміявся, сказав: «Ніколи не міг подумати, що в Україні побачу, як вирощують банани». Від Какадо я й довідався, що доглядаю сорт «китайський карлик». У нього на батьківщині люди вирощують цілі бананові плантації. Він дав мені багато цінних порад, як підживлювати рослину.

Стовбур банана після плодоношення треба зрізати, як гриб. Через певний час коріння «великої цибулини» дасть пагони. З них і виростатимуть нові бананові «дерева». А оскільки вони займають велику площу, господар щедро наділяє ними знайомих, родичів. Таким чином, як мовиться, скоро можна буде Менщину називати банановим краєм...

— Однак екзотична рослина не у всіх приживається, — чесно зізнався Микола Григорович. — Хоча я й пояснюю, яку поживу вона потребує, не всім вистачає часу за нею доглядати. Та й у звичайній квартирі виконати усі процедури щодо вирощування заморського фрукту важко.

Справді, банан потребує і гарного освітлення, і регулярного поливання (але не заливання!), і перегною, і тепла. Зате три—чотири рослини можуть забезпечити родину соковитими фруктами на кілька місяців.

Поряд з бананами Микола Кордаш вирощує й ананаси. Вони займають менше місця, тому їх висаджує у великі каструлі, горщики. Коли ананаси достигають, у приміщенні стоїть насичений приємний запах.

За межами «ботанічного саду» — теж чимало садівничих цікавинок. Наприклад, Микола Григорович показав деревце, яке родить вісім сортів яблук, два — груш.

— Була у мене яблунька, — далі оповідає садівник. — Плоди її мені не сподобалися. І я прищепив на гілках інші сорти...

Менчани дуже здивувалися, коли М. Кордаш виростив 5 верейок великих соковитих персиків. Багато експериментував, читав відповідну літературу — і тепер має непоганий результат. Південна рослина добре прижилася у північних широтах України і плодоносить.

Затятий рибалка розчистив смітник поблизу своєї вулиці. Вирив там дві невеличкі копанки. І тепер у них розводить карасів, коропів. Оскільки тут — болотиста місцевість, завіз сюди з-під Десни раків. На жаль, при облаштуванні пляжу була спущена вода, і чимало їх загинуло від посухи. Але чоловік незабаром планує відновити поряд з помешканням «ракове царство».

...Микола Григорович довго оповідав про свою роботу у військовій авіації, про розвідувальні місії, показав знятий ним фільм про заправку літака пальним у повітрі над морем. На жаль, його колишня посада і нині вимагає зберігання секретів, про які люди дізнаються пізніше.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Мена
Чернігівської області.

На знімку: Микола Кордаш демонструє молодий банан.

Фото автора.

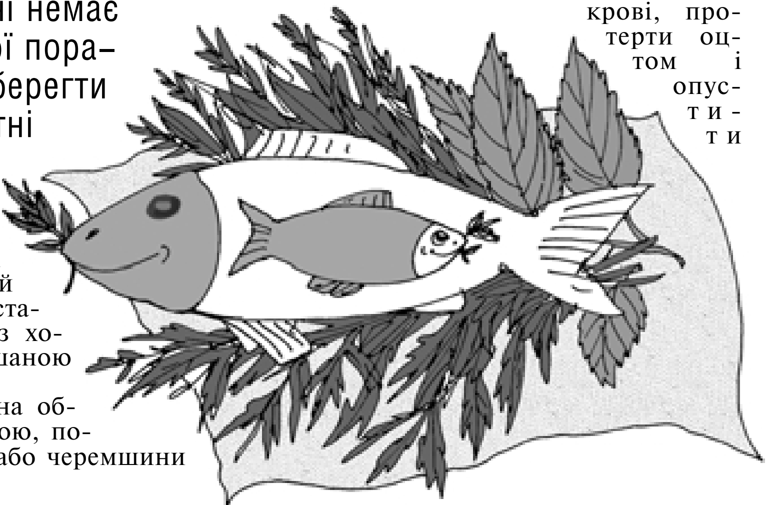
Без холодильника не пропадемо

ЗБЕРІГАЄМО ПРОДУКТИ

Якщо у вас на дачі немає холодильника, мої поради допоможуть зберегти продукти в спекотні дні.

● М'ясо можна зберігати, загорнувши в мокрий рушник і поклавши в глиняний посуд, який треба поставити в інший посуд з холодною водою, розмішаною зі жменею солі.

Шматки м'яса можна обкласти чистою кропивою, полином, листям горіха або черемшини і помістити в льох.

● Рибу після улову або покупки відразу ж треба почистити, видалити тельбухи, зябра, відмити м'ясо від крові, протерти оцтом і опустити на 10—15 хвилин у підсолену воду. Потім в навколозябрний простір покласти сухий здрібнений полин, чабрець, кропиву. Після такої обробки рибу можна зберігати не в холодильнику, а в прохолодному місці протягом 2—3 діб.

● Щоб запобігти скисанню молока, помістіть скляну банку в широку миску або цебро з холодною водою (яка повинна доходити до половини банки). Банку з молоком бажано накрити намоченою і віджатою лляною або бавовняною серветкою. Її краї треба занурити у воду і поставити на протязі. Постійний випар води із серветки буде підтримувати в банці низьку температуру.

● Кріп і петрушка збережуть свою свіжість кілька днів, якщо їх тримати в сухій, щільно закритій каструлі.

Ніла ВЄТРОВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775,
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік:
для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн.,
для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1130

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

